

ธีธัญญาพิมพ์ Y.2-3

คู่มือครู ชั้นประถมศึกษา

จุดหมายจากเนปาล

จดหมายเหตุจากเปาโล

>>สารบัญ<<

คำแนะนำสำหรับผู้รับ

วางแผนการอ่าน

บทที่ 1	ตัวอย่างที่ดีจากอาจารย์เปาโล	5
บทที่ 2	กายพระคริสต์	10
บทที่ 3	ความรักใหญ่ที่สุด	14
บทที่ 4	รักด้วยการกระทำ	19
บทที่ 5	ช่วยกันดีกว่า	24
บทที่ 6	สำคัญทุกคน	28
บทที่ 7	เข้าประจำการ	32
บทที่ 8	อุโมงค์ว่างเปล่า	38
บทที่ 9	ระวังความคิด	43
บทที่ 10	จงพอใจเถิด!	48
บทที่ 11	เตรียมพร้อม	52
บทที่ 12	ล้มตัวขึ้น	56
บทที่ 13	ตามไปด้วยใจมั่นคง	61

คำแนะนำสำหรับคุณครู

ครูส่วนใหญ่มักกล่าวว่า การสอนเด็กเยาวชนนั้นง่ายและสบายกว่าการสอนเด็กเล็กมาก ซึ่งก็เป็นความจริงในแง่หนึ่ง เด็กเยาวชนนั้นเราสามารถสอนให้เขาเข้าใจได้สะดวกกว่าเด็กเล็ก เมื่ออธิบายสิ่งใดก็ดูเหมือนว่าจะเข้าใจได้ง่าย ทั้งไม่ต้องใช้เวลาเตรียมอุปกรณ์การสอนมากมายอีกด้วย

แต่มิได้หมายความว่า คุณไม่ต้องใช้เวลาเตรียมตัวมาก เพราะที่จริงปัญหาฝ่ายวิญญาณที่เราจะพบนั้น เกิดในเด็กเยาวชนมากกว่าเด็กเล็ก พวกเขากำลังอยากรู้อยากเข้าใจอะไรหลายอย่าง ทั้งต้องการคำตอบข้อสงสัย ฉะนั้น ครูจึงต้องเตรียมตัวให้ดีกว่าสอน ยิ่งกว่านั้นความเบื่อในชั้นเรียน การเหม่อลอย รวมทั้งการคุยกันไม่หยุดนั้นก็จะมีในชั้นเรียนมากเช่นกัน

เด็กเยาวชนในสังคมไทยทุกวันนี้ กำลังพบการทดลองอย่างหนักหน่วง สื่อสารมวลชน รวมทั้งกลุ่มเพื่อนกำลังโหมและชักนำให้พวกเขามีค่านิยมตามอย่างโลก การโฆษณาสินค้าต่างๆ ภาพยนตร์ วารสาร ได้เสนอความคิดที่ไม่ถูกต้องต่อน้ำพระทัยพระเจ้าให้แก่พวกเขา

ดังนั้นจึงจำเป็นที่ครูต้องพยายามให้เด็กได้มีค่านิยมอย่างพระคริสต์ ซึ่งให้เขาเห็นว่า เมื่อพวกเขาเป็นคริสเตียนจุดยืนควรเป็นอย่างไร...

สำหรับคู่มือครู “จดหมายของเปาโล” เล่มนี้ได้รวบรวมจดหมายทั้ง 13 ฉบับของอาจารย์เปาโลมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างคร่าวๆ โดยผู้เขียนได้เลือกเอาหัวข้อที่เห็นว่าเหมาะสำหรับเยาวชนมาให้ได้ศึกษากัน มีเพียงบทเดียวที่ไม่เกี่ยวข้องกับจดหมายของเปาโล คือ บทที่ 8 ซึ่งเป็นบทเรียนที่เหมาะสมสำหรับใช้ในวันอาทิตย์เพื่อระลึกถึงการคืนพระชนม์ของพระเยซู (วันอีสเตอร์)

คู่มือครูเล่มนี้เป็นเพียงแนวทางการสอนสำหรับครู มิใช่ว่าครูจะต้องใช้ทุกอย่างที่อยู่ในบทเรียนให้ครบ แต่ครูควรอ่านพระคัมภีร์ล่วงหน้า ได้มีโอกาสเฝ้าเดี่ยวด้วยพระคัมภีร์ตอนนั้นๆ เพื่อพระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงมีโอกาสดสอนเราในเรื่องนั้นก่อน ซึ่งอาจมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่ปรากฏในบทเรียน แต่จำเป็นที่จะนำมาใช้ในชั้นเรียนของตน โดยเฉพาะก็เป็นได้!

เมื่อครูเตรียมบทเรียน ครูควรรู้โครงสร้างของบทเรียนคร่าวๆ และเลือกที่จะเน้นสอนหัวข้อใดเป็นหลัก จะใช้กิจกรรมซึ่งมีให้เลือกจากช่องกิจกรรมอย่างไร หรือจะใช้กิจกรรมใด การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสค้นพระคัมภีร์ แสดงความคิดเห็น เขียนเรียงความ หรือโต้เถียง ฯลฯ ล้วนเป็นการทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน สิ่งนี้ช่วยให้การสอนเกิดผลยิ่งขึ้น ฉะนั้นขอให้ครูทุกคนตั้งใจวางแผนที่จะใช้กิจกรรมในชั้นเรียนอย่างจริงจัง

วางแผนการสอน

ส่วนที่จะให้รายละเอียดที่สำคัญของบทเรียน คือ

- * เป้าหมายของบทเรียน
- * ข้อพระคัมภีร์สำคัญที่ใช้ในการเตรียม
- * ข้อควรจำ
- * อุปกรณ์การสอน

เริ่มต้นบทเรียน

การเริ่มต้นบทเรียนที่ดี จะช่วยให้ผู้เรียนได้มุ่งความคิด จิตใจมาที่บทเรียน คิดเรื่องเดียวกันกับครู ช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปได้อย่างราบรื่น

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

เมื่อผู้เรียนสนใจเรื่องเดียวกันแล้ว ก็มาถึงเนื้อหาของบทเรียน ส่วนนี้เป็นส่วนหลักของการเรียน เป็นเนื้อหาของการเรียนทั้งหมด ในครั้งหนึ่งๆหากครูพบว่าส่วนนี้ยาวเกินไปก็สามารถตัดออกบ้างในการสอน หรือหากพบว่าสั้นเกินไปก็ควรหาบทเรียนเพิ่มเติมให้เหมาะกับผู้เรียนในชั้น

กิจกรรมเลือกทำ

ในบทเรียนจะมีกิจกรรม ซึ่งครูไม่จำเป็นต้องใช้ทุกกิจกรรมในแต่ละครั้งที่สอน ให้เลือกใช้ตามความเหมาะสม

ดำเนินชีวิตประจำวัน

ส่วนนี้ช่วยหนุนใจผู้เรียนให้ตั้งใจที่จะทำตามสิ่งที่ได้เรียนรู้มาใช้ในชีวิตประจำวันของตน

บทที่ 1 ตัวอย่างที่ดีจากอาจารย์เปาโล

เป้าหมาย

- 1) เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักเปาโลผู้เขียนจดหมายฝากไปยังคริสตจักรต่างๆ
- 2) รู้จักจดหมายที่ท่านเขียน และนำตัวอย่างที่ดีจากชีวิตของท่านไปใช้เป็นแบบอย่าง

ข้อพระคัมภีร์

จงกระทำทุกสิ่งที่ท่านได้เรียนรู้และได้รับไว้ ได้ยิน และได้เห็นข้าพเจ้าแล้ว และพระเจ้าแห่งสันติสุขจะทรงสถิตกับท่าน (ฟิลิปปี 4:9)

อุปกรณ์การสอน

พระคัมภีร์ แบบฝึกหัดบทที่ 1 คู่มือพระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ต่อจากนี้ไปประมาณ 13 สัปดาห์เราจะได้เรียนรู้ถึงจดหมายที่ผู้คนนับล้านได้อ่านมาแล้ว จดหมายเหล่านี้ถูกเขียนขึ้นประมาณ 2,000 กว่าปีมาแล้ว แต่ยังเป็นที่ยอมรับ เพราะเป็นจดหมายที่ช่วยทำให้ชีวิตของหลายคนดีขึ้น มีเนื้อหาที่ช่วยหนุนใจ เตือนสติ และสั่งสอนในทางของพระเจ้า ซึ่งเราเรียกจดหมายเหล่านี้ว่า “จดหมายฝาก” ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน เราไม่ควรพลาดที่จะอ่านจดหมายฝากเหล่านี้

สาเหตุที่เราเรียกว่า จดหมายฝาก ก็เพราะสมัยก่อนนั้น ไม่มีบุรุษไปรษณีย์ ไม่มีที่ทำการไปรษณีย์ เมื่อใครสักคนจะส่งจดหมายก็จะฝากเพื่อนหรือคนแปลกหน้าที่กำลังจะเดินทางไปยังเมืองนั้นๆให้นำส่งจดหมายให้

ผู้เขียนจดหมายที่เราจะเรียนต่อไปนี้ คือ อาจารย์เปาโล ท่านเป็นคนยิวเกิดที่เมืองทาร์ซัส สำหรับชาวยิวแล้ว บิดามารดามีหน้าที่สอนลูกให้รู้จักทำกิจการ เปาโลได้เรียนรู้วิธีทำเต็นท์จากบิดา นอกจากนี้ท่านยังได้เรียนในธรรมศาลาจนได้เป็นพริสตี ท่านเคยข่มเหงคริสเตียนอย่างมาก แต่ได้กลับใจเนื่องจากพระเจ้าทรงเรียกและได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้าให้เป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนชาติต่างๆ

จดหมายที่อาจารย์เปาโลเขียนนั้นมีหลายฉบับ แต่ที่ยังคงปรากฏอยู่มี 13 ฉบับ สั้นบ้างยาวบ้าง เมื่อคริสเตียนได้รับจดหมายจากท่าน พวกเขาจะนำจดหมายมาอ่านเพื่อหนุนใจ สั่งสอน เตือนสติสมาชิกในคริสตจักร นอกจากนี้จะอ่านกันในคริสตจักรแล้ว พวกเขาจะเอาจดหมายนี้เวียนกันอ่านตามคริสตจักรต่างเมือง แลกกันอ่านไปมา ทั้งนี้เนื่องจากในเวลานั้นยังไม่มีพันธสัญญาใหม่รวบรวมเป็นเล่มเหมือนทุกวันนี้

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. ผู้เขียนจดหมาย

อาจารย์เปาโลเป็นคนที่เราควรมองชีวิตของท่านเป็นตัวอย่าง ขณะที่ท่านไม่สามารถเดินทางไปสอนตามเมือง

ต่างๆตามใจปรารถนาได้ ท่านก็ยังอุตสาหะเขียนจดหมายฝากไปเพื่อให้คริสเตียนได้รู้ถึงน้ำพระทัยของพระเจ้ามากขึ้น ท่านได้เขียนจดหมายถึงคริสตจักรที่เมืองเซสสะ โลกิกา เมืองกาลาเทีย เมืองโครีนธ์ และกรุงโรม เมื่อท่านต้องถูกจำจองอยู่ในคุกที่กรุงโรมนั้น ท่านเขียนจดหมายไปยังคริสตจักรเมืองเอเฟซัส เมืองโคโลสี เมืองฟิลิปปี และถึงฟี

เลโอน คริสเตียนคนหนึ่งที่เคยทำงานกับท่าน และหลังจากที่ท่านออกมาจากคุกก่อนสิ้นชีวิต ท่านเขียนจดหมายถึงทิโมธีและทิทัส

ท่านได้เดินทางไปทั่วเอเชียตะวันตก ถึง 3 รอบ ได้ตั้งคริสตจักรหลายแห่งตามเมืองต่างๆที่ท่านไป ไม่ว่าจะไปยังเมืองใด ท่านจะประกาศเรื่องพระเยซูคริสต์อย่างกล้าหาญ ท่านไม่เกรงกลัวอุปสรรคใดๆ ถึงกระนั้นท่านก็ยังขอร้องให้คริสเตียนอธิษฐานเพื่อท่านเสมอในการประกาศ

คำถาม... ในเมื่อเปาโลกล้าหาญเช่นนี้ เหตุใดท่านจึงขอร้องให้พวกเขาอธิษฐานเพื่อท่าน?
แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ให้ค้นข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ เพื่อตอบคำถามข้างต้น

กิจการ 13:50

กิจการ 14:1-7

กิจการ 14:8-20

กิจการ 16:16-24

กิจการ 17:1-9

กิจการ 21:27-36

เพราะในการเดินทางไปประกาศของท่านนั้น ท่านพบกับความชื่นชมยินดีเพราะมีคนมาเชื่อมากมาย แต่ท่านก็ต้องพบกับความยากลำบากเช่นกัน ในที่สุดท่านก็ถูกจับและส่งตัวไปยังจักรพรรดิซีซาร์แห่งโรม แม้กระนั้นขณะที่ถูกคุมตัวอยู่ ท่านก็ยังเทศนาได้ (อ่าน กิจการ 28:11-20) และในเวลาที่ท่านถูกจำจองในคุกนั้น ท่านก็ไม่เว้นที่จะเป็นพยานต่อทหารที่สับเปลี่ยนมาเป็นยาม (ฟิลิปปี 1:13) ในบั้นปลายของชีวิตนั้น ท่านได้รับอนุญาตให้ออกมาเช่าบ้านอยู่เองในบริเวณกรุงโรม (กิจการ 28:30) เราไม่ทราบที่ท่านเสียชีวิตอย่างไร แต่ตามประวัติศาสตร์กล่าวว่า ท่านถูกประหาร โดยการตัดศีรษะ

2. จดหมายทั้ง 13 ฉบับ

จดหมายทั้ง 13 ฉบับของท่านได้มีคนศึกษาอย่างกว้างขวางทั่วโลก ให้เรามาดูกันซิว่า ทั้ง 13 ฉบับนั้นมีอะไรบ้าง และมีเนื้อหาสำคัญอย่างไร

จดหมาย	ถึง	เนื้อหาสำคัญ
โรม	คริสเตียนในกรุงโรม	ความรอดซึ่งได้รับมาด้วยความเชื่อในพระเจ้า
1 โครินธ์	คริสเตียนในเมืองโครินธ์	ตักเตือนการดำเนินชีวิตคริสเตียน ซึ่งแจ้งเกี่ยวกับการรับใช้ของเปาโล
2 โครินธ์	คริสเตียนในเมืองโครินธ์	พันธกิจของเปาโล สอนเรื่องการให้ (บท 8-9)
กาลาเทีย	คริสตจักรในแคว้นกาลาเทีย	คำเตือนเกี่ยวกับลัทธินิยดา พันธกิจของเปาโล ชีวิตอันประกอบด้วยพระวิญญาณ
เอเฟซัส	คริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส	ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของผู้เชื่อ ชีวิตครอบครัว สงครามฝ่ายวิญญาณ
ฟิลิปปี	คริสเตียนที่เมืองฟิลิปปี	เขียนเพื่อหนุนใจให้คริสเตียนมีความชื่นชมยินดีอยู่เสมอ
โคโลสี	คริสเตียนที่เมืองโคโลสี	เตือนเกี่ยวกับคำสอนผิด และสอนเรื่องพระคริสต์ในฐานะศีรษะของคริสตจักร
1 เธสะโลนิกา	คริสเตียนที่เมืองเธสะโลนิกา	ความหวังของคริสเตียนในการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง
2 เธสะโลนิกา	คริสเตียนที่เมืองเธสะโลนิกา	เตือนให้คริสเตียนมีชีวิตที่ระวังระไว พร้อมรับการเสด็จมาครั้งที่สอง
1 ทิโมธี	ทิโมธี	คำแนะนำและหนุนใจทิโมธีซึ่งทำหน้าที่ศิษยาภิบาลในเมืองเอเฟซัส
2 ทิโมธี	ทิโมธี	เช่นเดียวกับ 1 ทิโมธี และขอร้องให้เขารับมาหาท่านที่โรม
ทิตัส	ทิตัส	คำแนะนำและหนุนใจเกี่ยวกับการรับใช้
ฟีเลโมน	ฟีเลโมน	ขอร้องให้ยกโทษแก่โอเนสิมัส ทาสซึ่งหนีไปจากฟีเลโมน

กิจกรรม

จากจดหมาย 13 ฉบับนี้ แบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่ม (หากผู้เรียนน้อยก็ให้ทำส่วนตัว) โดยเราจะค้นหาว่า เปาโลเขียนจดหมายไปถึงใคร อยู่ที่ไหน เนื้อหาสำคัญของจดหมายคืออะไร โดยทำตารางบนกระดาษสีแผ่นใหญ่ หลังจากนั้นใช้ไปสเตอร์นี้ติดบอร์ดของคริสตจักร เพื่อเป็นการแบ่งปันสิ่งที่ได้เรียนรู้มาให้คนอื่นได้ทราบด้วย

กลุ่มแรก	คัมภีร์ โรม และ 1,2 โครินธ์
กลุ่มสอง	คัมภีร์ เอเฟซัส ฟิลิปปี โคลโลสี
กลุ่มสาม	คัมภีร์ 1,2 เธสะโลนิกา และ 1,2 ทิโมธี
กลุ่มสี่	คัมภีร์ กาลาเทีย ทิตัส และฟีเลโมน

(ในการค้นคว้าแบบนี้จะใช้เวลามากพอสมควร แต่จะช่วยให้ผู้เรียนไม่ต้องนั่งฟังครูบรรยายแต่อย่างเดียว และยังได้สนุกกับการทำโปสเตอร์อีกด้วย)

3. เมื่อรับจดหมายแล้ว...ทำอะไร?

เมื่อเราได้เรียนรู้พระคำของพระเจ้าแล้ว สิ่งที่เราต้องทำต่อไปคืออะไร?

กิจกรรม

ค้นพระคัมภีร์ โดยแบ่งเป็นกลุ่มหรือแต่ละคน คนละ 3 ข้อ จากนั้นจึงนำสิ่งที่ค้นได้มาแบ่งปัน โดยเขียนเป็นหัวข้อสั้นๆบนกระดาน

- 1) ฟิลิปปี 4:9   ทำสิ่งที่ได้เรียนรู้มา
- 2) มัทธิว 8:24   ประพฤติตาม
- 3) 1 ทิโมธี 4:16   ยึดไว้ให้มั่น
- 4) สดุดี 119:31   ผูกพัน
- 5) สดุดี 1:2   คิดคำนึงถึงใคร่ครวญ
- 6) สดุดี 119:46   พุดถึงพระวจนะต่อผู้อื่น
- 7) สดุดี 119:42   วางใจในพระวจนะ
- 8) สดุดี 119:92   ปิetyินดีในพระเจ้า
- 9) กิจการ 2:42   ขะมักเขม้นฟังพระคำ

การกระทำตามพระคำของพระเจ้าที่เราได้อ่านมานั้นจำเป็นอย่างยิ่ง เปาโลเจ้าของจดหมายที่เราจะเรียนกันต่อไปได้เขียนจดหมายสอนตักเตือน แสดงความรัก ความคิดถึงและห่วงใยคริสเตียนในสมัยของท่าน แต่จดหมายของท่านเป็นอมตะ ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากพระเจ้า และท่านเองก็เป็นตัวอย่างชั้นเลิศ ทำให้ทุกสมัยได้รับพระพรมากมาย

ดำเนินชีวิตในความจริง

หากเราศึกษาจดหมายของเปาโลทุกฉบับ จะทำให้เรารู้จักท่านดีทีเดียว ท่านเป็นบุคคลที่น่าสนใจมาก ท่านเคยข้ามเหงคนของพระเจ้าอย่างทารุณ ทำร้ายผู้รับใช้ของพระเจ้า แต่เมื่อพบพระเยซูชีวิตของท่านเปลี่ยนแปลง

กลายเป็นคนที่ถูกข่มเหงเพื่อพระนามของพระเจ้า ถูกทำร้าย ต้องอดอยาก ถูกโบยตี ก็เพราะท่านรักพระเจ้าผู้ซึ่งท่าน
เองเคยทำร้าย

เราอยากได้ประสบการณ์แห่งการเปลี่ยนแปลงชีวิตเช่นนั้นมั๊ย? ขอให้เราได้รับเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระ
ผู้ช่วยให้รอดอย่างเปาโล และรับการเปลี่ยนแปลงชีวิตเช่นท่าน (เชิญผู้เรียนให้รับเชื่อ และอธิษฐานขอพระเจ้าเพื่อ
การเรียนรู้ต่อไปว่า ผู้เรียนจะได้ทำสิ่งที่เรียนไปปฏิบัติในชีวิตได้)

กิจกรรม

เตรียมกระดาษสำหรับเขียนจดหมาย พร้อมทั้งซองจดหมาย และแสตมป์ ให้ครบตามจำนวนผู้เรียน (หรืออาจใช้
ไปรษณียบัตรก็ได้) จากนั้นให้ผู้เรียนจับฉลากซึ่งเป็นรายชื่อของเพื่อนๆ ในชั้นเรียน (รายชื่อนี้ครูต้องเตรียมไว้แล้ว)
หากได้รายชื่อของใคร ก็ให้เขียนจดหมายหนุนใจเพื่อนคนนั้น โดยในจดหมายจะต้องมีชื่อพระกัมภีร์หนุนใจด้วย
ส่วนการจำหน่ายซองให้ทุกคนใช้ที่อยู่ของคริสตจักร

บทที่ 2 กายพระคริสต์

เป้าหมาย

- 1) เพื่อให้ผู้เรียนรู้ความหมายแท้จริงของพระกายพระคริสต์
- 2) และให้เขาตระหนักว่า เขาเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของพระกาย

ข้อพระคัมภีร์ 1 โครินธ์ 12:12-31

ข้อควรจำ

“ฝ่ายท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต์ และต่างก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น (1 โครินธ์ 12:27)

อุปกรณ์การสอน กระดาษสีโปสเตอร์ สีเมจิก แบบฝึกหัดบทที่ 2 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

คำถาม...หากเสื้อผ้าที่เราใส่ขาดแขนไปข้างหนึ่ง หรือกางเกงขาสั้นข้างยาวข้าง เราจะรู้สึกอย่างไร? และหากร่างกายมีส่วนที่ขาดหายไปเช่น ขาดมือ ขาดหู ขาดขา ขาดจมูก ฯลฯ เราจะรู้สึกอย่างไรหากขาดสิ่งเหล่านั้น ร่างกายจะทำงานได้สมบูรณ์แบบหรือไม่? วันนี้เรามาศึกษาจากพระคัมภีร์ด้วยกัน

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. พระกายของพระคริสต์ (1 โครินธ์ 12:12-13)

คำถาม... จาก 1 โครินธ์ 12:12-13 ใครมีส่วนเข้าเป็นกายของพระคริสต์บ้าง? ตัวเราเองเป็นส่วนของพระกายพระ

คริสต์หรือไม่? เพราะเหตุใด?

ก่อนอื่นเราต้องเข้าใจความหมายของคำว่า คริสตจักรให้ดีเสียก่อน เพราะคำว่า คริสตจักรที่เข้าใจกันทั่วไปนั้น

หมายถึง อาคารคริสตจักร เมื่อใครคนหนึ่งบอกว่า ฉันเป็นสมาชิกของคริสตจักรน้ำพุ ก็เท่ากับว่าคนนั้น ไปนมัสการพระเจ้าที่คริสตจักรน้ำพุเป็นประจำ มีความสัมพันธ์สามัคคีธรรมกับคนในคริสตจักรนั้น แต่คำว่าคริสตจักรในความหมายแท้จริงนั้นมิได้หมายถึงตัวอาคารแม้แต่น้อย คริสเตียนทั้งหมดทุกคนที่เชื่อในพระเยซูคือ “คริสตจักร”

คำถาม...คริสเตียนมีเป็นสมาชิกในคริสตจักรอื่นในจังหวัด อำเภอ ตำบลต่างๆในประเทศอื่นๆ เช่น ญี่ปุ่น จีน เกาหลี อยู่ในพระกายหรือไม่? และเราทราบได้อย่างไร?

พระเยซูคริสต์ได้ทรงนำเอาชนทุกชาติ ทุกภาษาทุกสายเลือด เข้ามารวมกันเป็นส่วนในพระกายของพระองค์ ทรงนำเอาคนยากจน คนร่ำรวย คนไร้การศึกษาและนักวิทยาศาสตร์ แพทย์ นักธุรกิจ หลากหลายอาชีพให้เข้ามาอยู่ในพระกายของพระองค์ ทุกคนที่ได้ยอมถวายชีวิตแด่พระองค์ มีสิทธิ์มีส่วนในพระกายของพระองค์ทั้งสิ้น

ร่างกายของเราประกอบด้วยเซลล์ชนิดต่างๆเป็นล้านๆเซลล์นับไม่ถ้วน มีกระดูกหลายชิ้น มีเนื้อหนังที่ปกคลุมอวัยวะต่างๆ ซึ่งทำงานอยู่ภายใน แต่ละส่วนมีหน้าที่ต่างกัน ช่วยกันทำให้ร่างกายดำรงอยู่ได้ หากมีเชื้อโรคเข้ามาในร่างกายก็จะมีระบบต่างๆเข้าช่วยปกป้องไม่ให้ร่างกายต้องล้มป่วย หากมีอวัยวะใดทำงานผิดปกติ เช่น อาหาร

ไม่ย่อย ร่างกายทั้งหมดก็จะรู้สึกไม่สบาย หากเกิดอาการปวดศีรษะ ร่างกายก็ไม่ต้องการทำงาน และอยากพัก เป็นต้น

เช่นเดียวกัน พระกายของพระคริสต์ก็ประกอบด้วยคนจำนวนมาก ทุกคนเป็นเหมือนอวัยวะต่างในร่างกาย ที่ทำงานประสานกัน มีเลือดเนื้อของพระคริสต์ปกป้องไว้เป็นคริสตจักรที่สมบูรณ์

อภิปราย

แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ให้อภิปรายเพื่อหาข้อสรุปในคำถามต่อไปนี้

- 1) ในร่างกายของมนุษย์นั้น ศีรษะมีส่วนสำคัญอย่างไร?
- 2) ในกายของพระคริสต์ใครเป็นศีรษะและสำคัญอย่างไร?

(อ่าน เอเฟซัส 5:23) เมื่อหาข้อสรุปได้แล้ว ให้ออกมารายงานหน้าชั้น

2. อวัยวะทุกส่วนมีความสำคัญ (1 โครินธ์ 12:14-24)

คำถาม...มีส่วนใดในร่างกายที่ไม่จำเป็นสำหรับเราบ้าง? หู ตา คอ จมูก ตับ ไต ลำไส้???

เราเห็นชัดว่าร่างกายได้ใช้อวัยวะเหล่านี้ทุกวัน

อ่านพระคัมภีร์สลับกัน

แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม อ่าน 1 โครินธ์ 12:15-24 สลับกัน โดยอ่านอย่างมีชีวิตชีวา เพื่อแสดงให้เห็นเหมือนว่า อวัยวะเหล่านั้นกำลังพูดคุยกันอยู่จริงๆ

เราไม่เคยได้ยินมือของเราพูดคุยกับเท้าของเรา แต่อาจารย์เปาโลได้เขียนเปรียบเทียบไว้อย่างน่าคิด เพื่อชี้ให้เห็นว่า ในคริสตจักรนั้น เราต้องการซึ่งกันและกัน เราไม่ควรที่จะบ่นว่ากัน ถึงแม้ว่าเราจะเห็นคนหนึ่งอ่อนแอ แต่เขาก็คงเป็นส่วนหนึ่งของพระกายพระคริสต์

บางครั้งเราคิดว่า คริสตจักรจะเติบโตได้ด้วยศิษยาภิบาล หรือผู้นำเท่านั้น ซึ่งผิดถนัด! ถ้าในคริสตจักรมีศิษยาภิบาล ไม่มีผู้ช่วย ไม่มีสมาชิก คริสตจักรก็ไม่ใช่คริสตจักรในความหมายของพระเจ้า ให้อ่าน 1 โครินธ์ 12:22-24 ว่าอาจารย์เปาโลได้กล่าวถึงส่วนที่เป็นคนเล็กน้อยอย่างไร

แม้กระทั่งเด็กเล็กๆ เขาก็เป็นส่วนสำคัญของคริสตจักร หากอวัยวะส่วนอื่น คือ เหล่าสมาชิกมีความสนใจในเด็กๆ สอนพวกเขาในทางพระเจ้า ห่วงใยพวกเขา สอนให้เด็กๆ รู้จักนมัสการพระเจ้า ไม่มองว่าเขาเป็นเพียงเด็ก แต่มองว่าเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย เป็นอวัยวะที่เราจะสร้างให้หน้าดู แต่งให้สวยงามแล้ว คริสตจักรของพระเจ้าก็จะเจริญขึ้นเป็นสมาชิกที่แข็งแกร่ง เราซึ่งเป็นเยาวชนก็สามารถมีส่วนช่วยให้เด็กๆ เติบโตขึ้นในทางของพระเจ้าด้วยการสนใจเขา เล่นกับเขา รักเขา เป็นเพื่อนกับเขา ความสัมพันธ์ระหว่างอวัยวะต่างๆ ในพระกายของพระคริสต์ก็จะแนบแน่นเป็นที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้าของเรา

โปสเตอร์

เขียนบนกระดาษโปสเตอร์ “พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะไว้ในพระกายตามชอบพระทัยของพระองค์” ให้ผู้เรียนมีโอกาสคิดเพื่อเขาจะได้รู้ว่า เขาอยู่ในส่วนใดของคริสตจักร แล้วออกมาเขียน โดยเปลี่ยนคำว่าอวัยวะกับร่างกายดังตัวอย่าง เช่น

- * พระเจ้าได้ทรงตั้ง วิยะดา ไว้ในชั้นเรียนรวีเด็กตามชอบพระทัยของพระองค์
- * พระเจ้าได้ทรงตั้ง หนอง ไว้ในกลุ่มนักร้องตามชอบพระทัยของพระองค์
- * พระเจ้าได้ทรงตั้ง พลพล ไว้ในกลุ่มประกาศตามชอบพระทัยของพระองค์

เราเห็นแล้วใช่ไหมว่า ไม่ว่าเราจะทำหน้าที่อะไรในคริสตจักร เราก็มีส่วนสำคัญเป็นส่วนหนึ่งของพระกายพระคริสต์ พระเจ้าทรงเห็นว่าอวัยวะทุกส่วนมีความสำคัญเท่ากัน แต่ละส่วนควรห่วงใยกัน ไม่ว่าจะทำหน้าที่ต้อนรับ ทำความสะอาด เก็บหนังสือเพลง ดูแลเด็กๆ ช่วยครูเก็บของ หรือนำเพื่อนมายังคริสตจักร เหล่านี้มีความสำคัญ เป็นส่วนที่จะช่วยให้ศิษยาภิบาล ครุฑวิฯ ผู้นำประชุม ซึ่งเราเห็นว่าทำงานหนักในวันอาทิตย์ได้แบ่งเบาภาระและสามารถทำหน้าที่ของตนได้ดี เป็นการทำงานเป็นทีม ประสานกันตั้งอวัยวะของร่างกาย

ไม่ว่าเราจะทำอะไรในคริสตจักร เราควรทำอย่างดีที่สุด เพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้ตั้งเราไว้สำหรับงานนั้น ในสายพระเนตรของพระเจ้า ไม่มีใครใหญ่กว่าใคร พระองค์ทรงทำให้คนต่ำต้อยมีเกียรติขึ้น ทรงทำให้ร่างกายมีความเสมอภาคกันสำคัญเท่ากัน

3. เป็นห่วงกันและกัน (1 โครินธ์ 12:25-26)

ในข้อ 25 กล่าวว่า “ไม่ให้มีการแก่งแย่งกันในร่างกาย พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะให้แต่ละคนเป็นห่วงกันช่วยเหลือ

กัน ต่างคนต่างทำหน้าที่ของตนเอง สมมติว่า ดับบอยากไปทำหน้าที่ของหัวใจ ก็คงจะเกิดความสับสนวุ่นวายขึ้นเป็นอันมาก หากเซลล์ของร่างกายมีแต่ตายลง ไม่ยอมมีการสร้างขึ้นใหม่ ร่างกายของเราก็จะป่วยลงทันตาเห็น ให้เรามาดูซิว่าทำทีแบบใดที่จะหยุดยั้งความเจริญเติบโตของคริสตจักร

หาคำอธิบาย

- * นั่นไม่ใช่หน้าที่ของฉัน ให้นายวิชัยทำสิ!
- * ฉันยุ่ง ไม่มีเวลายามานั่งประชุมกับคณะกรรมการหรอก ยุ่งจะตาย
- * ได้ยินครูปุ๋สอนไหม? ไม่น่าให้สอนเลย
- * ล้างจานอีกแล้ว ไม่น่าจะมีกินข้าวหลังนมัสการเลย
- * ไปเยี่ยมเยียนหรือ! ฉันไม่ชอบอย่ามาชวนให้ยากเลย

หากเรารักซึ่งกันและกัน และมีพระเยซูเป็นเจ้าหัวใจของเราแล้ว เราจะพูดคำดังกล่าวหรือ? แต่เป็นที่น่าเสียดายที่เราเห็นความสำคัญส่วนตัวมาก่อนประโยชน์ของพระเจ้า นี่เองทำให้เกิดความแตกแยกกันขึ้น

ทำที่ที่ว่า “ถ้าไม่ทำตามแบบของฉัน ก็ไม่ทำดีกว่า” นี่เป็นเหตุที่ทำให้คริสเตียนไม่สามารถสามัคคีธรรมกัน
ได้ คนที่เห็นว่าความคิดของตนเองดีกว่าใครนั้น ต้องเปลี่ยนแปลงความคิดและยอมฟังความเห็นของผู้อื่นด้วย ต้อง
เป็นหวังว่า คนอื่นคิดอย่างไร เข้าใจอย่างไร และเรามีความเข้าใจอย่างเดียวกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหรือไม่?

ในข้อ 26 กล่าวว่า ถ้าอวัยวะอันหนึ่งเจ็บ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยเจ็บด้วย ถ้าอวัยวะอันหนึ่งได้รับเกียรติ
อวัยวะทั้งหมดก็พลอยชื่นชมยินดีด้วย มีความหมายชัดเจนว่า หากคนหนึ่งในคริสตจักรเจ็บ อาจจะเป็นด้วยคำพูด
ของผู้อื่น อาจเป็นด้วยเหตุการณ์รอบข้าง เราควรเห็นใจเขา ช่วยปลอบใจ หนุนใจเขา หากคนหนึ่งในคริสตจักรได้
สิ่งดี ไม่ว่าจะเป็นการเรียน ความสำเร็จในการทำงาน เราควรยินดีร่วมกับเขา

มีเพื่อนของเราหลายคนไม่มาคริสตจักร เราจำเป็นต้องให้เขารู้ว่าเราคิดถึงเขา เราต้องการให้เขามาเป็น
เพื่อนกับเรา เราแสดงความห่วงใยออกมา แล้วเพื่อนของเราจะให้เห็นความรักของพระเจ้าในเรา

4. แสงสว่างน้ำพระทัย 1 โครินธ์ 12:27-31

อาจารย์เปาโลกล่าวว่า เราต่างก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น (อ่านข้อ 28 พร้อมกันด้วย) แน่นอน พระเจ้า
ทรงมี

หน้าที่ให้เราในคริสตจักร หน้าที่ที่เราได้ยืมนั้น อาจดูว่าเป็นสิ่งใหญ่เกินกว่าที่เขวชนอย่างเราจะทำได้ แต่ในข้อ 29-
30 ชี้ให้เราเห็นว่า ไม่ใช่ทุกคนที่ต้องทำหน้าที่นั้น แต่ละคนมีหน้าที่แตกต่างกันไปในคริสตจักร

หน้าที่รับผิดชอบ

ให้คิดถึงหน้าที่ต่างๆ ในชั้นเรียนในคริสตจักร และเขียนลงบนกระดาษแผ่นเล็กๆ ส่งมาให้ครูอ่านหน้าชั้น และ
อภิปรายกันว่า หน้าที่อะไรที่เหมาะสมกับแต่ละคนในเวลานี้มากที่สุด และให้ผู้เรียนตั้งใจทำหน้าที่นั้นอย่างดี

ดำเนินชีวิตในความจริง

คริสตจักรใหญ่ๆ เติบโตมาจากคริสตจักรเล็กๆ คนที่ใหญ่โตนั้นแต่ก่อนเขาก็เป็นเด็กเหมือนกับเรา เป็นคนที่
ดูเหมือนไม่มีความสำคัญ คริสตจักรเล็กเติบโตเป็นคริสตจักรใหญ่ได้อย่างไร? นี่เป็นเรื่องที่เราต้องคิดให้ดี แน่นอน
คริสตจักรจะเจริญได้ก็เพราะสมาชิกตั้งใจทำงาน มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ห่วงใยซึ่งกันและกัน สละ
ความสามารถส่วนตัวให้กับงานคริสตจักร สิ่งเหล่านี้ช่วยให้พระเจ้าสามารถมาช่วยพระพรต่อคริสตจักรได้อย่าง
เต็มที่

เขวชนอย่างเราสามารถมีส่วนช่วยให้คริสตจักรเจริญได้ด้วยการช่วยเหลือ สิ่งนี้อาจฟังดูเป็นเรื่องง่าย เรา
จะช่วยใครก็ไม่จำเป็นต้องมีความสามารถพิเศษ แต่กลับเป็นเรื่องยากสำหรับเรา เพราะเราหลายคนไม่เห็น
ความสำคัญของการช่วยเหลือ การช่วยให้คนหนึ่งๆ มาภาระลง ทำให้เขาสามารถทำงานในหน้าที่ของเขาได้ดีขึ้น
ให้เราเริ่มจากภายในบ้านในครอบครัวของเรา และต่อไปเราก็สามารถช่วยคนในคริสตจักรได้ง่ายขึ้น

เราจะช่วยในคริสตจักรได้อย่างไร? อย่างแรกด้วยความสัตย์ซื่อต่อการมานมัสการ อย่างที่สองก็คือ ช่วยใน
ชั้นเรียนวิชา ช่วยตรวจรายชื่อ ช่วยเตรียมของให้เรียบร้อย ช่วยในด้านต่างๆ เท่าที่เราจะทำได้ แม้การนำเพื่อนมาก็
เป็นการช่วยให้คริสตจักรเจริญขึ้น เห็นไหมว่า การช่วยมีความหมายกว้างและสามารถทำได้เยอะไม่มีสิ้นสุด

บทที่ 3 ความรักใหญ่ที่สุด

เป้าหมาย	1) เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของความรัก 2) หนุนใจให้เขาแสวงหาความรักอย่างพระเจ้าไว้ในชีวิตของเรา
ข้อพระคัมภีร์	1 โครินธ์ บทที่ 13
ข้อควรจำ	ดังนั้นยังตั้งอยู่สามสิ่ง คือ ความเชื่อ ความหวังใจและความรัก แต่ความรักใหญ่ที่สุด (1 โครินธ์ 13:13)
อุปกรณ์การสอน	กระดาษแผ่นใหญ่ตัดเป็นรูปหัวใจ กระดาษ ดินสอ แบบฝึกหัดบทที่ 3 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ตัดกระดาษแผ่นใหญ่ออกมาเป็นรูปหัวใจแล้วเขียนหัวข้อตัวโตๆว่า “ความรัก คือ...” จากนั้นให้ผู้เรียนออกมาเติมความคิดของเขาลงไปจนเต็มกระดาษ ส่วนอีกแผ่นเขียนว่า “เราแสดงว่าเรารัก โดย...” และให้ผู้เรียนเติมความคิดของเขาลงไปเช่นกัน หลังจากนั้นจึงนำมาอ่านให้ฟัง

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. ความรักใหญ่ที่สุด (1 โครินธ์ 13:4-13)

อาจารย์เปาโลได้สอนให้เราตั้งมั่นคงอยู่ในหลัก 3 ประการ คือ ความเชื่อ ความหวังใจ ความรัก แต่ท่านได้กำชับว่า
ความรักนั้นใหญ่ที่สุด!

คำถาม...เหตุใดจึงกล่าวว่า ความรักใหญ่ที่สุด? (ให้ผู้เรียนช่วยกันออกความคิดเห็น)

คำว่า “ความรัก” ซึ่งเปาโลได้ใช้ในบทนี้ มาจากคำกรีกที่ว่า **อากาเป** ซึ่งปกติแล้วก่อนหน้าที่ท่านจะเขียนจดหมายฉบับนี้ ไม่ค่อยมีใครใช้คำนี้กัน จนกระทั่งคริสเตียนได้นำคำนี้มาใช้เป็นคำที่แสดงความรักของพระเยซูที่ได้ตายบนกางเขนเพื่อเรา เป็นความรักของพระเจ้าที่มีต่อผู้ที่ไม่สมควรจะได้รับเลย ผู้ที่รักอย่าง “อากาเป” นี้ได้ให้ความรักกับทุกคน โดยไม่สนใจว่าแต่ละคนเหมาะสมที่จะรักหรือไม่ เป็นความรักที่ไม่เห็นแก่ตัว เป็นความรักที่จะให้สิ่งดีแก่ผู้ที่เขารัก โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน อยากให้สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคนที่เรารัก ทำทุกอย่างเพื่อให้สิ่งดีที่สุดเกิดขึ้นในชีวิตของเขา

เขียนตัวอย่างต่อไปนี้บนกระดาน

ความเชื่อ	ส่วนตัว	ผู้อื่น
เชื่อว่าพระเจ้ารักเรา ทำให้เป็นสุข	✓	
เชื่อว่าพระเจ้ารักษาโรค อธิษฐานเพื่อตนเองและผู้อื่น	✓	✓
ความหวังใจ		
ว่าพระเยซูจะเสด็จมา มีสันติสุข	✓	
ว่าตายแล้วจะไปสวรรค์ มีสันติสุข	✓	
ความรัก		
รักเพื่อน เรา,เพื่อนมีความสุข	✓	✓
การให้ ผู้รับและเราต่างมีความสุข	✓	✓

จากตัวอย่างนี้ จะเห็นว่าความเชื่อ ความหวังใจนั้นมีประโยชน์แก่เราเป็นส่วนตัวเสียส่วนใหญ่ แต่ความรักเป็นประโยชน์ต่อทั้งผู้ให้และผู้รับ และนี่อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้อาจารย์เปาโลได้กล่าวว่า ความรักใหญ่ที่สุด!

เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก ซึ่งคำว่า **โลก** นี้หมายถึง **มนุษย์ทุกคน** พระองค์จึงทรงส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มาตายบนไม้กางเขน และพระเยซูทรงยอมตายนั้นเพราะ รักแบบอากาเป่ พระองค์มิได้ฝันพระทัยทำแม้แต่น้อย ถ้าพระองค์ไม่มีความรักเช่นนี้ อะไรจะเกิดขึ้น? แน่นอน มนุษย์ทุกคนไม่มีวันพบพระเจ้าและถูกแยกจากพระองค์เป็นนิรันดร์

เห็นไหมว่าความรักอากาเป่เป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้เราได้รับความรอดจากพระเจ้า และความรักนี้ก็ยังทำให้ความรอดแผ่กว้างออกไปสู่ผู้อื่นด้วย เราแบ่งปันเรื่องของพระเจ้าให้กับผู้อื่น ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นคนดีหรือไม่ก็ตาม

เราพบว่า ผู้รับใช้พระเจ้ามากมายได้ยอมที่จะพบความทุกข์ลำบากนานาประการ ยอมทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นการถูกข่มเหง ถูกกลั่นแกล้ง ถูกตำหนิ บางคนต้องสูญเสียทั้งครอบครัวไป แม้กระทั่งชีวิตของตนเอง ความทุกข์ยากเหล่านั้น ไม่สามารถหยุดยั้งความรักอากาเป่ที่พระเจ้าบรรจุไว้ในชีวิตของเขาได้ (หาตัวอย่างชีวิตของมิชชันนารีหรือ ศิษยาภิบาลผู้รับใช้ที่ต้องทนทุกข์มาเล่าให้ผู้เรียนฟัง)

2. ทำทุกสิ่งด้วยความรัก (1 โครินธ์ 13:1-3)

พระคำตอนนี้บอกเราชัดเจนว่า ไม่ว่าเราจะทำอะไร ควรมีความรักเป็นพื้นฐาน หรือต้นเหตุของการกระทำนั้น

เพราะหากว่าเราทำสิ่งดีทุกอย่าง ทำการใหญ่ ช่วยเหลือคนมากมาย แต่ขาดความรัก การกระทำนั้นก็ไม่มีประโยชน์แก่ตัวเราเอง หรือไม่มีค่าในสายพระเนตรของพระเจ้าเลย

ถาม-ตอบ

เล่าเรื่องต่อไปนี้ให้ผู้เรียนฟัง “พรชัย” เป็นนักเรียนดีเด่นของโรงเรียน เขาเป็นนักกีฬาซึ่งทางโรงเรียนได้คัดเลือกให้ไปแข่งกีฬาประจำจังหวัด ใครๆก็นิยมชมชอบเขา เขาพอใจกับสถานภาพของตนเองมาก รู้สึกภูมิใจที่ได้ทุนเรียนดีเกือบทุกปี

วันหนึ่งปีติมาหาเขาที่บ้านเวลาเย็น ขอร้องให้เขาช่วยติววิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งปีติสอบตกมาแล้วครั้งหนึ่ง และต้องสอบซ่อม พรชัยไม่พอใจมากที่ปีติมาทำให้เขาต้องเสียเวลา เขาบอกปีติว่า “ครั้งนี้เราจะติวให้เป็นครั้งสุดท้ายนะ”

คำถาม...

- 1) การที่พรชัยช่วยปีติ เขาได้แสดงความรักต่อปีติหรือไม่ เห็นได้จากอะไร?
- 2) การที่พรชัยติวให้ปีติในครั้งนี้ เขาทำด้วยความรู้สึกอย่างไร?
- 3) การที่พรชัยติวให้ปีติอาจเป็นประโยชน์แก่ตัวปีติ แต่เป็นประโยชน์แก่พรชัยไหม?
- 4) หากพรชัยมีความรัก แต่ไม่มีเวลาที่จะช่วย เขาควรทำอย่างไร?

ไม่ว่าจะเป็นงานฝ่ายวิญญาณ หรือการช่วยเหลือเพื่อนๆ น้อยๆ ในด้านต่างๆ หากเราทำโดยปราศจากความรัก แต่จำใจทำหรือทำให้พ้นๆตัว หรือทำเพื่อให้คนอื่นเห็นว่าเราดี จะไม่เป็นประโยชน์และไม่มีค่าอะไรเลยในสายพระเนตรพระเจ้า เราไม่ควรปล่อยให้เป็นอย่างนั้น เพราะที่จริงแล้วพระเจ้าทรงสัญญาว่า พระองค์จะไม่ทรงลืมการดีที่เราได้ทำ ดังนั้นเมื่อเราทำอะไรควรทำด้วยความรัก แล้วการกระทำนั้นจะไม่ไร้ผล จะเป็นพระพรแก่ผู้อื่นและตนเอง ทั้งโลกนี้และโลกหน้า

3. แสดงความรักอย่างไร? (1 โครินธ์ 13:4-7)

ความรักคืออะไร? (ดูคำตอบจากกิจกรรมเริ่มต้นบทเรียน)

ผู้ที่เป็นคริสเตียนควรจะเรียนรู้ความรักแบบที่อาจารย์เปาโลเขียนไว้ให้เข้าใจและนำมาใช้ในชีวิติให้เหมาะสม เรา

อาจเห็นคริสเตียนที่ยังไม่ค่อยมีความรัก เมื่อเห็นเช่นนั้น อย่างเพิ่งด่วนไม่พอใจเขา แต่ให้อธิษฐานเพื่อเขา

เวลานี้ให้เราดูซิว่า ในเรื่องของการมีความรักนั้น เรายังขาดอะไรอยู่ และเราจะแสดงความรักอย่างไร? (บทเรียนต่อไปนี้ ควรให้ผู้เรียนแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มเลือกข้อพระคัมภีร์ 1 โครินธ์ 13:4,5,6,7 แล้วพยายามหาความหมายและมารายงานหน้าชั้น

ความรักที่แสดงออกคือ

“เมื่อรักแล้วต้อง มีความอดทน” ความอดทนในที่นี้ หมายถึง ความอดทนที่มีต่อคนรอบข้างเรา ไม่ว่าจะเป็น พ่อ แม่ พี่ น้อง ญาติ คนอื่นๆ หรือเพื่อนบ้าน เพื่อนที่โรงเรียน คำถาม...อดทนอย่างไร? ให้ผู้เรียนยกตัวอย่าง

“เมื่อรักแล้วต้อง กระทำคุณให้” คือการมีน้ำใจดี ช่วยเหลือเอื้ออาทร เอาใจใส่

“เมื่อรักแล้วต้อง **ไม่อิจฉา**” ไม่อิจฉาริษยา เมื่อเห็นคนที่เรารักมีสิ่งที่ดีกว่าหรือได้ดีกว่าเรา

“เมื่อรักแล้วต้อง **ไม่อวดตัว**” การอวดตัวนั้นไม่เหมาะสำหรับคนที่รักกัน เพราะหากเรารักใคร เราควรอวดคนที่เรารักมากกว่า

“เมื่อรักแล้วต้อง **ไม่หยิ่งผยอง!**” อากาห์ยังแสดงออกได้หลายอย่าง เช่นอะไรบ้าง? (ให้ผู้เรียนตอบ)

“เมื่อรักแล้วต้อง **ไม่หยาบคาย**” เราจะพูดกับคนที่เรารักอย่างสุภาพ ไม่กระโชกโฮกฮาก วิทยุบางคนเห็นว่าการพูดจาหยาบคาย ใช้สรรพนามที่ไม่เพราะ เช่น กู มึง ฯลฯ แล้วทำให้รู้สึกสนิทสนมกันขึ้น เขาเข้าใจผิด เพราะยิ่งพูดหยาบคายต่อกัน โอกาสที่จะทะเลาะด่าทอกันก็มีมากขึ้นเป็นเงาตามตัว

“เมื่อรักแล้วต้อง **ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว!**” บางคนมีเพื่อนสนิทคิดว่าตัวเองรักเขา แต่มักจะให้เขาออกเงินให้เสมอ ไม่คิดจะให้เพื่อนบ้าง อย่างนี้ไม่เรียกว่ารัก แต่เป็นความเห็นแก่ตัวเสียมากกว่า หากทำตัวเป็นคนจิ้งก แล้ว ก็เท่ากับเป็นคนเห็นแก่ตัว ไม่มีความรัก คนที่รักจะต้องเห็นแก่ประโยชน์ของเพื่อนด้วย มิใช่ประโยชน์ของตนเท่านั้น

“เมื่อรักแล้วต้อง **ไม่ฉุนเฉียว**” เมื่อก็จะอดทน ไม่โกรธง่าย ไม่แสดงความฉุนเฉียวง่าย ๆ

“เมื่อรักแล้วต้อง **ไม่ช่างจดจำความผิด!**” พุดง่าย ๆ ว่าเป็นคนขี้ลืมในเรื่องความผิดของคนอื่น ไม่รื้อฟื้นความผิดขึ้นมาอีก หากเราลืมความผิดของเพื่อนก็จะทำให้เรารักเขาง่ายขึ้นด้วย

“เมื่อรักแล้วต้อง **ยินดีเมื่อเพื่อนประพฤติดี**” ความรักจะส่งเสริมให้เพื่อนพากันไปในทางที่ดี หากเห็นเพื่อนทำผิดต้องช่วยให้เขากลับใจ ไม่ใช่ส่งเสริมให้เขาทำชั่วต่อไป

“เมื่อรักแล้วต้อง **ทนได้แม้ความผิดของเพื่อน**” การที่เรามีความอดทน และรักเขา แม้เขาทำผิดต่อเรา นี่เป็นความรักอย่างพระเยซูที่เราทำเองไม่ได้ ต้องขอให้พระเจ้าช่วยให้เรามีความรักเช่นนี้

“เมื่อรักแล้วต้อง **เชื่อในส่วนดีของเพื่อน**” ไม่เชื่อข่าวลือหรือคำนิทาของผู้อื่น แต่มิได้หมายความว่า เราจะกลายเป็นคนตาบอดเห็นกงจักรเป็นดอกบัว แต่เราจะเชื่อและมีความหวังว่าเขาจะดีขึ้นด้วยการช่วยเหลือของพระเจ้า

ที่กล่าวมานี้ดูเหมือนว่าเป็นเรื่องยาก เป็นเรื่องใหญ่ ที่ทำไม่ได้ แต่ให้เราได้ฝึกฝนตนวันละอย่าง อาทิตยละอย่าง เราจะมีความรักต่อเพื่อนมากขึ้นแน่นอน

กิจกรรม

ให้อ่านพระคัมภีร์จาก 1 โครินธ์ 13:4-7 แล้วเขียนใหม่เป็นภาษาของเราเอง อาจใช้ชื่อของแต่ละคน และเพื่อนคนใดคนหนึ่งในห้องก็ได้ ตัวอย่างเช่น จากข้อ 4 “เมื่อผมมีความรักของพระเจ้าแล้ว ผมจะอดทนกับวิบัติเพื่อนสนิทของผม ผมจะทำดี จะมีน้ำใจต่อเขา... เป็นต้น

4. ความรักไม่มีวันสูญสิ้น (1 โครินธ์ 13:81)

คำว่าสูญสิ้นในที่นี้ คือ การพลาดปลั่ง การเสื่อม การล้มเลิก สูญหายตายจากไป ในเมื่อทุกวันนี้เราต้องเรียนวิชา

ความรู้ในโรงเรียน ซึ่งวันหนึ่งจะหมดสิ้นไปนั้น ไม่สมควรหรือที่เราจะแสวงหาสิ่งที่ไม่ตาย ไม่หายไป นั่นก็คือความรัก

ดำเนินชีวิตในความจริง

ความรักเป็นสิ่งที่ใครๆก็อยากได้ แต่ต้องมีผู้ให้ด้วย เราเป็นผู้หนึ่งที่จะต้องให้ความรักแก่เพื่อนรอบข้าง หากเราไม่ให้ความรัก และเอาแต่เฝ้าหวังที่จะได้รับความรักจากคนอื่นก็เป็นที่น่าเสียดาย เพราะพระเจ้าของเราทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรัก และพระองค์ทรงมีความรักเหลือเฟือมากมายสำหรับเรา เพื่อให้เราได้แจกจ่ายความรักนั้นแก่ผู้อื่น

ขอให้เราตั้งใจที่จะรัก อย่าลืมนะว่าสิ่งยิ่งใหญ่เติบโตมาจากสิ่งเล็กน้อย อดทนต่อเขาจะทำให้ความรักนั้นขยายตัวออกไปสู่ผู้อื่นได้ด้วย ไปสู่คนข้างบ้าน ไปสู่เพื่อนในสังคมต่างๆ ซึ่งต่างก็รอคอยความรักจากเราอยู่ มอบชีวิตให้กับพระเจ้า ขอความรักของพระองค์ เต็มเต็มอยู่ในหัวใจของเราเสมอ อย่าให้ความรักขาดไปจากใจของเรา และจงเลียนแบบการแสดงความรักของพระเจ้า

บทที่ 4 รักดีอย่างการกระทำ

เป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่า เขาควรรักใครบ้างในฐานะที่เขาเป็นคริสเตียน หนุนใจให้เขา
แสดงความรักออกมาด้วยการกระทำ

ข้อพระคัมภีร์ โรม 12:9-21

ข้อควรจำ จงรักด้วยใจจริง จงเกลียดชังสิ่งที่ชั่ว จงยึดมั่นในสิ่งดี (โรม 12:9)

อุปกรณ์การสอน กระดาษ 3x5 นิ้ว ดินสอ แบบฝึกหัดบทที่ 4 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

(บทเรียนในวันนี้จะช่วยเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับความรักในความหมายของพระคัมภีร์ให้แก่ผู้เรียนมากยิ่งขึ้น โดยเราจะใช้โรม 12 เป็นหลัก)

เรื่องของความรักเป็นเรื่องที่ใครๆก็ชอบพูดถึง เป็นสิ่งที่ทำง่ายสำหรับคนที่น่ารักอยู่แล้ว แต่เป็นการยากที่เราจะรักคนที่ไม่น่ารัก!

สำหรับบทนี้ เราจะเน้นถึงความรักที่เราจะต้องให้แก่ผู้อื่น เราต้องรักใครบ้าง เรื่องนี้สำคัญ เพราะเรามักเลือกรักคนที่เราอยากรักเท่านั้น

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

พระเจ้าทรงยื่นความรักของพระองค์ให้แก่มนุษย์ ใครจะได้รับความรักนั้นเต็มที่อยู่ที่ว่า เขาได้ยื่นมือออกรับความรักนั้นหรือไม่ เมื่อเรามาเป็นคริสเตียน เท่ากับเราอมรับความรักของพระเจ้าอย่างเต็มบริบูรณ์ สิ่งที่เราต้องทำต่อไปคือ การแบ่งปันความรักอากาศเป่าซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่ผู้อื่นด้วย

ประการแรก ให้เรามาค้นดูซิว่า ใครคือผู้ที่เราต้องรักบ้าง?

1) รักพระเจ้า มัทธิว 22:37 เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5

พระองค์ทรงเป็นบุคคลแรกที่เราต้องรัก บางทีเราอาจรู้สึกแปลกใจว่าพระเจ้าไม่น่าที่จะต้องการความรักจากเราเลย

พระองค์ทรงมีทุกสิ่งและทรงทำทุกสิ่งได้ด้วยพระองค์เองอยู่แล้ว และการที่เราจะแสดงความรักต่อพระองค์ก็ไม่ใช่ง่าย เพราะพระองค์ไม่ทรงปรากฏแก่ตาของเรา

คำถาม...เราทราบได้อย่างไรว่า พระเจ้าทรงต้องการให้เรารักพระองค์ เหตุใดพระองค์จึงทรงปรารถนาให้เรารักพระองค์? (ให้ผู้เรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม โดยค้นข้อพระคัมภีร์ต่อไป)

เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5, 10:12-13,20-21, 11:1

เอเฟซัส 6:24

สดุดี 31:23

2เรสะโลนิกา 3:5

ยูดา 21

2) รักเพื่อนบ้าน มัทธิว 22:39

เพื่อนบ้านเป็นคนหนึ่งที่เราต้องรัก เราคิดว่าใครเป็นเพื่อนบ้านเรา? เมื่ออ่านลูกา 10:36-37 เพื่อนบ้าน คือ ผู้ที่เฉยเมยอย่างเลวี หรือเป็นผู้ที่ช่วยเหลือยามที่เราต้องการความช่วยเหลือ? จากพระคัมภีร์ตอนนี้ (ถ้าเราอ่านให้ดี) จะเห็นว่า คนที่แสดงตัวเป็นเพื่อนบ้าน คือ ชาวสะมาเรีย ผู้ที่แสดงความเมตตาต่อเรา คือ เพื่อนบ้านของเรา แต่สิ่งที่เราไม่ควรมองข้ามคือ พระเยซูทรงสั่งให้เราทำตัวเป็นเพื่อนบ้านของผู้อื่น เราต้องแสดงความเมตตาต่อคนอื่น พระองค์ตรัสไว้ในข้อ 37 ว่า ท่านจงไปทำเหมือนอย่างนั้นเถิด (คือทำเหมือนอย่างชาวสะมาเรียที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ) ให้แสดงความรักออกมาเป็นการกระทำ

ให้เรามาดูพวกคนเลวี และปุโรหิตซิว่า เหตุใดเขาจึงไม่ช่วยชายที่ถูกปล้น? เขารู้แน่ๆ ว่า ชายคนนั้นต้องการความช่วยเหลือ เขาเห็นว่าคนนั้นช่วยตนเองไม่ได้ เขาเป็นคนเคร่งศาสนา แต่เพราะเขาขาดความเมตตา ขาดความรัก เขาจึงไม่ได้ทำตามบัญญัติของพระเจ้า

3) รักตัวเอง มัทธิว 22:39

การรักตัวเองไม่ใช่สิ่งที่ผิด แต่หลายคนเอาการรักตัวเองไปเข้าใจสับสนกับคำว่า “เห็นแก่ตัว”

ออกความเห็น

ให้แต่ละคนมีโอกาสออกความคิดเห็นในหัวข้อต่อไปนี้

- * เมื่อเรารักตนเอง เราจะทำอย่างไรกับตัวเราเองบ้าง?
- * การเห็นแก่ตัวกับการรักตนเองนั้น คิดว่าต่างกันอย่างไร?

เมื่อเรารักใคร เราย่อมต้องการให้ผู้นั้น ได้สิ่งที่ดีที่สุด ทำทุกอย่างเพื่อผลดีต่อคนที่เรารัก เช่นเดียวกันเมื่อเรารักตัวเอง เราต้องป้องกันตนเองให้พ้นจากอันตรายต่างๆ เราต้องดูแลร่างกาย จิตใจของเราให้สะอาด ถูกต้องต่อพระเจ้า ความคิดของเราต้องเป็นที่พอพระทัยของพระองค์ พระเจ้าทรงสอนให้เรารักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง นั่นคือเรารักเขาและรักตัวเราเองเหมือนกัน โอกาสที่จะแสดงความเห็นแก่ตัวออกมาจึงไม่มี

ความเห็นแก่ตัว คือ ทำอะไรก็เพื่อประโยชน์ของตนเอง ไม่นึกถึงผู้อื่น จะเอาเปรียบผู้อื่นเพื่อให้ตัวเองสบาย เราเองต้องหลีกเลี่ยงไม่ให้ตนเองมีชีวิตที่เห็นแก่ตัว

4) รักศัตรู มัทธิว 5:44

ไม่มีใครในโลกนี้สอนให้เรารักศัตรู ยกเว้นพระเจ้า พระองค์ทรงสอนตั้งแต่สมัยพระคัมภีร์เดิม ให้คนของพระองค์มีความเมตตาต่อศัตรู (ลูคัส 23:5 สุภาษิต 25:21) สิ่งแรกที่จะช่วยให้เราทำได้ก็คือ การอธิษฐานเพื่อเขา ขอความดีให้เกิดขึ้นแก่เขา ขอความรักจากพระเจ้าเพื่อเราจะรักเขาได้ ศัตรูในที่นี้หมายถึง คนที่เกลียดชังเรา คนที่ทำร้ายเรา (ถ้าครูเคยอ่านหนังสือเรื่อง “ค่ายนรกนาซี” ควรใช้เรื่องของ คอรั บุม ที่ได้ยกโทษให้กับทหารที่ทำร้ายพี่สาวของเธอมาเป็นตัวอย่างได้ หรืออาจใช้เรื่องจากประสบการณ์ของครู หรือคนรู้จักมาเล่าให้ผู้เรียนฟัง)

5) รักมนุษย์ทุกคน ยอห์น 3:16

ยอห์น 3:16 กล่าวว่า “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก” คำว่า “โลก” ในที่นี้หมายถึงมนุษย์ทุกคน แน่แน่นอนที่ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เราซึ่งเป็นคริสเตียนได้ทำอย่างพระองค์ คือ รักมนุษย์ทุกคน

สิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นเรื่องยากที่จะกระทำ ความรักที่เราจะให้แก่คนอื่นได้ต้องมาจากพระเจ้า มิใช่กำลังของเราเอง เราเริ่มต้นได้จากรักพระเจ้า รักตัวเองอย่างถูกต้อง รักพี่น้องคริสเตียน และรักคนทั่วไป ท้ายที่สุดความรักที่จะต้องต่อศัตรูนั้นก็ง่ายขึ้น

ในเรื่องความรักนี้ไม่ใช่เราจะตั้งใจทำวันนี้และสำเร็จพรุ่งนี้ แต่เป็นเรื่องที่ค่อยเป็นค่อยไป เป็นสิ่งที่เราต้องตั้งใจแน่วแน่ว่าจะให้เกิดขึ้นในชีวิตของเรา ความรักต้องควบคู่ไปกับการกระทำ

ประการที่สอง การแสดงออกของความรัก คือ ให้เรารักด้วยการกระทำ โรม 12:9-15

พระเจ้าตรัสไว้ว่า อย่าให้เรารักกันด้วยปากและลิ้นเท่านั้น แต่ให้รักด้วยการกระทำและด้วยความจริงใจ

ความเห็นกลุ่ม

แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ให้หาว่าเขาจะทำตามคำแนะนำจาก โรม 12:9-15 ได้อย่างไรหากต้องพบสถานการณ์เช่นนี้

- * เพื่อนของเราต้องสูญเสียคุณพ่อไปเนื่องจากอุบัติเหตุทางรถยนต์
- * เพื่อนสนิทของเราสอบเข้าโรงเรียนดีๆ ได้ส่วนเราสอบไม่ผ่าน
- * เพื่อนได้รับเลือกเป็นตัวแทนแข่งกีฬาส่วนเรากลับไม่ได้รับคัดเลือก
- * เราได้รับเลือกเป็นตัวแทนแข่งตอบปัญหา ส่วนเพื่อนที่อยากได้ตำแหน่งนี้กลับไม่ได้
- * เพื่อนของเราไม่มีโอกาสเรียนต่อ
- * เพื่อนหนีโรงเรียนไปเล่นเกมคอมพิวเตอร์

เมื่อระดมความคิดเห็นเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้น

อาจารย์เปาโลให้เรารัก ซึ่งคำว่า รัก คำนี้เป็นคำเดียวกับที่เราได้เรียนมาแล้วในบทเรียนอาทิตย์ก่อนนั้น คือความรักอากาศเป้ (ให้สักคนหนึ่งอธิบายความหมายของความรักนี้ตามที่ได้เรียนมา) ความรักชนิดนี้เป็นหลักอันสำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิตคริสเตียน

ต่อไปนี่ เราจะมาพิจารณาคำสอนในพระคำตอนนี้เป็นตอนๆ โดยใช้คำถามเพื่อหาเหตุผลและแสดงความคิดเห็นจากข้อพระคัมภีร์โรม 12:9-15 ให้ทำเป็นกลุ่ม หรือเดี่ยวก็ได้ และตอบคำถามต่อไปนี่ลงบนกระดาษตัวอย่างเช่น จากข้อ 13

- 1) จากพระคำที่บอกว่า จงเห็นอกเห็นใจ ช่วยชนมิกชนเมื่อเขาขัดสนนั้นมีความหมายว่าอย่างไร?
- 2) เราจะเขียนพระคำตอนนี้เป็นคำของเราอย่างไร?
- 3) การกระทำเช่นนี้ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของอะไร เป็นความรักหรือไม่? เหตุใดจึงคิดเช่นนั้น?
- 4) เราตั้งใจว่า ต่อไปนี้จะทำตามพระคำตอนนี้อย่างไร? ให้บอกรายละเอียด

(ผู้เรียนอาจมองไม่เห็นว่าเขาจะมีโอกาสช่วยคนที่ขัดสนอย่างไร ให้ครูชี้แนะให้เห็นทางว่าเขาสามารถทำได้ โดยการช่วยเหลือเพื่อนคริสเตียนที่ขัดสน ด้วยการให้สิ่งที่เขาให้ได้ และชี้ให้เห็นว่าเขาเห็นว่า ความขัดสนนั้นไม่ใช่เฉพาะความขัดสนเงินทอง แต่อาจเป็นการขาดสติปัญญาในการเรียน การขาดเพื่อนก็เป็นได้) ให้ทำคำถามทำนองนี้กับข้ออื่นๆด้วย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสมีประสบการณ์ในการเรียนพระคัมภีร์ด้วยตัวเอง

จากข้อความในโรม 12:9-21 นี้ เราจะเห็นได้ว่า ทุกอย่างที่อาจารย์เปาโลสั่งให้ทำต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรักทั้งสิ้น เราไม่สามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้โดยปราศจากความรัก และถึงแม้ว่าเราจะพยายามและทำได้บ้าง โดยไม่มีความรัก สิ่งต่างๆที่เราทำมาทั้งสิ้นก็ไม่มี ความหมาย ตัวเราเองจะเป็นเหมือนจลาจลที่กำลังส่งเสียงเท่านั้น

ดำเนินชีวิตในความจริง

จะเป็นไปได้อย่างไรที่ใครคนหนึ่งมาทำร้ายเรา ทำให้เราเสียใจ และเราจะตอบแทนเขาด้วยความดี? เมื่อทหารโรมันได้ตบพระพักตร์พระเยซู และถ่มน้ำลายรดพระองค์ พระองค์ทรงทำกลับตอบไปเช่นนั้นหรือไม่? เปล่าเลย พระเยซูทรงเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เรา ในเรื่องนี้พระองค์ทรงรักด้วยใจจริง ทรงยกโทษให้กับผู้ที่ประหารพระองค์ ทรงอภัยให้กับโจรที่ถูกตรึงข้างพระองค์

มีบางคนกล่าวไว้ว่า “จงดับไฟด้วยไฟ” แต่เป็นที่น่าแปลกใจที่หน่วยดับเพลิงไม่ได้ทำเช่นนั้น เขาต้องใช้น้ำ หรือใช้สารเคมีช่วย เขาไม่ใช้ไฟดับไฟ เพราะมันไม่ได้ผล

อาจารย์เปาโลสอนให้เรารักและทำดีต่อศัตรู เพราะความดีนั้นจะช่วยละลายความเกลียดที่มีอยู่ในใจของทั้งเขาและเราเองได้อย่างไม่น่าเชื่อ แต่ก็เป็นความจริง

กิจกรรม

แจกกระดาษ 3x5 นิ้ว ให้เขียนคำว่า “การดำเนินชีวิตด้วยความรัก” บนหัวกระดาษ จากนั้นให้แต่ละคนเขียนคำตอบต่อไปนี่ในกระดาษของเขา

จงรักซึ่งกันและกัน

จงอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

จงเอาชนะความชั่วด้วยความดี

จงเป็นเหมือนพระเยซู

แล้วให้แต่ละคนนำกระดาษนี้ติดตัวไปเสมอ นำไปปฏิบัติในช่วงอาทิตย์ต่อไปเมื่อมีโอกาส

เราจะดำเนินชีวิตด้วยความรักได้ก็ต่อเมื่อเรารู้จักพระเยซู พระองค์จะทรงช่วยกำจัดสิ่งที่ไม่ดีในชีวิตของเราออกไป และจะทรงใส่สิ่งดีเข้ามาในเรา หากเรายังไม่ได้รับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด กรุณาขอเชิญให้ต้อนรับพระองค์เสียในวันนี้ (ร่วมใจกันอธิษฐาน)

บทที่ 5 ช่วยกันดีกว่า

เป้าหมาย	เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักกระทำดีต่อกัน และหนุนใจกันให้ช่วยเหลือและกระทำดีต่อกัน
คน	
ข้อพระคัมภีร์	กาลาเทีย 6:1-10
ข้อควรจำ	อย่าให้เราเมื่อย่ำกระทำดี เพราะว่าถ้าเราไม่ตั้งใจแล้ว เราก็จะเก็บเกี่ยวในเวลาอันสมควร (กาลาเทีย 6:9)
อุปกรณ์การสอน	แบบฝึกหัดบทที่ 5 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ไม่ว่าจะเป็นสังคมใดขนาดใหญ่หรือเล็ก ต่างต้องการสมาชิกที่ช่วยเหลือกันและกันทั้งสิ้น ในคริสตจักรจำเป็นต้องมีสมาชิกที่ขยันขันแข็ง ร่วมมือร่วมใจกันรับใช้พระเจ้า ในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความรักจึงเกิดขึ้นและเมื่อเวลาผ่านไปความรักนั้นจะแนบแน่นขึ้นเรื่อยๆ

ลองคิดถึงชั้นเรียนสักชั้นที่ไม่มีใครสนใจช่วยครู ไม่สนใจช่วยกวดวิชาในการสอบ ต่างคนก็ต่างอ่านตำเตรียมสอบของตนเอง ไม่สนใจใคร แบบนี้เราจะไม่มีโอกาสได้เป็นเพื่อนที่ดีที่จะเป็นเพื่อนแท้เลย และความรักจะไม่เกิดขึ้นในสภาพดังกล่าว

ให้เราลองคิดถึงดูว่า จากจำนวนคนที่เรารู้จัก มีสักกี่คนที่ได้มีโอกาสสนิทสนม ได้ช่วยเหลือเรา และเรามีโอกาสช่วยเขา (ให้ผู้เรียนคิดและตอบสนอง โดยเล่าถึงการช่วยเหลือของเพื่อนหรือการที่เราได้มีโอกาสช่วยเหลือผู้อื่น)

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. บางครั้งเราพลาดได้ (กาลาเทีย 6:1-3)

การดำเนินชีวิตคริสเตียนนั้น ไม่ได้เหมือนกับการเดินบนปูพรมที่ดูเหมือนว่าทุกอย่างสุขสบายราบรื่น บางครั้งเราก็พบอุปสรรคเหมือนกับคนทั่วไป มีเวลาที่เราต้องลำบาก มีความกลัว อาจตัดสินใจผิดพลาดไปในบางเรื่อง เช่น เรากลัวถูกตีที่ไม่ได้ทำการบ้าน เราเลยโกหกว่าเราไม่สบาย ทั้งนี้เพื่อให้ตัวเองรอดพ้นจากการถูกลงโทษ หากเรารู้ว่าเพื่อนของเราได้ทำความผิดอย่างหนึ่ง เราควรทำอย่างไร? (ให้ผู้เรียนตอบหลังจากนั้นให้พวกเขาเปิดอ่านในกาลาเทีย 6:1) สิ่งที่เราควรทำคือ ช่วยให้เรา กลับเข้ามาในทางของพระเจ้า เราไม่ควรอยู่เฉยๆ หรือคอยซ้ำเติมเขาอย่างหนึ่งที่เราควรรู้ คือ วันหนึ่งเราอาจจะพลาดพลั้งอย่างที่เขากำลังพลาดอยู่ก็ได้ (อ่าน 1ทิโมธี 5:1 เอเฟซัส 4:32 ยากอบ 5:19-20 และฮีบรู 3:13)

เล่าเรื่องตัวอย่าง

ให้ครูเล่าเรื่องของดาวิดกับนาธันย่อๆเป็นตัวอย่างในเรื่องการชักจูงเพื่อนให้กลับมาหาพระเจ้า เมื่อเพื่อนได้ทำผิดไป (จาก 2ซามูเอล 11-12) ซึ่งให้เห็นว่า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้ลูกของพระองค์กลับใจเมื่อเขาทำผิด พระองค์ทรงพร้อมที่จะอภัยให้เขา ทรงปรารถนาที่จะเห็นเขาเริ่มต้นใหม่

2. ช่วยกันแบกภาระ (กาลาเทีย 6:2)

เราคงเคยเห็นคนที่คิดว่า เขาทำเองได้ทุกอย่าง ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากใครเลย เขามีความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง และคิดว่าเขาเก่งมาก บางคนไม่ยอมได้รับความช่วยเหลือของเพื่อน เพราะไม่ยอมให้เพื่อนต้องลำบากเพราะเขา คนทั้งสองประเภทนี้คิดไม่ถูกต้อง เราอธิบายได้ใหม่ว่า เหตุใดจึงกล่าวอย่างไม่ถูกต้อง?(ให้ผู้เรียนออกความคิดเห็น)

คนประเภทแรก อาจดูเป็นคนเก่ง แต่เขามีความหยิ่งอยู่ในตัวของตัวเอง เขาหาว่าไม่ว่าที่จริงเขากำลังฟังผู้อื่นอยู่ทุกวัน เมื่อเขาออกเดินทางไปโรงเรียน ต้องขึ้นรถ ต้องพึ่งพาคนขับรถ เมื่อมาถึงโรงเรียนต้องมีครูมาสอน เขาไม่สามารถเรียนได้ด้วยตัวเองมาตั้งแต่เด็ก

ส่วนคนประเภทที่สองนั้น เป็นประเภทเกรงใจไม่เข้าเรื่อง เขาไม่เปิดโอกาสให้ผู้อื่นมีส่วนในชีวิตของเขา ไม่เปิดโอกาสให้เพื่อนได้แสดงความรักแก่เขา นับเป็นการปิดกั้นความรักและพระพรเป็นอย่างมาก

ครั้งหนึ่งอาจารย์เปาโลไปยังแคว้นมาซิโดเนีย ในเวลานั้นท่านมีความทุกข์ยากมาก ไม่ได้พักผ่อน มีการต่อสู้ทั้งภายนอกและภายในใจ (ท่านได้กล่าวไว้ใน 2 โครินธ์ 7:5-7) แต่พระเจ้าได้ทรงส่งทิตัสมาหนุนน้ำใจท่าน มาบอกข่าวดีแก่ท่าน ทำให้ท่านมีความชื่นชมยินดี ทิตัสได้มาช่วยรับภาระในใจของท่าน ช่วยทำให้ท่านได้มีความสุข

คนศาสนายิวในเมืองกาลาเทีย ได้สอนให้คนกาลาเทียที่กลับใจมาเชื่อในพระเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ตามธรรมเนียมปฏิบัติของ โมเสส เพื่อว่าพระเจ้าจะได้พอพระทัย ซึ่งเป็นความคิดที่ผิด พระคริสต์ได้ทรงให้บัญญัติใหม่ไว้แล้ว นั่นก็คือ ทรงสั่งให้เขา “รักซึ่งกันและกัน” และอาจารย์เปาโลได้สอนว่า เราจะแสดงว่าเราทำตามคำสั่งของพระคริสต์ได้ด้วยการแบกภาระซึ่งกันและกัน

แล้วเราจะเริ่มต้นได้อย่างไร เริ่มจากสิ่งเล็กน้อยไปหาสิ่งใหญ่ คนที่รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นนั้นเขาจะช่วยเหลือโดยไม่คำนึงว่าสิ่งนั้นเป็นภาระเล็กหรือใหญ่ หากเราเห็นผู้ใหญ่หิวของหนัก เราก็ควรช่วยเหลือ เมื่อเราเห็นน้องหกล้ม เราควรพยุงเขาขึ้น เมื่อเพื่อนต้องการความช่วยเหลือในเรื่องการเรียน เราช่วยเขาเท่าที่เราจะช่วยได้ การช่วยรับภาระในบ้านเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงความรัก การช่วยรับภาระของผู้อื่นนั้นเป็นสิ่งที่เราควรทำอย่างยิ่ง ท่านมาติน ลูเธอร์ ซึ่งเป็นคริสเตียนที่พระเจ้าทรงใช้มากในสมัยศตวรรษที่ 16 กล่าวไว้ว่า “คริสเตียนควรมีบำเพ็ญแรงและมีกระดูกที่แข็งแรง...” เป็นคำเปรียบเทียบกับไว้ให้เราเห็นว่า เราควรมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ

3. แบ่งสิ่งที่ดีให้แก่ผู้ที่สอนเรา (กาลาเทีย 6:6)

อาจารย์เปาโลได้สอนให้เราแบ่งปันสิ่งที่ดีแก่ผู้ที่สอนพระวาจาของพระเจ้าแก่เรา บ่อยครั้งเราพบว่าครอบครัวของผู้รับใช้นั้นขาดแคลน บางท่านอาจต้องหางานพิเศษทำ ซึ่งสิ่งนี้ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ผิด แต่ไม่น่าจะเกิดขึ้น (แม้แต่เปาโลก็ได้มีอาชีพเย็บเต็นท์) สิ่งสำคัญ คือ เราได้สนใจความเป็นอยู่ของผู้รับใช้หรือไม่ บางคนไม่สัสค์ซื้อใน

การถวายสิบลด แม้ว่าเรายังเป็นเยาวชนอยู่ เราก็ควรคิดที่จะถวาย การที่ผู้รับใช้จะอยู่รอดด้วยทรัพย์เพียงน้อยนิดของเรานั้น ดูเหมือนเป็นไปได้ แต่อย่าลืมว่า พระเจ้าทรงเล็งเอเลียห์โดยผ่านหญิงม่ายผู้ยากจน (1พงศกษัตริย์ 17:8-16) เราควรแบ่งสิ่งที่ดีที่เรามีแก่ผู้รับใช้ของพระเจ้าที่เล็งดูจิตวิญญาณของเรา ถึงแม้เป็นเพียงของฝากเล็กๆน้อยๆก็นับว่าเป็นพระพรสำหรับทั้งผู้รับและผู้ให้

ลองนึกดูซิว่า หากศิษยาภิบาลของเราต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของครอบครัว ทำให้ท่านต้องแบ่งเวลาที่จะเฝ้ารอคอยพระเจ้าเพื่อการเทศนาสั่งสอนไปทำงานอื่นเพื่อหาเงินเป็นค่าเล่าเรียน ค่ากินอยู่ของบุตร และภรรยา แล้วท่านจะมีอาหารฝ่ายวิญญาณที่เหมาะสมกับเราได้อย่างไรกัน ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้น เราไปตำหนิตานไม่ได้เลย หน้าที่ของเราที่พระเจ้าทรงตั้งไว้คือ การแบ่งสิ่งดีทุกอย่างแก่ผู้รับใช้

เราอาจคิดว่า สิ่งนี้เป็นเรื่องยากที่เราจะทำ แต่การเริ่มต้นที่จะแบ่งให้กับผู้อื่นเป็นเรื่องที่ต้องฝึกฝนเช่นเดียวกัน การแบกภาระของผู้อื่นในข้อที่กล่าวมา เราจะต้องเริ่มจากการให้สิ่งเล็กๆน้อยๆ การที่เราจะแบ่งของให้ใครเป็นเรื่องที่เราต้องทำบ่อยๆจนเป็นนิสัย ซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นในตัวเราโดยอัตโนมัติ รู้ไหมว่ายิ่งเราให้พระเจ้าก็จะยิ่งประทานสิ่งสารพัดที่เราขาดอยู่ให้ (ฟิลิปปี 4:19) เพื่ออะไรนะหรือ? ก็เพื่อเราจะได้มีให้มากขึ้นอีกนั่นเอง

ละครใบ้

ให้คนหนึ่งอ่านจาก 2 โครินธ์ 9:6-11 แบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มคิดท่าทางที่จะอธิบาย พระคำตอนนี้ (ในลักษณะละครใบ้) เมื่อคิดได้แล้วให้ออกมาแสดงหน้าชั้น

อาจารย์เปาโลได้อ้างถึงกฎแห่งการหว่าน และการเกี่ยวเหมือนอย่างชานา เขาจะออกไปหว่านเมล็ดข้าวจนเต็มทุ่ง ไม่ใช่ทำทิ้งๆขว้างๆครั้งๆกลางๆ เมื่อหว่านเสร็จก็ต้องรอเวลา ให้แดดฝนและเมล็ดพืชร่วมกันทำหน้าที่ในการเกิดผล พระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า “ผู้ใดหว่านอะไรลงก็จะเกี่ยวสิ่งนั้น” กาลาเทีย 6:7 ข้อความตอนนี้ควรจะเป็นที่หนุนน้ำใจเราในการดำเนินชีวิตอย่างที่เราได้เรียนมา คือ เป็นผู้ชักชวนให้เพื่อนกลับมาในทางของพระเจ้า ช่วยแบกภาระของพี่น้อง แบ่งสิ่งที่ดีแก่ผู้รับใช้ของพระเจ้า สักวันหนึ่งเราจะได้เก็บเกี่ยวทุกสิ่งที่เราหว่านลงไป หากเราหว่านข้าวเราก็เกี่ยวข้าว หากเราหว่านความรัก เราก็จะได้รับความรักตอบแทน หากเราหว่านการช่วยเหลือ แน่อนเมื่อเราต้องการความช่วยเหลือพระเจ้าจะทรงส่งคนมาช่วยเรา เมื่อเราทำดีแล้ว เราก็ต้องรอคอยผลแห่งความดีนั้น เราไม่ทราบว่ามันเป็นไปได้อย่างไร แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้จัดการเรื่องนี้ให้ แน่อนหากเราหว่านความเกียจคร้าน ความตกต่ำจะมาถึงเรา

ในข้อ 10 อาจารย์เปาโลกล่าวต่อไปว่า เมื่อมีโอกาสแล้วก็ให้เราทำดีต่อครอบครัวของผู้ที่มีความเชื่อก่อน (กาลาเทีย 6:10) ไม่ว่าเราจะทำได้อย่างไร ต้องเริ่มต้นที่ครอบครัว พี่น้องคริสเตียนก่อน แต่ไม่ได้หยุดที่นั่น ความดีจะต้องดำเนินไปถึงคนที่ไม่เชื่อ และคนที่เปิ่นของพระเจ้าด้วย และความดีนี้จะป็นหลักฐานให้เห็นถึงความเชื่อที่เรามีต่อพระเจ้าในวันพิพากษา (โรม 2:7)

ดำเนินชีวิตในความจริง

หากเราพิจารณาคุณงามของพระเจ้าซึ่งเกิดผลอยู่ตามที่ต่างๆ ในเวลานี้ แม้กระทั่งการที่เราเข้ามาเชื่อในพระเจ้านั้น เป็นผลมาจากการหว่านพระคำของพระเจ้าทั้งสิ้น ผู้ที่หว่านนั้นเขาต้องพบปัญหาอุปสรรคนานาประการ เขาต้องเสียสละความสุขส่วนตัว ให้เวลากับผู้ที่มีปัญหา ผู้ที่เจ็บป่วยจนกระทั่งคนเหล่านั้นได้เห็นความรักของพระเจ้า ในชีวิตคริสเตียนของเขา คนที่หว่านไม่จำกัดเฉพาะอาจารย์ ศิษยาภิบาล ผู้ประกาศเท่านั้น แต่เราทุกคนเป็นคนหนึ่งที่ต้องทำการหว่านด้วย ทุกคนที่กลับมาหาพระเจ้า เป็นผลของการหว่าน

ในฐานะที่เราเป็นเยาวชน เราก็มีหน้าที่หว่านด้วย ไม่ต้องรอให้เป็นผู้ใหญ่จึงจะหว่านข่าวประเสริฐได้ เราสามารถทำดีสารพัดอย่าง เพื่อให้เป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้า พระคำของพระองค์จะชี้นำเราได้ว่า เราจะหว่านอะไรได้บ้าง และเราจะต้องทำโดยไม่ทอดทิ้ง ไม่ลี้ภัย ไม่ละเลย แล้วเราจะเก็บเกี่ยวผลในเวลาอันควร (หากมีผู้เรียนที่ยังไม่เชื่อก็เชิญให้เขารับเชื่อ)

บทที่ 6 ฉ้ำฉ้ำทุกคน

เป้าหมาย	1) เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่า พระเจ้าทรงรักเขา และทุกคนมีค่าในสายพระเนตรของพระเจ้า 2) ให้เขามีใจขอบพระคุณ และสำนึกในพระคุณของพระองค์
ข้อพระคัมภีร์	โรม 5:6-11 กาลาเทีย 3:26-29
ข้อควรจำ	แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือ ขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา (โรม 5:8)
อุปกรณ์การสอน	กระดาษโปสเตอร์ วารสาร น.ส.พ. กาว แบบฝึกหัดบทที่ 6 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

มีข้าราชการผู้หนึ่งอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขามีลูกชาย 3 คน ภรรยาเป็นแม่บ้าน เขาไม่ได้ร่ำรวยอะไร กำลังผ่อนบ้านซึ่งอีก 5 ปีก็จะหมด ลูกทั้ง 3 ถึงแม่จะเรียนไม่ค่อยเก่ง มีดีและเกเรตามประสาเด็กชายเป็นบางครั้ง แต่ก็กลับบ้านตรงเวลาเสมอ เขาหวังว่า เมื่อลูกโตขึ้นจะได้เรียนสูงและทำงานดีๆ มีหลักมีฐานก็จะสามารถเลี้ยงดูพ่อแม่ในยามชราได้

คืนหนึ่ง 3 ทุ่มแล้ว ลูกชายคนเล็กยังไม่กลับจากโรงเรียน ปกติลูกๆ จะขึ้นรถเมล์กลับบ้านเอง แต่คนเล็กอยู่คนละโรงเรียนกับพี่ๆ จึงต้องกลับบ้านคนเดียว คืนนั้นพ่อแม่รอลูกด้วยความเป็นห่วง พ่อโทรศัพท์ไปที่โรงเรียนภารโรงรับสายบอกว่าเด็กกลับไปหมดแล้ว เอ...ลูกเล็กหายไปไหนนะ? พ่อไม่รีรอออกไปแจ้งตำรวจให้ช่วยตามหา แต่...จะไปตามเขาที่ไหนกัน?

ประมาณเที่ยงคืน ทางบ้านก็ได้รับโทรศัพท์จากลูกคนเล็ก เสียงของเด็กนั้นสั้นแสดงความกลัวอย่างที่ไม่รู้สึกได้ชัด “แม่ฮะ...เด็กโดนคนจับตัวมา แม่ช่วยเด็กด้วย” จากนั้นก็มีชายคนหนึ่งตะโกนเข้ามาในโทรศัพท์ว่าเตรียมเงินไว้ 5 แสนบาท ห้ามบอกตำรวจไม่งั้นลูกแกตายแน่” เรื่องที่เราทราบต่อมาก็คือ พ่อได้เอายานไปจ้างองและติดต่อกับคนร้าย เอาเงิน 5 แสนบาทไปจ่ายเพื่อให้ลูกกลับบ้านมา แต่...น่าดีใจที่ตำรวจมีสายลับที่ช่วยให้จับคนร้ายได้ทัน โดยที่เด็กไม่เป็นอันตรายใดๆ

สิ่งที่เราเห็นจากเรื่องนี้ชัดเจนคือ พ่อรักลูกเล็กมาก ถึงแม้ว่าลูกไม่เคยมีบุญคุณกับพ่อ ไม่เคยเลี้ยงดูพ่อแม่ แต่ลูกเป็นผู้ให้ความสุขกับพ่อแม่ได้ พ่อกับแม่ขาดลูกไม่ได้ พ่อทนไม่ได้ที่จะยอมให้ลูกถูกโจรใจร้ายฆ่าเสีย พ่อยอมกลับไปเป็นหนี้อีกครั้งทั้งที่กำลังจะมีความสุขเพราะปลดหนี้ค่าบ้านได้ ถึงแม้จะต้องกลับไปมีหนี้สินตลอดชีวิตก็ตาม

พระเจ้าพระบิดาผู้ทรงสร้างเรามาเช่นกันทรงรักเรา แม้ว่าเราจะบาปต่อพระองค์ แม้ว่าเราจะคือต่อพระองค์ และเราเองก็ถูกโจรใจร้ายลักพาตัวไป...

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. พระเจ้าทรงเป็นพระบิดา

พระเจ้าทรงสร้างเรามา ดังนั้นพระองค์จึงสมควรที่จะมีสิทธิ์ในชีวิตมนุษย์ทุกคนอย่างเต็มที่ แต่อาดัมได้ทำบาปต่อพระเจ้า ทำให้เราต้องกลายเป็นลูกของมารแทนที่จะเป็นลูกของพระเจ้า เราต่างจากลูกเล็กตรงที่ มนุษย์บางคนไม่อยากจะกลับไปเป็นลูกของพ่ออีก แต่รักที่จะเป็นลูกของมาร เขาไม่อยากจะเป็นคนบริสุทธิ์ แต่คิดในสิ่งที่ไร้สาระ ทำในสิ่งที่ชั่ว ไม่คิดอยากที่จะรู้จักพระเจ้าแม้แต่น้อย (โรม 1:21,28)

โปสเตอร์

แบ่งกระดาษโปสเตอร์ออกเป็นสองส่วน ให้ผู้เรียนตัดข่าวอาชญากรรม สงคราม มาปะไว้ ส่วนอีกด้านให้หาข่าวเกี่ยวกับคนทำดี หรือทำการกุศลมาปะไว้ ที่ การทำโปสเตอร์นี้เพื่อนำให้ผู้เรียนได้เห็นว่าการมีชีวิตปราศจากพระเจ้านั้นไม่ช่วยให้รอดได้เลย

แต่เราจะคิดว่ามนุษย์นั้นชั่วไปทุกๆเรื่องก็ได้ หลายคนพยายามหาทางแห่งความสุข เขาค้นคิดความชอบธรรมขึ้นมาเอง มีหลายคนที่ไม่ได้เชื่อพระเจ้า ไม่ได้เป็นลูกของพระองค์ แต่ใครๆก็คิดว่าเขาเป็นคนดี เพราะเขาทำการดีหลายอย่าง ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่อดอยาก มีน้ำใจ ไม่กินเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ไม่เที่ยวกลางคืน ไม่ทำร้ายจิตใจใคร เครื่องศาสนา ทำบุญอยู่เสมอไม่ขาด

แต่เราทราบไหมว่า การทำดีโดยไม่เชื่อพระเจาก็ไร้ผล แม้เป็นสิ่งที่ดี แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงถือว่าเป็นสิ่งที่ดีชอบธรรมในสายเนตรของพระองค์ คนเหล่านี้เปรียบเสมือนลูกที่ถูกลักพาไป แต่ก็พอใจที่จะช่วยตัวเองออกมาจากโจรคือมารร้ายเอง โดยไม่ต้องการกลับไปหาพ่อเสียด้วย! ไม่ว่าพ่อจะรักเขามากเพียงไร ก็ไม่สามารถได้เขากลับมาอยู่ในครอบครัวของพระองค์ เพราะเขาไม่ต้องการวิธีของพระองค์ ซึ่งเป็นวิธีเดียวเท่านั้นที่จะช่วยเขาได้จริงๆ

ยังมีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่เหมือนลูกเล็กๆที่ต้องการความช่วยเหลือของพ่อ เขาต้องการพ่อ เขารู้ว่าเขาช่วยตัวเองไม่ได้ เขารู้ว่ามีพ่อคนเดียวเท่านั้น ที่จะช่วยเขาได้ และเขาร้องขอความช่วยเหลือจากพ่อ เปรียบได้กับคนที่ได้ยินข่าวประเสริฐและเห็นว่ามิพระเยซูเท่านั้นที่ช่วยเขาได้

2. คำไถ่ที่พระเจ้าทรงจ่าย (โรม 5:6-10 กาลาเทีย 1:4 ทิตัส 2:14)

จากโรม 5:6-10 เราเห็นได้ชัดว่าพระเจ้าได้ทรงช่วยเรา ทรงเสียค่าไถ่แก่เรา ขณะเมื่อเรตกอยู่ในสภาพต่อไปนี้

1) เมื่อเรายังเป็นคนบาป ขาดกำลัง พระเจ้าทรงไถ่เราขณะที่เราขาดกำลัง

ถาม... อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้เราขาดกำลัง? (ให้ผู้เรียนออกความคิดเห็น) คำว่า “ขาดกำลัง” ในที่นี้หมายถึง ความอ่อนแอ ช่วยตัวเองไม่ได้ เราไม่สามารถไปสวรรค์ได้ด้วยความคิดตามบัญญัติ เราไม่สามารถทำดีครบถ้วนได้

ถาม... สำหรับคนที่เป็คนเคร่งศาสนา ทำดีสารพัดสิ่งเหล่านี้จะทำให้เขาพบพระเยซูได้หรือไม่? (ให้ผู้เรียนออกความคิดเห็น) ไม่เลย เพราะคนที่พระเจ้าจะถือว่าเป็นคนชอบธรรมนั้น คือ ผู้ที่เชื่อวางใจและกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าเท่านั้น (อ่านโรม 3:21-23)

ถึงแม้ว่าบาปจะกั้นมนุษย์ไว้จากพระเจ้า พระเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเขา แต่พระองค์กลับยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกมาช่วยให้เขาพ้นจากบาปที่ขวางกั้นอยู่นั้นด้วยการส่งพระบุตรของพระองค์ลงมาตายแทนบาปของเขา นี่เป็นค่าไถ่ราคาแพงที่พระเจ้าต้องจ่ายให้เรา

2) เป็นศัตรูต่อพระองค์ (โรม 5:10)

ถาม...เราเป็นศัตรูต่อพระเจ้าได้อย่างไร? โดยการที่คนนั้นยังไม่เชื่อพระเยซู เพราะเมื่อคนหนึ่งคนใดไม่เชื่อในพระเยซูก็เป็นลูกของมาร ซึ่งเป็นศัตรูของพระเจ้า ไม่มีผู้ใดเป็นกลางได้ เราจะต้องเป็นฝ่ายพระเจ้า หรือไม่ก็เป็นฝ่ายมาร

แต่ถึงแม้มนุษย์จะเป็นศัตรูของพระเจ้า พระเจ้าก็ยังทรงรักเขา ใครสามารถสละชีพเพื่อศัตรูได้ แต่พระเยซูได้ทำแล้วและพระองค์ทำให้ศัตรูของพระเจ้าเป็นจำนวนมากได้กลับเป็นฝ่ายพระองค์ รักและรับใช้ พระองค์ตลอดชีวิต ที่เป็นเช่นนี้เพราะได้เห็นความรักอันเกินร้อยที่ทรงรักมนุษย์ ดังนั้นพวกเขาจึงพ่ายแพ้ต่อความรักของพระองค์ ต้องยอมอยู่ฝ่ายพระองค์

เราคิดว่า พระองค์ทรงมองเราอย่างไร? มองเราเป็นเหมือนขยะ เป็นผงกลืนิน ที่ไม่มีค่าหรือ? เปล่าเลย...เราทุกคนมีความสำคัญต่อพระองค์ พระองค์เป็นพ่อที่ยอมจ่ายค่าไถ่อันสูงค่าเพื่อไถ่เราให้พ้นจากมือมาร แม้ว่าลูกที่ถูกจับตัวไปจะหลงไหลทำผิดตาม โจรร้าย กลายเป็นศัตรูของพ่อ พ่อก็ยังรัก และหาทางช่วย พระเจ้าทรงมองเรามีค่ามาก แล้วพระองค์ทรงมีค่าเพียงไรสำหรับเราละ? (หากเป็นไปได้ให้เชิญชวนผู้เรียนที่ยังไม่รับเชื่อ ได้รับเชื่อในเวลา)

3) บุตรของพระเจ้า

อ่านลูกา 16:8 กิจการ 13:10 ยอห์น 1:12, 8:44 แล้วตอบคำถาม...จากข้อพระคำที่ได้อ่านมา มนุษย์ในโลกประกอบด้วยคนของใครบ้าง? (คนของโลก ลูกของมาร บุตรของพระเจ้า)

ถาม...ใครที่จะได้เป็นบุตรของพระเจ้า? (ให้ผู้เรียนตอบ) อ่านยอห์น 1:12 อีกครั้ง และบุตรของพระเจ้าต้องผ่านอะไรก่อน? ยอห์น 3:3 บอกไว้ว่า การบังเกิดใหม่

ดังนั้นกล่าวได้ว่า ไม่ใช่ทุกคนเป็นลูกของพระเจ้า แต่ใครก็ตามที่ได้รับ การนำจากพระวิญญาณ ให้ได้รับเชื่อในพระเยซูคริสต์ เขาก็คือลูกของพระเจ้า (โรม 8:14 กาลาเทีย 3:26) และเป็นคนสำคัญ

สิ่งที่เราไม่ควรมองข้ามคือ เราสามารถได้รับสิทธิเป็นลูกของพระเจ้า ได้ด้วยการเลือกตัดสินใจรับพระเยซูคริสต์เอง และด้วยการเลือกเช่นกัน เราอาจจะสูญเสียสภาพการเป็นบุตรได้คือ เมื่อใดที่เราเลือกดำเนินออกจากวิถีทางของพระองค์ ไม่สนใจทำตามน้ำพระทัย เลือกประพฤติอย่างคนบาป เราก็จะสูญเสียสภาพการเป็นบุตร ดังนั้นเราต้องรักษาสภาพการเป็นบุตรด้วยการดำเนินชีวิตในทางของพระองค์

ออกความเห็น

ให้ผู้เรียนออกความเห็น ว่า เมื่อเราเป็นลูกของครอบครัวหนึ่ง เรามีสิทธิและหน้าที่อะไรบ้าง?

4. ผู้รับมรดก (กาลาเทีย 3:28-29)

เพื่อที่เราจะเข้าใจว่ามรดกซึ่งเราจะได้รับนั้นคืออะไร ให้อ่านในปฐมกาล 12:1-3 ซึ่งเป็นพระสัญญาของพระเจ้าที่มี

ต่ออับราฮัม พระเจ้าทรงสัญญาแก่ท่านว่า พระองค์จะทรงอวยพรท่าน และทำให้ท่านมีพระพรแก่ผู้อื่นด้วย ในเมื่อเราเป็นลูกของพระเจ้าแล้ว เราก็เป็นผู้รับมรดกฝ่ายวิญญาณสืบต่อจากอับราฮัมด้วย

ครอบครัวของพระเจ้ามียุคมากมาย มาจากต่างชาติต่างถิ่นกัน มีเชื้อสายต่างกัน แต่เมื่อเขามีความเชื่อในพระเยซูคริสต์องค์เดียวกันนั้น เขาจึงได้มาเป็นลูกของพระเจ้าและผู้รับมรดกเช่นนั้น ความแตกต่างกันหายไป พระเจ้าไม่มองที่อายุ เพศ เชื้อชาติ ภาษา แต่ทุกคนเป็นหนึ่งในพระคริสต์ เมื่อเราก้าวเข้ามาสู่ความรักของพระองค์ ทุกคนสำคัญเป็นลูกของพระเจ้า

ดำเนินชีวิตในความจริง

เมื่อเรารู้ชัดเจนว่า พระเจ้าทรงเป็นพระบิดา ผู้ทรงสร้างเรามา พระองค์ทรงได้เราให้พ้นจากมาร โจรใจร้าย ด้วยชีวิตและโลหิตของพระเยซูคริสต์ และเราเป็นบุตร ผู้รับมรดกจากพระองค์แล้ว เราควรดำเนินชีวิตเช่นไร? (ให้ผู้เรียนตอบสนอง)

กระดานดำ

เขียนบนกระดาน “ฉันเป็นคนสำคัญเพราะ...” ให้ผู้เรียนเติมลงไป เมื่อเสร็จแล้วให้ขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงเห็นว่าเราสำคัญต่อหน้าพระทัยพระองค์ จนได้ประทานพระเยซูคริสต์เพื่อเรา

บางคนอาจคิดว่า พระเยซูทรงตายเพื่อคนทั้งปวง แต่หากมีฉันคนเดียวในโลก พระองค์จะมาตายแทนฉันหรือไม่? ความคิดเช่นนั้นขอให้ไปไกลจากเรา พระองค์ทรงรักเรามากพอที่จะตายแทนเราได้ เราทุกคนมาหาพระเจ้าได้ด้วยวิธีเดียวกันหมด ไม่ว่าจะเป็นกษัตริย์ อาจารย์ นักวิทยาศาสตร์ ข้าราชการ ชาวนา คนพิการ คนสูงอายุ เด็กๆ ฯลฯ ทุกคนต้องมาหาพระเยซูคริสต์ด้วยการเชื่อวางใจในพระองค์ แล้วหลังจากนั้น ทุกคนก็มีสิทธิ์เท่าเทียมกันในฐานะบุตรของพระองค์

ให้เราทุกคนดำเนินชีวิตอย่างลูกของพระเจ้า เพื่อประกาศศักดิ์ศรีและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ถ้าเรายังมีสิ่งบกพร่อง จงยอมและเปิดใจให้พระองค์ช่วยกำจัดสิ่งนั้นออกไป แล้วเราจะได้รับการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นเหมือนพระเยซูขึ้นทุกที

บทที่ 7 เจ้าประจําการ

เป้าหมาย	เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจสงครามฝ่ายวิญญาณและเตรียมพร้อมที่จะเข้าสู่สงครามฝ่ายวิญญาณและมีชัยชนะ
ข้อพระคัมภีร์	เอเฟซัส 6:10-20
ข้อควรจำ	ขอท่านจงมีกำลังขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในฤทธิ์เดชอันมหัศจรรย์ของพระองค์ จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อจะต่อต้านยุทธอุบายของพญามารได้ (เอเฟซัส 6:10-11)
อุปกรณ์การสอน	ชุดคำถาม กระดาษ ดินสอ แบบฝึกหัดบทที่ 7 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

เหตุที่เราได้เป็นบุตรของพระเจ้าก็เพราะพระองค์ทรงรักเรา บางครั้งเรามักกล่าวถึงแต่พระพรที่ได้รับในฐานะที่เราเป็นบุตรของพระองค์ แต่เมื่อเรามีปัญหา เราก็ไม่พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหานั้นเลย

คำถาม...ปัญหามาจากไหน?

บางครั้งพระเจ้าอนุญาตให้มีปัญหาเกิดขึ้น เพื่อเราจะได้เห็นนิสัยบางอย่างในตัวเราที่พระเจ้าต้องการเปลี่ยน นิสัยที่ไม่พอพระทัย เมื่อเราขอพระเจ้าให้ทรงช่วยแก้ไขปัญหาของเรานั้น เราก็จะโตขึ้นฝ่ายวิญญาณด้วย

แต่บางครั้งปัญหาก็มาจากที่อื่น นั่นคือ ซาดาน มันเป็นศัตรูฝ่ายวิญญาณของเรา มันต่อสู้กับเรา พยายามให้เราเป็นพวกกับมัน ทันทีที่เราเป็นคริสเตียน เราก็อยู่ในสงครามฝ่ายวิญญาณเรียบร้อยแล้ว

อาจารย์เปาโลได้เขียนจดหมายไปยังเมืองเอเฟซัส ท่านสอนถึงสงครามชนิดนี้และสอนว่า เราจะเป็นผู้ชนะได้อย่างไร

คำถาม...

เตรียมสำเนาคำถามและแจกให้ผู้เรียน ขอให้ตรวจสอบว่าเมื่อเกิดปัญหาแต่ละคนทำอะไรเป็นสิ่งแรก และทำสิ่งใดรองลงมา โดยลำดับเป็นตัวเลขหน้าข้อความนั้น

“เมื่อฉันมีปัญหา ฉัน...”

.....คิดว่าต้องมีอะไรไม่ดีในตัวฉันแน่ๆ

.....พูดถึงปัญหากับเพื่อน

.....เป็นกังวลเรื่องปัญหานั้นไม่หยุดหย่อน

.....ปรึกษาคุณพ่อคุณแม่

.....โกรธคนรอบข้างที่ไม่รู้เรื่องด้วย

.....อธิษฐานต่อพระเจ้า

.....เกิดความรู้สึกท้อใจ

ให้แต่ละคนให้เหตุผลว่า เหตุใดจึงทำสิ่งนั้นก่อน แบ่งปันความคิดอย่างตรงไปตรงมาด้วยความจริงใจ

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

เมื่ออาจารย์เปาโลเขียนจดหมาย ท่านเป็นนักโทษในคุกแห่ง โรม มีผู้คุมสับเปลี่ยนมาคุมท่านตลอดเวลาทั้งวันทั้งคืน ท่านมีทหารโรมอยู่ข้างๆ ไม่ว่าท่านจะทำอะไรจะมีทหารอยู่ด้วยเสมอ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ท่านรู้จักทหารโรมดีทีเดียว และท่านได้เปรียบเทียบคริสเตียนกับทหารไว้ว่า เราซึ่งเป็นคริสเตียนก็คือทหารของพระคริสต์ เนื่องจากเราอยู่ในสงครามฝ่ายวิญญาณ คริสเตียนจะต้องมีอาวุธ แต่งเครื่องแบบให้พร้อมดังทหาร แต่อาวุธของเรามาจากพระเจ้า

ทหารต้องเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา คริสเตียนก็ต้องฟังคำสั่งเช่นกัน เปาโลได้เขียนถึงเราในฐานะที่เราเป็นทหาร ท่านนำคำสั่งมาจากผู้บังคับบัญชาใหญ่ คือ พระเยซูคริสต์ และคำสั่งนั้นคืออะไรบ้าง?

1. จงมั่นคง (เอเฟซัส 6:10-11)

คำถาม... คำสั่งนี้มีประโยชน์อย่างไร?

ก็เพื่อเราจะมั่นคง ยึดมั่น และต่อต้านมาร พระเจ้าไม่ได้สั่งให้เราโจมตีศัตรู ไม่ได้สั่งให้เดินแถว แต่ทรงสั่งให้ยืนอย่างมั่นคง

คำว่า “พลัง อำนาจ หรือฤทธิ์เดช” นี้ในภาษากรีกมีใช้ 3 คำด้วยกัน คือ

คำว่า **ดูนามิส (Dunamis)** หมายถึง สมรรถภาพ ความสามารถ เป็นพลังที่ได้รับมา “จงมีกำลังขึ้นใน (เพราะ) องค์พระผู้เป็นเจ้า”

คำว่า **กราโตส (Kratos)** กำลังที่มีการใช้ ออกแรงไป ใช้ต้านทาน

คำว่า **อิสซุส (Ischus)** กำลังที่มาจากกล้ามเนื้อ เป็นพลังกำลังทางร่างกาย

และในข้อ 10,11 มีการใช้คำว่า “**ดูนามิส**” ถึงสองครั้ง เป็นการย้ำให้เราเห็นว่า กำลังของเราในการต่อสู้ต้องมาจากพระเจ้า การมีกำลังขึ้นในพระเจ้านี้ เท่ากับเราต้องอยู่ในพระองค์ เราจะเป็นทหารที่ได้รับชัยชนะ

คำถาม... ทำไมอาจารย์เปาโลจึงใช้คำเกี่ยวกับฤทธิ์กำลังหลายครั้ง?

เพราะเรากำลังอยู่ในสงครามจริง มีศัตรูจริง แต่พระเจ้าทรงเตรียมฤทธิ์และกำลังจากพระองค์ให้เรา เพื่อต่อสู้ในสงครามฝ่ายวิญญาณนั้น

2. รู้จักศัตรูของเรา (เอเฟซัส 6:12)

เมื่อเรารู้ว่าเรามีศัตรู และรู้จักมันดี ทำให้เราเห็นความจำเป็นที่ต้องมียุทธภัณฑ์จากพระเจ้า เพราะกำลังแบบมนุษย์ของเรานั้นไม่เป็นการเพียงพอ และเปาโลก็ได้แนะนำให้เรารู้จักศัตรูของเรา ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมาก หากเราไม่รู้ ว่าศัตรูคือใคร เราก็ไม่สามารถเอาชนะมันได้

คำถาม...เปาโลเขียนถึงศัตรูโดยใช้คำสามคำคือ...? (เขียนบนกระดาน)

* **เทพผู้ครอง สักดิเทพ** นี้แสดงให้เห็นว่า ศัตรูของเรามีอาณาจักรที่มันปกครองอยู่

* เทพผู้ครองพิภพในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ มันมีเป้าหมายที่จะครองโลก โลกของมันเป็นโลกแห่งความมืด แต่พระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งแสงสว่าง

* เหล่าวิญญาณชั่วในสถานฟ้าอากาศ พวกนี้เป็นลูกน้องของซาตานนั่นเอง มันจ้องที่จะทำลายคริสเตียนเท่าที่มันจะทำได้

คำถาม...เราคิดว่า ซาตานมีเป้าหมายอย่างไรในสงครามนี้? (มารมาเพื่อลึกลับ และทำลาย มันต้องการทำลายชีวิตใหม่ที่พระคริสต์ได้ประทานแก่เรา

ให้ผู้เรียนออกมาแสดงละครสั้นๆเรื่องนี้ หรือครูจะอ่านให้ผู้เรียนฟังก็ได้

พรพิศเป็นคริสเตียนได้ 3 เดือนแล้ว วันหนึ่งที่โรงเรียนเธอได้กัมศิระขอชื้อชานอบคุณพระเจ้าก่อนอาหารกลางวัน เมื่อวิไลลักษณ์เห็นเข้าจึงถามว่า “ทำอะไรนะพรพิศ” พรพิศก็ได้อธิบายให้เพื่อนฟังว่า เธอเป็นคริสเตียนแล้ว แต่วิไลลักษณ์โกรธมากกล่าวว่า พ่อแม่ให้เงินมาซื้ออาหารต่างหาก ไม่ได้มาจากพระเจ้า ยิ่งกว่านั้นเธอยังไปเยาะเย้ยพรพิศให้เพื่อนคนอื่นฟังด้วย จากนั้นทุกเที่ยงวัน เพื่อนๆจะมารุมดูพรพิศขอชื้อชานอบคุณพระเจ้า และล้อเธอเล่นเสมอ

คำถาม...

- ศัตรูจริงของพรพิศคือใคร? (ผู้ที่ทำให้วิไลลักษณ์ไม่พอใจเมื่อเห็นเธอชื้อชานอบ)
- การต่อสู้ของพรพิศเป็นฝ่ายวิญญาณหรือฝ่ายกาย?
- เธอควรทำอย่างไรกับวิไลลักษณ์? (อธิษฐานเพื่อมิให้อธิษฐานสู้)
- เธอจะสู้ศัตรูตัวจริงของเธอได้อย่างไร?

3. สวมยุทธภัณฑ์ของพระเจ้า (เอเฟซัส 6:13-17)

ความจริงคาดเอา

เข้มงวดซึ่งใช้รัดเอวนี้มีใช้อาวุธ แต่มันช่วยทำให้เครื่องแต่งตัวของทหารอยู่กับที่ ไม่หลุด ร่องแรง ช่วยให้เกราะที่อกนั้นอยู่แน่นกับตัว เป็นที่ห้อยดาบ เข็มขัด (คือความจริง) จึงเป็นสิ่งสำคัญในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน เรามีองค์แห่งความจริง คือ พระคริสต์อยู่ในเรา ทรงเป็นพื้นฐานสำคัญแห่งชีวิตของเรา หากชีวิตเรามีความจริงจะช่วยให้ทุกอย่างเป็นระเบียบมั่นคง

เกราะป้องกันอก คือ ความชอบธรรม

ในพระคัมภีร์เรียกว่า ทับทรวงป้องกันอก แต่ที่นี้จะเรียกให้ชัดเจนเลยว่า เกราะป้องกันอก เกราะนี้จะปกป้องส่วนบนของร่างกาย ตั้งแต่อกลงมาจนถึงเอว มันปกป้องหัวใจและอวัยวะสำคัญอื่นๆ เกราะจะทำด้วยทองเหลือง

คำถาม...เกราะสวมใส่แล้วรู้สึกสบายหรือไม่?

การมีชีวิตที่ชอบธรรม คือ ชีวิตที่ถูกต้องกับพระเจ้า นั่นไม่ใช่เรื่องง่ายและสบาย แต่เป็นทางเดียวที่ชีวิตเราจะได้รับการปกป้องไว้อย่างปลอดภัย

คำถาม... ซาตานมักจะโจมตีเราอย่างไร? โดยการให้เราคิดว่าเรายังเป็นคนบาป เราเป็นคนล้มเหลว เราไม่ดีพอที่จะเป็นคริสเตียน

แต่...เรารู้ว่า ถ้าเราสารภาพบาปของเรา เราจะได้รับกรอภัยบาปจากพระเจ้า และถ้าเราดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อฟัง ชีวิตของเราที่ชอบธรรมโดยเราได้รับความชอบธรรมจากพระเจ้า (ฟิลิปปี 3:9)

รองเท้า

รองเท้าของทหารโรมทำด้วยหนังมีเชือกหนังผูกที่ข้อเท้าเรื่อยมาถึงหน้าแข้ง พื้นรองเท้านี้ด้านล่างมีตะปูติดไว้เพื่อกันลื่น รองเท้าชนิดนี้ช่วยให้ทหารในสมัยโบราณสามารถเดินวิ่งไปมาด้วยความคล่องแคล่ว ว่องไว และสามารถยืนมั่นต่อต้านศัตรูได้

คำถาม... รองเท้าจะมีส่วนอะไรในการประกาศข่าวประเสริฐ? (ทหารจะพร้อมออกเดินไปยังพื้นที่ทุกแห่งได้ด้วยรองเท้าชนิดดังกล่าว)

โล่แห่งความเชื่อ

คำว่า “โล่” นั้นในภาษากรีกมีรากศัพท์มาจากคำว่า “ประตู” โล่นี้ใหญ่พอที่จะปิดทวารไว้ได้ทั้งตัว โล่ทำด้วยไม้บางสองชั้นประกบกัน และหุ้มด้วยหนัง ส่วนศรเพลิงนั้นเป็นอาวุธที่ใช้ยิงใส่กันเวลาออกรบ เมื่อศรเพลิงมาปะทะกับโล่หุ้มหนัง โล่ก็จะทำให้ไฟดับได้

ซาตานซึ่งเป็นศัตรูของเราก็มีศรเพลิงด้วย นั่นคือ การทดลอง ความสงสัย การกล่าวหา ซึ่งมีสิ่งหนึ่งที่จะทำให้ศรเพลิงพ่ายแพ้ไปได้ นั่น คือ ความเชื่อ เชื่อในพระสัญญาของพระเจ้าที่มีสำหรับบุตรของพระองค์ และเชื่อในฤทธิ์เดชของพระเจ้าซึ่งเป็นของเราแล้วในพระคริสต์

เขียนพระคัมภีร์

แจกกระดาษ ดินสอ ให้อ่านเอเฟซัส 6:16 และเขียนพระคำตอนนั้น โดยใช้คำของเขาเอง จากนั้นให้เขาอธิบายว่า ศรเพลิงซึ่งมารยังเข้ามาในอารมณ์ ความคิดของเรา รวมทั้งวิธีที่จะใช้โล่แห่งความเชื่อ

หมวกเหล็กแห่งความรอด

“จงเอาความรอดเป็นหมวกเหล็ก” ในจำนวนเครื่องแต่งกายของทหาร ส่วนใหญ่ก็เป็นสิ่งที่เขาหิบบมาแต่งกันเองได้ แต่มีสองอย่างที่ต้องมีผู้มอบให้เขา นั่นคือ หมวกเหล็กและดาบ เช่นเดียวกันพระเจ้าได้ประทานความรอดแก่เรา เราต้องเป็นผู้รับมา

ขณะนี้เราได้รับการปกป้องที่ศีรษะ (ความคิด จิตใจ) แล้ว ให้เราได้ยืนตรง ยึดอก และพร้อมที่จะต่อสู้กับมาร

พระแสงของพระวิญญาณ

พระแสงหรือดาบเป็นอาวุธที่ใช้ต่อสู้ป้องกันตัว ทหารโรมจะมีหอกซึ่งใช้สำหรับการต่อสู้ห่างตัว แต่เมื่อมีการประชิดตัว จำเป็นต้องใช้ดาบสั้น การต่อสู้ประชิดตัวนี้ เป็นการต่อสู้ตัวต่อตัว ดาบจะมีประโยชน์มากเมื่อรู้จักใช้ให้ถูกต้อง

คำถาม... เราจะใช้พระคำของพระเจ้าเป็นดาบอย่างไร? (ยกตัวอย่างการใช้พระคำของพระเจ้าต่อต้านการทดลอง มัทธิว 4:1-11)

4. จงระวัง จงอธิษฐาน

ในกองทัพจำเป็นต้องมี

- 1) เสบียง (อาหาร สัมภาระ) ซึ่งเป็นแหล่งที่จะให้กำลังเรากับทหาร
- 2) การสื่อสาร ต้องดี เพราะทหารไม่สามารถเอาชนะได้หากไม่ได้ยินคำสั่งของผู้บังคับบัญชา การอธิษฐานเป็นชุมพลของเรา การอธิษฐานยังเป็นการสื่อสารที่ดีระหว่างพระเจ้ากับเรา ทำให้เรารู้ว่า เราควรจะทำอะไร ทำอย่างไร?

พระเจ้าทรงสั่งให้เราอธิษฐานอยู่เสมอ และระวังตลอดเวลา และใน ข้อ 18 นี้ได้เน้นคำว่า “ทุก” ถึง 4 ครั้ง คือ

“อธิษฐานวิงวอนทุกอย่าง” ในการอธิษฐาน ควรขอบคุณ สรรเสริญ และทูลขอ

“ขอโดยพระวิญญาณทุกเวลา” เพราะเราไม่ทราบว่าจะโจมตีเราในเวลาใด

“จงระวังตัวด้วยความเพียรทุกอย่าง” การอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอเป็นสิ่งจำเป็น สัมเลิกไม่ได้

“อธิษฐานเพื่อธรรมิกชนทุกคน” พี่น้องคริสเตียนเป็นทหารร่วมประจำการกับเรา เราควรอธิษฐานเผื่อให้เขาได้แข็งแรงในพระเจ้าด้วย การอธิษฐานจะช่วยให้เราเอาชนะศึกได้ดีขึ้น

ดำเนินชีวิตในความจริง

ความผิดพลาดของคริสเตียนคือ การละเลยไม่ระวังตัว ซาตานนั้นเจ้าเล่ห์แสนกล มันรู้ว่าหากเรารู้ทันอุบายของมัน เราก็สามารถต่อต้านมันได้ ดังนั้นมันจึงทำให้เรารู้สึกปลอดภัย คิดว่าตัวเองไม่ต้องการยุทธภัณฑ์ของพระเจ้า ไม่ต้องอธิษฐาน และเมื่อถึงเวลานั้นมันก็จะโจมตีเราโดยไม่ทันรู้ตัว ดังนั้นเราต้องระวังตัวพร้อมอยู่เสมอ

ลองคิดถึงวันพรุ่งนี้ซิว่า เราจะเจอกับการทดลองแบบใด เราได้รับยุทธภัณฑ์ของพระเจ้าแล้วหรือยัง? เราต้องรู้ว่าทหารจะไม่ออกรบโดยไม่สวมชุดทหารกันใด เราก็ไม่ควรรบฝ่ายวิญญาณโดยไม่สวมยุทธภัณฑ์ของพระเจ้านั้น

ชวนคิด

เราคิดว่ายุทธภรณ์ชิ้นไหนสำคัญที่สุด? (ให้ผู้เรียนตอบ ซึ่งคำตอบอาจต่างกันไป ซึ่งให้เขาเห็นว่าในบางครั้งเราต้องการชิ้นใดชิ้นหนึ่งมากเป็นพิเศษ แต่เราจำเป็นต้องมีทุกชิ้นเพื่อเราจะได้ชนะตลอดกาล)

อธิษฐานกับผู้เรียน โดยให้เขาคิดถึงยุทธภรณ์คนละชิ้น ให้ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงให้อาวุธนั้นกับพวกเรา ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราได้ใช้ยุทธภรณ์ของพระองค์ในอาทิตย์ต่อไป

บทที่ 8 อุโมงค์ว่างเปล่า

เป้าหมาย	1) เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพิจารณาถึงวันคืนพระชนม์ของพระเยซูว่า มีเหตุการณ์อะไรบ้าง 2) เพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นความจริงและเชื่อในพระเยซูเจ้า
ข้อพระคัมภีร์	มัทธิว 27:57-66, 28:1-15 ยอห์น 19:31-42, 20:1-29 1โครินธ์ 15:3-9
ข้อควรจำ	พระเยซูตรัสกับเราว่า เพราะท่านได้เห็นเรา ท่านจึงเชื่อหรือ? ผู้ไม่เห็นเราแต่เชื่อก็เป็นสุข (ยอห์น 20:29)
อุปกรณ์การสอน	แซกกับเชิฐ พระคัมภีร์ แบบฝึกหัดบทที่ 8

เริ่มต้นบทเรียน

สิ่งสำคัญอันเป็นตัวชี้ความแตกต่างระหว่างความเชื่อของคริสเตียนกับคนอื่น คือ คริสเตียนเชื่อแน่และมีประสบการณ์ว่าพระเจ้าของเราเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ มิใช่รูปปั้น รูปเคารพ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่ได้มาบังเกิดเป็นมนุษย์ ทรงนามว่า พระเยซูคริสต์ พระองค์ได้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปเรา ทรงถูกฝังในอุโมงค์และในวันที่ 3 พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย บัดนี้พระองค์ประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าในแผ่นดินสวรรค์

ความเชื่อนี้เองทำให้คริสเตียนทุกคนยืนมั่นคงอยู่ได้ พระเจ้าทรงเป็นจริง ทรงทำกิจในทุกคนที่ได้ถวายชีวิต แต่พระองค์ ความเชื่อที่ว่า พระเยซูยังทรงพระชนม์อยู่นั้นเราเชื่อมั่นขนาดไหน หากมีใครมากล่าวว่า “ฉันไม่เชื่อหรือว่าพระเยซูเป็นขึ้นมาจากตายจริง” เราสามารถพิสูจน์ให้เขาเห็นชัดเจนจากพระคัมภีร์ไหม? (ให้ผู้เรียนตอบสนอง)

วันนี้เราจะมาพิจารณาถึงการคืนพระชนม์ของพระเยซูเพื่อให้เรามีความมั่นใจมากขึ้นและเมื่อมีใครสงสัยเราก็จะสามารถอธิบายให้เขาเห็นความจริงของการคืนพระชนม์ได้

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์จริงๆ (ยอห์น 19:31-42)

มีหลายคนอ้างว่าพระเยซูไม่ตายจริง เป็นเพียงสลบไปเพราะความเจ็บปวดจากการตรึงและการถูกแทงเท่านั้น เขาไม่ยอมเชื่อว่า ข้อพระธรรมที่กล่าวว่าพระองค์สิ้นพระชนม์เป็นความจริง (ข้อ 30) เราคิดว่าคำอ้างนี้น่าเชื่อถือเพียงไร (ให้ผู้เรียนตอบสนอง)

ยอห์น 19:31-32 ได้กล่าวอย่างไร? (ให้คนหนึ่งอ่านออกเสียงในชั้น) การทูลขอ ในที่นี้มีเพื่อนักโทษซึ่งถูกตรึงแต่ยังไม่ตายจะได้ตายเร็วขึ้น พวกเขาไม่ต้องการให้ศพค้างอยู่บนกางเขน เพราะวันสะบาโตที่จะมาถึงนั้นเป็นวันสำคัญมาก หากพระเยซูยังไม่สิ้นพระชนม์ พระองค์ควรถูกทูลขอด้วยเช่นกัน

แต่ในข้อ 33 กล่าวว่า ทหารที่มาตรวจดูศพนั้นพบว่าพระเยซูสิ้นพระชนม์แล้ว ดังนั้นเขาจึงไม่ทูลหาพระองค์ ทหารโรมไม่มีวันที่จะคิดไปว่า พระองค์สลับเท่านั้น เพราะนอกจากจะเป็นผู้เชี่ยวชาญในการประหารแล้ว เขายังทำให้แน่ใจด้วยการเอาทวนแทงที่สีข้างของพระองค์ สิ่งที่ปรากฏต่อมาก็คือ เลือดกับน้ำได้ไหลออกมาทันที นี่เป็นผลของการถูกตรึงอย่างทารุณ และหัวใจที่ถูกบีบคั้นอย่างรุนแรง (สนใจดูเพิ่มเติมได้จาก Evidence that demands a verdict ของ Josh McDowell)

2. การฝังพระศพ (มัทธิว 27:57-61)

หลังจากพระเยซูสิ้นพระชนม์แล้ว โยเซฟชาวอาริมาเธียได้ขอพระศพจากปีลาตเพื่อเอาไปฝัง ซึ่งปีลาตก็อนุญาต โดยที่ได้สอบถามจากนายร้อยเป็นที่มั่นใจว่าพระเยซูสิ้นพระชนม์จริงๆ (ดูมาระโก 15:42-47) โยเซฟจึงอัญเชิญพระศพไป เขาได้เอาเครื่องหอมชโลมพระศพและเอาผ้าพันพระศพตามธรรมเนียมของยิว

ในการพันผ้าพันนั้นเขาจะแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ จากปลายเท้าถึงคอ และอีกส่วนคือศีรษะ ถ้าพระองค์ยังไม่สิ้นพระชนม์ เขาคงไม่พันผ้าเช่นนั้นกับพระองค์เป็นแน่

คำถาม...หากเพื่อนของเราเอาผ้ามาพันตัวเรา อย่างที่พันพระศพพระเยซู เราจะมีทางหนีรอดได้ไหม? เพราะอะไร?

จากนั้น เขาได้นำพระศพไปบรรจุไว้ในอุโมงค์ใหม่ของโยเซฟ อุโมงค์นี้อยู่ในสวนมีหลายคนเห็นเป็นพยานว่า พระศพของพระองค์ถูกเก็บไว้ในอุโมงค์จริงๆ เขาได้กลิ้งหินใหญ่ปิดปากอุโมงค์ไว้

ค้นพระคัมภีร์

แบ่งกลุ่มค้นพระคัมภีร์ว่า ในการบรรจุพระศพของพระเยซูนั้น พยานที่เห็นมีใครบ้าง? และเขาได้เห็นอะไร? ให้ออกมารายงานหน้าชั้น โดยเขียนลงบนกระดาน (ค้นกลุ่มละข้อจาก มัทธิว 27:57-61 มาระโก 15:42-47 ลูกา 23:50-56 ยอห์น 19:38-42)

นอกจากนั้นพวกมหาปุโรหิตและฟาริสีได้ไปขอให้ปีลาตสั่งให้ทหารไปเฝ้าพระศพของพระองค์ไว้

คำถาม...เหตุใดพวกยิวจึงขอให้มียทหารเฝ้าหน้าอุโมงค์?

(มัทธิว 27:62-66) การประทับตราไว้ที่หิน เป็นการแสดงว่า เขาห้ามไม่ให้ใครมาเปิดอุโมงค์ ไม่ให้มายุ่งเกี่ยวโดยเด็ดขาด

3. การคืนพระชนม์ (ยอห์น 20:1-18 1โครินธ์ 15:3-9)

เช้าวันที่สาม มารีย์ชาวมักดาลาและมารีย์อีกคนหนึ่งได้มาดูที่อุโมงค์ ทั้งสองตั้งใจว่าจะเอาน้ำหอมไปชโลมศพของพระเยซู (มัทธิว 28:1-2) ทั้งสองเป็นพวกแรกที่มายังอุโมงค์นั้น

เขียนเรื่อง

ให้ทุกคนอ่านมัทธิว 28:1-10 และเขียนเรื่องราวที่เกิดขึ้นใหม่โดยใช้คำของตนเอง

หญิงทั้งสองเป็นผู้ที่เห็นเหตุการณ์ตั้งแต่พระเยซูถูกตรึง (มัทธิว 27:56) การฝังพระศพ (มัทธิว 27:61) และแม้กระทั่งในคืนพระชนม์ พวกเธอเห็นเหตุการณ์ก่อนใคร ทูตสวรรค์สั่งว่า “อย่ากลัวเลย...พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้... พระองค์เป็นขึ้นมาแล้วตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้”

ถาม-ตอบ

ให้อ่านพระคัมภีร์ตอนที่ให้ไว้และตอบคำถามต่อไปนี้

- 1) ยามที่เฝ้าอุโมงค์เห็นเหตุการณ์ทั้งหมดหรือไม่? เราคิดว่า พวกเขารู้สึกอย่างไร?
- 2) หลังจากนั้นยามได้ทำอะไรบ้าง? (ดูมัทธิว 28:11-14)
- 3) หากทหารนอนหลับ ในระหว่างเฝ้ายามแล้ว นับว่าเป็นความผิด แต่เหตุใดเขาจึงยอมที่จะพูดโกหกว่า พวกเขานอนหลับ?
- 4) เราคิดว่า สาวกขโมยพระศพไปได้ไหม? เพราะอะไร?
- 5) หากมีคนที่ยังเป็นอยู่ถูกขังไว้ในอุโมงค์มียามเฝ้าเช่นนั้นจะหนีออกมาเองได้ไหม? เพราะอะไร?

4. พบพระเยซู (ยอห์น 20:19-29 1โครินธ์ 15:3-9)

เราทุกคนต่างมีเพื่อน เพื่อนบางคนกลายเป็นเพื่อนสนิทยิ่งกว่าพี่น้องเสียอีก แต่มีวันหนึ่งที่เราต้องจากกัน อาจจะเป็นเพราะเปลี่ยนโรงเรียน ย้ายบ้าน หรือด้วยเหตุผลอื่นๆ

พระเยซูทรงเป็นเพื่อนของคนมากมาย ทรงเป็นเพื่อนที่สนิทกับเหล่าสาวกมาก การจากไปของพระองค์ด้วยการถูกตรึงจบนไม้กางเขนนั้น ทำให้พวกเขารู้สึกปวดร้าวใจมาก เขามีความทุกข์ใจ เขารู้ว่าพระเยซูไม่สมควรที่จะต้องถูกตรึงอย่างนั้น เขาไม่เข้าใจแผนการของพระเจ้า ไม่เข้าใจสิ่งที่พระองค์เคยตรัสกับเขาล่วงหน้าว่า พระองค์จะเป็นขึ้นอีก

ค้นพระคัมภีร์

ให้ค้นว่า หลังจากที่พระองค์คืนพระชนม์แล้ว พระองค์ทรงพบกับเพื่อนและสาวกของพระองค์ที่ไหนบ้าง (ให้ค้นคนละข้อ) แล้วรายงานให้เพื่อนฟังหน้าชั้น

มัทธิว 28:1-10, 16

มาระโก 16:12-13

ลูกา 24:13-15, 28-30, 33, 36, 25:50

ยอห์น 20:16-19, 21:1

1โครินธ์ 15:3-9

และถามคำถามต่อไปนี้

- 1) ทุกคนที่เห็นพระองค์เชื่อหรือไม่? เราคิดว่าเป็นเพราะอะไร?
- 2) พระองค์ตรัสว่า ผู้ที่ไม่เห็นแต่ได้เชื่อในพระองค์นั้นจะได้รับอะไร? (เปิดโอกาสให้ผู้เรียนท่องข้อท่องจำในเวลา)

โรมัส (ยอห์น 20:24-29) เป็นสาวกคนหนึ่งที่ไม่เชื่อคำพยานจากเพื่อนสาวกด้วยกันว่า พระองค์ได้มาพบกับพวกเขา เขายืนยันว่า หากไม่ได้เอานิ้วแยงที่สีข้างของพระองค์แล้ว เขาจะไม่เชื่อเลย ต่อมาพระเยซูได้มาพบเขา และโรมัสก็ได้ทำสิ่งที่เขาปรารถนา เขายอมรับว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์และพระเจ้าของข้าพระองค์”

ในพระคัมภีร์ได้บอกเราชัดเจน ถึงบุคคลที่ได้พบพระเยซูหลังจากที่พระองค์ฟื้นขึ้นจากความตาย (ดู 1 โครินธ์ 15:3-9)

- 1) ทรงปรากฏกับเคลฟาส (เปโตร)
- 2) ทรงปรากฏกับสาวก 12 คน
- 3) ทรงปรากฏกับพี่น้องกว่า 500 คน
- 4) ทรงปรากฏกับยากอบ
- 5) ทรงปรากฏกับอาจารย์เปาโล

หากมีคนถามเราว่า รู้ได้อย่างไรว่า พระเยซูทรงพระชนม์อยู่จริงๆ เราจะตอบเขาอย่างไร? (ให้มีคำตอบสนอง) หากเพื่อนของเราคนหนึ่งยังอยู่ใกล้ชีวิตเรา แน่แน่นอน เราจะต้องมีโอกาสดูคุยกับเขา ไปไหนมาไหนด้วยกัน เมื่อตัดสินใจทำอะไรก็ทำด้วยกัน เราใส่ใจเขา เขาใส่ใจเรา เรารักเขา เขารักเรา เพื่อนจะช่วยเหลือกันอยู่เสมอ หากไม่ได้อยู่ห่างกันเกินไป

ในเมื่อเราเป็นคริสเตียนเท่ากับเราเป็นลูกของพระเจ้า เรารู้ว่าพระเจ้าของเรายังทรงพระชนม์อยู่ก็เพราะ เราอ่านพระคำของพระองค์เสมอ ทำให้เรารู้จักน้ำพระทัยของพระองค์ เมื่อเราอธิษฐาน เราก็รู้ว่าพระองค์ทรงฟังเรา พระองค์ทรงตอบคำอธิษฐาน ของเรา พระองค์มิได้เมินเฉยเมื่อเราลำบาก

คำพยาน

ให้ครูเป็นพยานถึงการช่วยเหลือของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของตน หรืออาจเชิญบางคนมาเป็นพยานสั้นๆ ถึงประสบการณ์ของเขากับพระเจ้า ในหัวข้อพระเจ้าทรงพระชนม์อยู่

คนที่สนิทสนมกับพระเจ้านั้น จะไม่รู้กระอักกระอ่วนใจที่จะกล่าวว่า พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ เพราะเขาดำเนินกับพระเจ้าทุกวัน

ดำเนินชีวิตในความจริง

ในโรงเรียนเราต้องเรียนวิชาประวัติศาสตร์ วิชานี้กล่าวถึงอะไร? (ให้ผู้เรียนออกความเห็น) ประวัติศาสตร์เป็นการศึกษาถึงเหตุการณ์ในอดีตซึ่งทุกเหตุการณ์จะมีผลต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ประวัติศาสตร์บางเรื่องไม่มีการบันทึกไว้แต่นักโบราณคดีจะขุดค้นหาหลักฐานต่างๆ เช่น ขี้วของเครื่องใช้ต่างๆ เพื่อหาข้อสรุปว่าในอดีตคนเรามีชีวิตอยู่กันอย่างไร

เรื่องขององค์พระเยซูคริสต์มีการบันทึกไว้อย่างแน่นอน ผู้บันทึกเรื่องของพระองค์มีหลายคน ไม่เฉพาะ
มัทธิว มาระโก ลูกา และยอห์นเท่านั้น แต่นักประวัติศาสตร์สมัยโบราณก็ได้บันทึกเรื่องราวของพระองค์ไว้เป็น
หลักฐานด้วย

การพิสูจน์เรื่องการสิ้นพระชนม์ การฝังพระศพ และการคืนพระชนม์นั้น มีหลายคนได้นำมาเขียนเพื่อ
พิสูจน์ให้เราได้เห็นชัดหลายเล่ม ไม่ว่าจะดูหลักฐานในพระคัมภีร์หรือจากนักประวัติศาสตร์ เราพบว่า เรื่องนี้
เป็นเรื่องจริง

หากเรามาดูเพียงในพระคัมภีร์ เราก็ยอมรับได้ทันทีว่า ไม่มีสิ่งใดเท็จ พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่เกลียดการเป็น
พยานเท็จ (สุภาษิต 6:19) ฉะนั้น พระองค์จะไม่ให้มีการบันทึกถึงเท็จไว้ในพระคำของพระองค์อย่างแน่นอน แต่
มารต่างหากที่พยายามสร้างความสงสัยให้เกิดขึ้นกับเรา เพื่อเราจะขาดความเชื่อ ขอพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ทรงช่วย
เราให้มั่นคง เพื่อว่าเราจะตอบคำถามของคนที่สงสัยได้อย่างมั่นใจ

บทที่ 9 ระวังความคิด

เป้าหมาย	1) เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าความคิดสำคัญอย่างไร 2) และสอนให้พวกเขาระวังความคิด ให้คิดสิ่งที่ดีงาม สิ่งที่ถูกต้อง หลีกเลี่ยงความคิดชั่ว
ข้อพระคัมภีร์	โรม 12:2 พิลิปปี 4:1-9
ข้อควรจำ	ของใจใคร่ครวญถึงสิ่งที่จริง สิ่งที่น่านับถือ สิ่งที่มีบริสุทธิ สิ่งที่น่ารัก สิ่งที่ทรงคุณ คือถ้ามีสิ่งใดที่ล้าเลิศ สิ่งใดที่ควรแก่การสรรเสริญ (ฟิลิปปี 4:8)
อุปกรณ์การสอน	กระดาษสี ดินสอ กระดาษโปสเตอร์ แบบฝึกหัดบทที่ 9 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ถามคำถามต่อไปนี้แล้วให้ผู้เรียนเขียนคำตอบเป็นข้อๆลงในกระดาษ เมื่อทำเสร็จให้คนหนึ่งรวมคำตอบว่า
ข้อใดมีคำตอบรับหรือปฏิเสธเป็นจำนวนเท่าไร แล้วค้นหาเหตุผลว่าเหตุใด จึงตอบเช่นนั้น

- 1) เราเคยคิดบ้างไหมว่าความคิดของเรามาจากไหน?
- 2) อารมณ์ของเราเป็นตัวกำหนดความคิดของเราบ้างหรือไม่?
- 3) สถานการณ์รอบตัวเคยกำหนดความคิดของเราบ้างไหม?
- 4) เราควรปล่อยความคิดเตลิดไปตามเรื่องตามราวไหม?
- 5) เราควบคุมความคิดของเราได้ไหม?

บทเรียนในวันนี้ เราจะเรียนเรื่องของความคิด อาจารย์เปาโลได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับความคิดไว้ใน
จดหมายของท่านหลายฉบับ ตอนนี้เรารู้แล้วว่า เรามีความเห็นเกี่ยวกับความคิดของเราอย่างไร แต่มาดูซิว่า เปาโล
สอนเกี่ยวกับความคิดไว้เช่นไร

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

ในจดหมายฝากไปยังเมืองฟิลิปปีนั้นอาจารย์เปาโลได้กล่าวถึงความคิดกับสันติสุขในพระเจ้ามากที่สุด เป็น
ที่แน่ชัดว่า หากเราต้องการมีสันติสุขของพระเจ้าในชีวิตแล้ว เราจะต้องรู้จักควบคุมความคิดของเราให้ถูกต้อง

1. ทำดีต่อผู้อื่น (ฟิลิปปี 4:1-3)

หลายคนรู้สึกว่าเป็นการยากที่จะแสดงความรักต่อเพื่อน หรือรู้สึกแปลกที่จะแสดงความเป็นห่วงเพื่อนบ้าน
ซึ่งอยู่ใกล้กัน ในสังคมเมืองมักไม่มีเวลาที่จะคุยกัน ไม่มีเวลาที่จะผูกมิตรต่อกัน ในสังคมทั่วไปมีแต่การอิจฉา
แข่งขันชิงดีชิงเด่น การนิินทาวาร้าย แบ่งพรรคแบ่งพวก และสิ่งที่น่าเศร้าก็คือ คริสเตียนเองยังไม่ละทิ้งนิสัยดังกล่าว

คำถาม... จากฟิลิปปี 4:1 อาจารย์เปาโลมีความคิดอย่างไรต่อพี่น้องชาวเมืองฟิลิปปี?

ท่านได้สอนเราด้วยการประพฤติของท่านเอง ท่านได้มองว่าพี่น้องชาวเมืองฟิลิปปีเป็นที่รัก ที่ปรารถนาเป็นที่ยินดีและเป็นมงกุฏของท่าน ท่านรักเขาและเป็นห่วงพวกเขา

คำถาม...จากข้อ 2 เราคิดว่า สตรี 2 คนนี้มีท่าทีต่อกันอย่างไรบ้าง?

แน่นอน ทั้งสองได้ทำงานร่วมกัน แต่มีความคิดไม่ลงรอยกัน เปาโลจึงได้เตือนเธอทั้งสองให้ปรองดองกัน ในการที่จะปรองดองกันนี้ เราคิดว่าทั้งสองต้องมีท่าทีต่อกันอย่างไรก่อน? (ให้ผู้เรียนมีโอกาสตอบ ซึ่งจากคำถามและคำตอบนี้ ครูและผู้เรียนสามารถที่จะหาข้อสรุปได้ดีทีเดียว)

จากคำถามเราคิดว่า คริสเตียนจำเป็นจะต้องเห็นด้วยหรือ สามารถตกลงกันได้ในทุกเรื่องไหม? แน่นอนที่เราไม่สามารถลงรอยกันได้ในทุกเรื่อง แต่มีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกัน คือ เราต่างเป็นลูกของพระเจ้า เราต้องเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกัน ประนีประนอม ยอมสละความคิดส่วนตัวของเรา ในบางเรื่องราวเราต้องรู้ว่า มีบางครั้งเราอาจตกลงกันไม่ได้ แต่มิได้หมายความว่าเราจะต้องโกรธซึ่งกัน หรือเกลียดซึ่งกัน อย่าให้การไม่เห็นด้วยในบางเรื่องมาทำให้ความรักขาดจากกัน

ให้เรามาดูซิว่าอาจารย์เปาโลมีท่าทีอย่างไร ซึ่งท่าทีเหล่านี้เราควรปลูกฝังในชีวิตของเรา

* ท่านเห็นว่า **คนเหล่านั้นเป็นที่รัก** นั้นหมายความว่า เป็นการรักเขาอย่างผูกพันมิได้ชอบเฉยๆ เปรียบได้กับเด็กที่มีของเล่น หากเขาชอบมัน เขาก็เล่นกับมัน เมื่อเบื่อก็กวางทิ้งไว้ แต่หากเขารักของเล่นนั้น เขาก็จะเก็บมัน รักษามันได้อย่างดีเมื่อเล่นเสร็จ บางคนถึงกับพาของเล่นนั้นไปด้วยทุกแห่ง เปาโลรักชาวฟิลิปปี ท่านห่วงใยเขาและคิดถึงเขา อธิษฐานเผื่ออยู่เสมอ (อ่าน ฟิลิปปี 1:3,7-9)

* ท่านเห็นว่า **เขาเป็นที่น่าปรารถนา** หรือเป็นที่ต้องการนั่นเอง ถ้าเราต้องการอะไรสิ่งนั้นคือ สิ่งที่มีค่า มีความหมายสำหรับเรา อาจารย์เปาโลต้องการอยู่ใกล้ๆ ต้องการมีสามัคคีธรรมกับเขาเหล่านั้น การที่เราจะคิดอย่างนี้ได้ เราก็ต้องเรียนรู้ที่จะมองเห็นความดีในพี่น้องคริสเตียน ซึ่งสิ่งนี้เรามักจะมองข้ามไปทันที เมื่อเขาทำผิดเล็กๆน้อยๆ ต่อเรา แต่เปาโลยังรักเขาถึงแม้ว่าจะมีบางคนที่ไม่ดีพร้อมอย่างเช่น สตรีทั้งสอง (ในข้อ 2)

* ท่านมองว่า **เขาเป็นที่ยินดีของท่าน** ท่านคงยินดีมากกว่านี้หากได้พบชาวฟิลิปปีหน้าต่อหน้า ได้คุยกัน ได้สามัคคีธรรมกับพวกเขา เรามองเห็นพี่น้องในคริสตจักรเป็นที่ยินดีของเราไหม? ถ้ายัง เราต้องเริ่มคิดให้ถูกเสียวันนี้

* ท่านมองว่า **เขาเป็นมงกุฏ** นั้นหมายถึงว่า ท่านมองว่าพวกเขาเป็นดังผู้ประดับชีวิตของท่านให้มีเกียรติ มีความงามยิ่งขึ้น เรามองเห็นเพื่อนของเราเป็นสง่าราศีเป็นคนน่าเดินไปไหนมาไหนด้วยไหม?

หาส่วนดี

แจกกระดาษ ดินสอ แบ่งกระดาษออกเป็นสองส่วน ซ้าย ขวา แล้วจากนั้นให้เขียนชื่อเพื่อนรักของเราลงไปทางด้านซ้าย (โดยใช้ชื่อสมมติ มีแต่ตนเองเท่านั้นที่รู้ว่าใคร) ส่วนทางด้านขวา เขียนชื่อสมมติของเพื่อนคนที่ตนไม่ชอบ ซึ่งเป็นคริสเตียนอยู่ในโบสถ์เดียวกันกับเรา จากนั้นให้เขียนส่วนดีของเพื่อนที่รัก และเขียนส่วนดีของเพื่อนที่ไม่ชอบ ให้ทุกคนอ่านสิ่งที่เขียนให้เพื่อนๆ ในชั้นฟัง นี่เป็นการฝึกให้เราเห็นส่วนดีในชีวิตของผู้อื่น

2. สันติสุขแห่งพระเจ้า (ฟิลิปปี 4:4-7)

มีหลายครั้งที่เราไม่สนใจแสวงหาสันติสุข ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเรารู้สึกพอใจอยู่แล้ว หรือบางครั้งก็มีปัญหา มากเกินไป มัวแต่หาทางแก้ปัญหานั้น บางทีเราก็ปล่อยชีวิตไปเรื่อยๆ ไม่สนใจกับอะไรมากนัก ในชีวิตคริสเตียน ควรจะมีสันติสุขของพระเจ้าอยู่ด้วยเสมอ เพื่อความคิดและจิตใจจะอยู่ภายใต้การคุ้มครองของพระเจ้า เปาโลได้สอน ถึงวิธีที่จะช่วยให้เราได้รับสันติสุขจากพระเจ้าดังนี้ (เขียนหัวข้อต่อไปนี้เป็นกระดาน)

* **เราต้องชื่นชมยินดีในพระเจ้าตลอดเวลา** จะเป็นได้ก็ด้วยการที่เรามีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า ในข้อที่ 4 นี้ เปาโลได้กล่าวไว้ว่า จงชื่นชมยินดีเถิด หากเราพูดอะไรซ้ำแล้วซ้ำอีก แสดงว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

เราอาจไม่สามารถที่จะยินดีกับใครคนหนึ่งได้ตลอดเวลา เพื่อนมีเวลาทำให้เราโกรธ พี่น้องมีเวลาทำให้เรารู้สึกไม่พอใจ ครูอาจารย์อาจพูดสิ่งที่ไม่เข้าหูเรา มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เราจะยินดีชื่นชมตลอดเวลา นั่นคือ องค์พระผู้เป็นเจ้า

* **ให้จิตใจที่อ่อนสุภาพของเราปรากฏชัดต่อคนรอบข้าง** (ข้อ 5) หมายความว่า ความรักของพระเจ้า ความอ่อนสุภาพ มารยาทอันดี เป็นสิ่งที่ผู้อื่นจะต้องเห็นจากชีวิตของเรา ชีวิตคริสเตียนจะต้องสุภาพ มีการควบคุมตนเองเสมอ

* **อย่าเป็นกังวลแต่อธิษฐาน** (ข้อ 6) ความกังวลสามารถทำลายความเชื่อมั่นที่เรามีต่อพระเจ้าได้ หากเกิดความกังวลเมื่อใดให้รีบอธิษฐานทันที พูดเรื่องของเรทุกอย่างกับพระเจ้าได้ เพราะพระองค์ทรงทราบทุกอย่าง ไม่มีสิ่งใดที่เราจำเป็นต้องปิดบังจากพระองค์

อาจารย์เปาโลสอนให้เรา อธิษฐาน วิงวอน และขอบพระคุณ หากเราทำทั้งสามสิ่งนี้เป็นประจำแล้ว พระเจ้าจะทรงช่วยรับภาระความกังวลใจของเรา และจะทรงหาทางให้เราสู้กับปัญหาและความกังวลใจได้สำเร็จ

ออกความเห็น

นำกระดาษสีมาเขียนคำว่า “กังวลใจไปทำไม เมื่อเราอธิษฐานได้?” ส่วนอีกด้านเขียนว่า “อธิษฐานไปทำไม เมื่อเรากังวลใจ?” ให้ผู้เรียนได้ออกความคิดเห็นกันว่า เขาควรมีความคิดอย่างไรจึงจะถูกต้อง

* **ประพฤติตามสิ่งที่ได้เรียนรู้จากพระวจนะแล้ว** (ข้อ 9) เปาโลกล่าวชัดเจนว่า “จงกระทำทุกสิ่งที่ท่านได้เรียนรู้และได้รับไว้ ได้ยิน และได้เห็นในข้าพเจ้าแล้ว และพระเจ้าแห่งสันติสุขจะทรงสถิตกับท่าน” เปาโลเป็นตัวอย่างที่ดี ท่านจึงกล้าที่จะพูดเช่นนี้ เราสามารถพูดเช่นนี้กับผู้อื่นไหม?

3. คิดอย่างไร? (ฟิลิปปี 8:9)

ความคิดคืออะไร? ความคิดมีประโยชน์อย่างไร? ความคิดจะให้โทษเมื่อไหร่? เมื่อเรากล่าวว่าคนหนึ่งไม่มีความคิด หมายความว่าอย่างไร? (ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นของเขา โดยครูเรียกให้แต่ละคนตอบ)

ความคิดเป็นสิ่งที่แปลก เพราะในสมองของคนเรานั้นจะคิด คิด อยู่เสมอ แม้กระทั่งเวลาหลับ ความคิดก็ยังคงดำเนินต่อไปได้เรื่อยๆ โดยแสดงออกเป็นรูปของความฝัน ปัจจุบันพ่อค้าบริษัทต่างๆกำลังพยายามควบคุม

ความคิดของเราโดยการโฆษณาให้เราเห็นดีเห็นงามตามเขาไป ให้เห็นว่าสินค้าของเขาดี ตามห้างร้านประโคมข่าว การลดราคกันอย่างครึกโครม มีการชิงโชค มีการแจกคู่มือทั้งนี้เพื่อให้เราคิดตามเขาว่า วิธีของเขานั้นจะช่วยให้เราประหยัดมากที่สุด และเมื่อใดที่เราคิดเห็นตามเขาไปแล้ว แน่نون ความคิดนั้นจะนำเราไปซื้อสินค้าของห้างร้านนั้นๆ

มีบางอย่างเกี่ยวกับความคิดที่เราต้องระวัง เพราะสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตของเรานั้นเป็นมาจากความคิด บางคนจะใช้ความคิดอยู่กับสิ่งหนึ่งนานพอสมควร จนอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถควบคุมความคิดนั้นได้ เรื่องนั้นจะวนเวียนอยู่ในสมอง แม้จะพยายามทำอย่างอื่นเพื่อลืม แต่ความคิดนั้นจะหวนกลับเข้ามาอยู่เสมอ ซึ่งหากความคิดนั้นเลวร้าย ผลร้ายก็จะเกิดขึ้น

ออกความเห็นกลุ่ม

แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ให้เขาออกความเห็นกันในกลุ่มว่า “หากเราฟังเรื่องสกปรก เรื่องเกี่ยวกับผีสิงไสยศาสตร์ อยู่บ่อยๆ อะไรจะเกิดขึ้นกับเรา?” แล้วให้แต่ละกลุ่มออกมารายงานความเห็น

อาจารย์เปาโลต้องการให้คริสเตียนได้สำรวจดูตัวเองว่า เขาควรคิดถึงสิ่งใดอยู่เสมอ ท่านกล่าวเป็นรายละเอียดในข้อ 8 ทุกสิ่งที่ท่านกล่าวมานั้น อยู่ในพระคัมภีร์ทั้งสิ้น ในพระคัมภีร์มีสิ่งที่มีประโยชน์ต่อชีวิตของเรา พระคำของพระเจ้าบันทึกพระลักษณะของพระเจ้าไว้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อที่ 8 ทุกอย่าง

ท่องข้อพระคัมภีร์

ครูเขียนข้อท่องจำฟีลิปปี 4:8 ลงในกระดาษโปสเตอร์ แล้วตัดออกมาให้นำมาเล่นเกมสัจจิกซอ เพื่อช่วยความจำ โดยอ่านจากพระคัมภีร์ก่อน จากนั้นจึงให้พวกเขาถามาเรียงต่อกันให้ถูกต้อง ให้ทำทบทวนจนจำพระคำตอนนี้ได้ ให้ผู้เรียนมีโอกาสออกความคิดเห็นว่า สิ่งที่จริง สิ่งที่น่านับถือ ฯลฯ เหล่านั้นหมายถึงอะไรบ้าง? (ทำ 2 ชุดให้แข่งกันต่อก็ได้)

ดำเนินชีวิตในความจริง

บทเรียนนี้ได้ชี้ให้เราเห็นความสำคัญของความคิด เราต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าในเรื่องความคิดของเรา เราต้องเรียนรู้ที่จะกำจัดความคิดชั่วออกไป และคิดสิ่งที่ดี ผู้ที่ช่วยเราได้ดีที่สุดในเรื่องนี้ คือ พระเจ้าผู้ทรงเห็นความคิดของเรา

ความคิดส่งผลต่อการกระทำอย่างแน่อน ความบาปที่เราทำเป็นผลมาจากการที่เราอมให้ความคิดไม่ดีเข้าครอบครองใจเรา ซึ่งบางครั้งเราคิดว่า คิดแบบนั้นคงไม่เป็นไร

พระเยซูตรัสว่า สิ่งที้ออกมาจากใจนั้นแหละที่ทำให้มนุษย์เป็นมลทิน (มัทธิว 15:17-19) พระองค์ทรงสั่งให้เราชำระภายในก่อนภายนอกจึงจะสะอาด (มัทธิว 23:26)

เมื่อเราเรียนรู้ในเรื่องนี้แล้ว สิ่งที่ต้องทำต่อมาก็คือ การนำไปปฏิบัติ เราไม่สามารถทำได้ด้วยตัวเอง และประสบความสำเร็จได้ แต่พระเยซูทรงพร้อมที่จะช่วยเรา หากเราทูลขอพระองค์ (ให้มีการอธิษฐานพิเศษในเรื่องนี้ และเชิญชวนผู้เรียนที่ยังไม่รับเชื่อให้รับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด)

บทที่ 10 จงพอใจเสมอ

เป้าหมาย	เพื่อสอนให้ผู้เรียนรู้จักที่จะเผชิญสถานการณ์ต่างๆในชีวิตด้วยความมั่นใจ โดยรู้ชัดว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเขาเสมอ
ข้อพระคัมภีร์	ฟิลิปปี 4:10-20 มัทธิว 6:25-33
ข้อควรจำ	พระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดที่พวกท่านขาดอยู่นั้น จากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูคริสต์ ฟิลิปปี 4:19
อุปกรณ์การสอน	กระดาษ ดินสอ กระดาษสี กาว สีเมจิกแท่งใหญ่ แบบฝึกหัดบทที่ 10 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

จัดผู้เรียนนั่งเป็นวงกลม ถามคำถามต่อไปนี้ โดยเริ่มต้นจากคนแรกจนครบ “เราคิดว่ามีอะไรในโลกนี้ที่จะทำให้เรามีความสุขขึ้นอีก? เพราะอะไร? (คำตอบเป็นได้หลายอย่างและมีโอกาสที่จะเป็นสิ่งที่ของ เช่น เสื้อใหม่ มอเตอร์ไซด์ คอมพิวเตอร์ ฯลฯ)

พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับทำกิจของเราที่มีต่อสิ่งของในโลกอย่างไร ให้เราอ่านในมัทธิว 6:25 ด้วยกัน พระองค์สอนเราว่า ชีวิตของเราสำคัญกว่าสิ่งต่างๆในโลกนี้ เราควรแสวงหาพระเจ้าก่อนอื่นใด (มัทธิว 6:33) พระองค์ทรงทราบว่าความสุขแท้ของเราไม่ได้อยู่ที่วัตถุ แต่เราจะได้ความสุขแท้จากการใกล้ชิดพระเจ้า

วันนี้เราจะได้บทเรียนจากจดหมายของอาจารย์เปาโลที่เขียนไปยังคริสเตียนในเมืองฟิลิปปี ท่านได้เตือนคริสเตียนในเรื่องทำกิจของเขาต่อสังคมรอบข้าง ซึ่งคำสอนนั้นยังทันสมัย เหมาะกับเยาวชนยุคดิจิทัลอย่างมาก เพราะเราต้องคอยสู้กับความคิดทางโลก ซึ่งมาสู่เราทางภาพยนตร์ การโฆษณา อินเทอร์เน็ต ค่านิยมในสิ่งที่ถูกของพระเจ้าไม่ควรทำตาม อาจเป็นการแต่งตัว การคบเพื่อนที่พาไปทำผิดหรือการเข้าไปในสถานอบายมุข ฯลฯ

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. จงมีความพึงพอใจอยู่เสมอ

เราเห็นคริสเตียนหลายคนมีความสุขในชีวิตมาก ถึงแม้เขาจะไม่มีสมบัติในครอบครองมากมาย เมื่อเรามองดูเปาโล เราจะเห็นว่าท่านมีความชื่นชมยินดีในพระเจ้า มีความสุขเสมอ ไม่ว่าท่านต้องพบความทุกข์ยากขนาดไหน เราอาจคิดว่าท่านเป็นคนมองโลกในแง่ดี และมีความสุขอดทนสูง แต่ถ้าเราเรียนรู้ชีวิตของท่านจริงๆแล้ว เราจะพบว่าท่านต้องเรียนรู้ที่จะมีท่าทีแห่งความพึงพอใจ (อ่านฟิลิปปี 4:11) เมื่อท่านพบความขัดสน และท่านได้เรียนรู้ที่จะมีชีวิตที่พอใจไม่ว่าจะยากจนหรือร่ำรวย

แต่นี้มิได้หมายความว่าให้เราพอใจกับความยากจน ดังนั้นเราจึงเกียจคร้าน ไม่ทำมาหากิน แต่เมื่อเราต้องพบความทุกข์ยาก ความขัดสนในบางเวลาของชีวิตซึ่งเราหนีไม่พ้น เราก็ต้องเรียนรู้ที่จะเผชิญกับสถานการณ์ร้ายนั้นด้วยท่าทีที่ถูกต้อง ขณะที่เปาโลเขียนจดหมายนี้ท่านอยู่ในคุก ต้องขัดสน แต่ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะมีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็เรียนรู้ที่จะพอใจอยู่อย่างนั้น” (ฟิลิปปี 4:11)

สัมภาษณ์

อัปเดตหรือสัมภาษณ์คริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่และชีวิตของเขาต้องพบกับความยากลำบากหลายประการ เพื่อชี้ให้ผู้เรียนเห็นว่า เหตุใดเขาจึงยืนอยู่ได้ และมีความพึงพอใจในชีวิตถึงแม้ต้องพบความลำบากเช่นนั้น ให้ถามถึงความหวังใจที่เขามีในพระเจ้า อันส่งผลให้เขาผ่านอุปสรรคต่างๆมาได้

เราจะเป็นคนพอใจในสิ่งที่มีอยู่นั้น เป็นเรื่องที่เราต้องระวังมาก เพราะเราอาจเผลอทำสิ่งที่ไม่ควรทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเกียจคร้าน ปล่อยให้เวลาให้ผ่านไปโดยไร้ประโยชน์ ให้เรามาคิดว่าเราจะเป็นคนที่พึงพอใจในสภาพของตนเองอย่างอาจารย์เปาโลได้อย่างไร

* **หลีกเลี่ยงความรู้สึกและการแสดงออกถึงความไม่พึงพอใจในสภาพของตน (เขียนบนกระดาน)**

หากเรารู้สึกไม่พึงพอใจแล้ว เราจะไม่มีความสุข บางครั้งเรากังวลอยากได้สิ่งนั้น คิดมากกว่าตนเองจะได้มันมาได้อย่างไร สำหรับเยาวชนหลายคนมีทางออกในทางที่ผิด เช่น ไปลักขโมย ฉกชิงวิ่งราว บางคนก็บ่น ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ดีด้วย บางคนก็เฝ้าฝันว่าตนจะได้เป็นอย่างนั้นเมื่อไหร่? เช่นนี้รำไป

* **เมื่อเรากเกิดความไม่พึงพอใจในสภาพของตนเองแล้ว เราต้องเปลี่ยนแปลง ซึ่งทำได้ 3 วิธีด้วยกันคือ**

- 1) รับสภาพนั้นด้วยความพอใจ
- 2) พยายามเปลี่ยนสภาพของเราพัฒนาตนเอง
- 3) เปลี่ยนความคิดของเราให้ถูกต้องอยู่ในทางบวก

คำถาม...อาจารย์เปาโลทำอะไรเมื่อท่านอยู่ในคุก และต้องขัดสน?

(ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น อ่านฟิลิปปี 4:10-13) ชื่นชมยินดีในพระเจ้า ไม่บ่น เรียนรู้ที่จะพอใจอย่างนั้น ท่านผจญทุกสิ่งได้โดยพระเจ้าเป็นผู้เสริมกำลัง

คำถาม...ขณะที่เปาโลอยู่ในคุก ท่านทำอะไร? (อ่านฟิลิปปี 1:4) อธิษฐานเพื่อพี่น้อง เขียนจดหมายหนุนใจคริสเตียน ฟิลิปปี 1:12 ท่านได้เป็นพยานเรื่องพระเจ้าให้กับพวกผู้คุม เราคิดว่าชีวิตของเปาโลตกต่ำตลอดเวลาไหม? (ฟิลิปปี 4:10-13) ไม่เลย ท่านได้พบกับทั้งความสมบูรณ์ และความขัดสน แต่ท่านมักพบกับความลำบากมากกว่าความสบาย (ดูใน 2 โครินธ์ 11:23-27)

ออกความคิด

ครูจะสมมติว่า ขณะนี้เราได้เรียนจบชั้น ม.3 แล้ว แต่คุณพ่อคุณแม่ของเราอาจจนขัดสนไม่สามารถส่งเราเรียนต่อได้ เราารู้สึกอย่างไรและควรทำอย่างไร? ให้เขียนมาสัก 1 ย่อหน้า (หนุนใจให้อ่านจากฟิลิปปี 4:9) และให้อาสาสมัครออกมาอ่านคำตอบของตนหน้าชั้น

(หมายเหตุ...สำหรับครู เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นจริงในสังคมของเรา ไม่ว่าจะเป็นในต่างจังหวัดหรือในกรุงเทพฯ ครูควรหนุนใจให้ผู้เรียนไม่ท้อถอย แต่เผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้น ให้เขามีความหวังใจในพระเจ้าที่จะทรงช่วยเหลือเขา บางครั้งเราอาจจำเป็นต้องช่วยเหลือครอบครัวก่อน แต่เรายังสามารถเรียนศึกษาผู้ใหญ่ หรือเรียนสายอาชีพด้านต่างๆซึ่งเรื่องนี้ เราต้องมีความเชื่อในพระเจ้าว่า พระองค์จะทรงเปิดทางให้เราโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ขอให้ครูสนใจหนุนใจเขาและอธิษฐานเพื่อพร้อมทั้งหาทางช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้)

ข้อสำคัญคือ หากเรามีหน้าที่อะไรในเวลานี้ ก็ให้เราทำอย่างสัตย์ซื่อ อย่าเกียจคร้าน หลายคนบ่นมองไม่เห็นทาง รู้สึกว่าตนทำอะไรก็ไม่มีอะไรดีขึ้น หรือเจริญขึ้น เก็บเงินเท่าไรก็ซื้อของที่ต้องการไม่ได้สักที ทำให้กลายเป็นคนเฉื่อย พระเจ้าทรงสอนให้เราพอใจในสภาพของเรา แต่ไม่ใช่อยู่เฉยๆ ให้เราเป็นเหมือนเปาโล ท่านทุกข์ยากไม่มีทางออก แต่ยังเป็นพระพรกับคริสเตียนทุกคน

2. พระเจ้าทรงจัดเตรียม (ฟิลิปปี 4:18-20)

เปาโลมีความพึงพอใจและเผชิญทุกสิ่งได้ก็เพราะท่านวางใจในความห่วงใยของพระเจ้า ท่านแน่ใจว่าพระเจ้าจะทรงดูแลท่าน ดังนั้นเมื่อท่านขัดสน ท่านจึงไม่บ่น ไม่กระวนกระวาย ไม่ทุกข์ใจ และท่านก็ไม่ได้รู้สึกภาคภูมิใจ เย่อหยิ่ง เมื่อท่านมีทุกสิ่งบริบูรณ์ เพราะทุกสิ่งที่ท่านมีนั้นมาจากพระเจ้าทั้งสิ้น

จากจดหมายตอนนี้ เราได้ทราบว่าชาวเมืองฟิลิปปีมักจะส่งของมาให้แก่ท่านในคุก ในข้อ 15 ซึ่งให้เราเห็นว่า เขาเป็นกลุ่มที่ช่วยสนับสนุนการประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าด้วยทรัพย์สินเงินทอง พวกเขาเป็นห่วงท่านมากกว่าใคร นี่เป็นตัวอย่างอันดีอย่างหนึ่งที่เราควรทำตาม เมื่อเราสามารถทำได้

เปาโลได้ขอบคุณสำหรับความห่วงใยของเขา นี่เป็นทางหนึ่งที่พระเจ้าได้ใช้ในการจัดหาให้กับผู้เชื่อในพระองค์ที่ขัดสน พระองค์ทรงใช้ผู้ที่มีมากกว่าให้ช่วยเหลือผู้ที่ต้องการ ท่านกล่าวว่า “เมื่อเขาได้ห่วงใยคนขัดสน พระเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดที่ขาดอยู่จากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูคริสต์”

คำถาม...เราคิดว่าทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระเจ้า จากฟิลิปปี 4:19 หมายถึงอะไร? (เปิดสคูติ 50:10-12, 89:11)

พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งในโลกนี้ หลายครั้งเราลืมความจริงข้อนี้ไป เรามุ่งหาสิ่งสารพัดให้ตนเองอยู่ที่คนทั่วไปทำ บางครั้งคริสเตียนมุ่งหน้าหาทรัพย์สินเงินทองจนลืมไปว่า พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่ง บางครั้งเราท่องหนังสือมาก ท่องเท่าไรก็ไม่จำ เพราะเราลืมขอสติปัญญาจากเจ้าของปัญญาทั้งสิ้น พระคัมภีร์ได้ให้เราเห็นตัวอย่างการดูแลของพระเจ้ามากมาย

อ่านและเล่า

ให้แต่ละกลุ่มอ่านพระคำกลุ่มละตอน และเล่าให้เพื่อนฟังว่า พระเจ้าทรงเลี้ยงดูคนของพระองค์อย่างไร เฉลยธรรมบัญญัติ 8:7-10 2พงศกษัตริย์ 4:5 ยอห์น 6:4-13 1พงศกษัตริย์ 17:6,16

คำถาม...เมื่อพระเจ้าทรงสัญญาจะเลี้ยงดูเราจากมัทธิว 6:26 หมายความว่า เราไม่ต้องทำงานใช่ไหม? (ให้ออกความเห็น) นกในอากาศกำลังบินอยู่ มันกำลังออกไปหาอาหารตามหน้าที่ของตน แต่มันไม่มีใจกระวนกระวาย

พระเจ้าทรงเตรียมหนอนให้มันที่ใดที่หนึ่งแล้ว มันทำหนอนเองขึ้นมาไม่ได้ สิ่งเดียวที่มันทำได้คือ ออกไปหาหนอนที่พระเจ้าเตรียมไว้ เราก็เช่นกัน เรามีหน้าที่ต้องทำ เราไม่สามารถบอกได้ว่า ปีนี้ข้าวในนาจะมากหรือน้อย อากาศจะดีไหม แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้ให้ต้นข้าวเติบโต เรามีหน้าที่อะไรก็ให้เราทำไป พระเจ้าทรงเป็นผู้ห่วงใยเรา

ดำเนินชีวิตในความจริง

ชีวิตของเรามีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ปีนี้เป็นอย่างหนึ่ง ปีหน้าก็มีการเปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่ง เราจะพบกับความสนุกสนาน ความชื่นบาน ความเศร้าโศก ความกังวลปะปนกันไป

อาจารย์เปาโลได้ผ่านชีวิตแบบต่างๆมามาก ไม่ว่าท่านจะพบกับอะไร ท่านรู้ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่สำคัญเท่ากับการมีชีวิตที่ใกล้ชิดกับพระเจ้า

การเป็นคริสเตียนไม่ใช่เพียงการได้รับความรอดตั้งหน้าตั้งตารอคอยการไปสวรรค์หรือรอความสุขในชีวิตโลกหน้า แต่เป็นการมีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงใหม่อยู่เสมอ มีความคิดใหม่ คล้ายพระเยซูมากขึ้นทุกที มีความพอใจในสภาพของตนเอง แต่ก็ทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด พยายามทำตัวให้ดีขึ้นเจริญขึ้น จำไว้ว่าเรามีกำลังพิเศษก็เมื่อเราได้รับกำลังนั้นจากพระเจ้าที่รักเรา

บทที่ 11 เตรียณพริอณ

เป้าหมาย	เพื่อให้ผู้เรียนตั้งใจที่จะมีชีวิตถูกต้องกับพระเจ้า และเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาของพระองค์
ข้อพระคัมภีร์	1 เธสะโลนิกา 5:1-17
ข้อควรจำ	เหตุฉะนั้นอย่าให้เราหลับเหมือนคนอื่น แต่ให้เราเฝ้าระวังและไม่เมามาย 1 เธสะโลนิกา 5:6
อุปกรณ์การสอน	กระดาษโปสเตอร์ สีเมจิกแท่งใหญ่ แบบฝึกหัดบทที่ 11 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

เอากระดาษโปสเตอร์ติดไว้ที่ฝาผนังข้างหนึ่ง เขียนว่า “ความสว่างคือ...” อีกข้างเขียนว่า “ความมืดคือ...” จากนั้นให้ผู้เรียนคิดและเขียนความคิดเห็นของตนลงไป

ในจดหมายฝากของเปาโลท่านได้เปรียบเทียบไว้ว่า มีคนพวกหนึ่งเป็นพวกของความมืด หรือคนของกลางคืน ส่วนอีกพวกหนึ่งเป็นบุตรของความสว่าง เรามีความเห็นว่าคุณสองพวกนี้คือใครบ้าง? (ให้ผู้เรียนยกตัวอย่าง)

คนของความมืดคือ คนที่ไม่เชื่อ ส่วนคนของความสว่างคือ บุตรของพระเจ้า คนที่อยู่ในความสว่างย่อมเห็นทางชัดเจน และรู้ชัดว่าเป้าหมายของคนอยู่ทางทิศใด ต้องเดินทางใด ให้เราเปิดพระธรรมสดุดี 119:105 แล้วเราจะรู้ว่า “คนที่อยู่ในความสว่างนั้นเขามีอะไรเป็นคังโคมไฟนำเขา”

พระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับชีวิตของเรา ทรงเตรียมไว้แล้ว มันไม่ใช่เป็นแผนการในรายละเอียดทุกๆ วินาที แต่ก็เป็นแผนที่แน่นอน และมีหลักที่จะช่วยให้เราก้าวไปสู่ความสำเร็จตามแผนของพระองค์ หลักนั้นมาจากพระคัมภีร์

ส่วนหนึ่งของแผนการของพระเจ้าสำหรับคริสเตียน คือ วันหนึ่งพระองค์จะเสด็จมารับเราไปอยู่กับพระองค์ และเราจะได้ไปอยู่กับพระองค์ก็ต่อเมื่อ เราได้เตรียมพร้อมตามอย่างที่พระคัมภีร์ได้แนะนำเอาไว้

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. พระเยซูจะเสด็จมา 1 เธสะโลนิกา 5:1-4

อ่านและรายงาน

ให้ผู้เรียนอ่านพระคำต่อไปนี้คนละข้อ เมื่ออ่านเสร็จให้เขาบอกเพื่อนๆ ในชั้นว่าข้อความที่อ่านกล่าวว่าเป็นอย่างไร?

- * มัทธิว 26:64
- * มัทธิว 24:27
- * มัทธิว 24:36
- * กิจการ 1:11

- * ฮีบรู 9:28
- * วิวรณ์ 16:15
- * วิวรณ์ 3:11

หลายคนอ้างว่า เขารู้ว่าวันที่พระเยซูจะเสด็จมาอีกครั้ง มีบางคนได้อวดอ้างคำพยากรณ์ว่า พระเยซูจะเสด็จมาในวันที่ เดือน ปี อย่างชัดเจน ซึ่งเท่าที่ผ่านมามีการพยากรณ์เท็จทั้งสิ้น พระคัมภีร์ได้บอกเราอย่างชัดเจนว่า ไม่มีทางที่เราจะรู้วันเสด็จมาของพระองค์ได้ แม้แต่องค์พระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นผู้เสด็จมาเอง ยังไม่ทรงทราบวันเวลาที่แน่นอนเลย

สิ่งที่เรารู้คือ เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นก่อนที่พระองค์จะเสด็จมา พระเจ้าทรงสั่งให้เราสังเกตดูว่าเหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นเมื่อไหร่ อย่างไร เพื่อเราจะสังเกตได้ว่าใกล้เวลาที่พระคริสต์จะเสด็จมาอีกครั้งแล้ว

โปสเตอร์

ให้ผู้เรียนตัดข่าวเกี่ยวกับสงคราม การกัณการอาหาร แผ่นดินไหว จากหนังสือพิมพ์ นำมาปะลงบนโปสเตอร์เขียนหัวข้อว่า “ขั้นแรกแห่งความทุกข์ลำบาก ก่อนการเสด็จมาของพระคริสต์” และเขียนข้างใต้ว่า “เราจงเตรียมพร้อม” นำไปติดไว้ที่บอร์ดของคริสตจักรหลังการเรียนในช่วงโมงนี้

คำถาม... ถ้าพระเยซูเสด็จมาในวันนี้ เราจะรู้สึกอย่างไร? หากเรายังไม่พร้อมเราจะเสียใจหรือไม่? จะสายไปไหมสำหรับเราหากพระเยซูเสด็จมาในวันนี้? (ให้ผู้เรียนตอบ)

ขโมยหรือโจรชอบมาในเวลากลางคืน เพราะเป็นเวลาที่ทุกคนนอนหลับสบายไม่ทันระวังตัว โดยเฉพาะในเวลาตีหนึ่งถึงตีสี่นั้น เป็นเวลาที่คนส่วนใหญ่หลับสนิทที่สุด เวลานี้ชาวบ้านเรียกว่า “ขามหลับ” (ซึ่งช่วงนี้เองขโมยโจร มักชอบเบาะชอบนักหนา เพราะเข้าบ้านได้ง่าย ยกของสบายไม่มีใครขัดขวาง)

สำหรับบ้านที่ถูกขโมยขึ้นมาแล้วนั้น เขาจะระวังตัวมากขึ้นเพื่อไม่ให้เหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นอีก เขาจะสำนึกอยู่เสมอว่า ขโมยอาจขึ้นบ้านเรานี้ก็เป็นได้ ดังนั้น เขาจะปิดประตูบ้านเป็นอย่างดี เปิดไฟหน้าบ้านไว้ และบางบ้านก็เลี้ยงสุนัขไว้ด้วย

เป็นการระวังที่ไม่ประมาท ไม่ยอมคิดว่าช่างเถอะ วันนี้ขโมยคงไม่ขึ้นบ้านหรอก เปาโลกล่าวว่า “วันนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาเหมือนอย่างขโมยที่มาในเวลากลางคืน” และพระองค์จะนำความพินาสมาสู่คนที่คิดว่าตนเองปลอดภัย สบายแล้ว ไม่ต้องสนใจพระเจาก็ได้ ไม่มีใครหนีพ้นจากพระพักตร์พระองค์ได้เลย

แต่สำหรับคนที่เตรียมพร้อม เขาจะมีความยินดีที่พระองค์เสด็จมา ไม่ต้องพยายามหลบจากพระองค์ เพราะความละอาย เราจะพร้อมได้ก็โดยทำตัวเป็นลูกของความสว่าง

2. คนของกลางวันมีลักษณะอย่างไร

อย่างที่เรารู้ได้ทราบมาตอนต้นแล้วว่า อาจารย์เปาโลแบ่งคนออกเป็นสองพวก คือ คนของกลางวัน และคนของกลางคืน นั่นคือคนของพระเจ้ากับคนของมารนั่นเอง

เขียนบนกระดาน

อ่าน 1 เธสะโลนิกา 5:5-10 แล้วเขียนลักษณะของคนแห่งความสว่างและลักษณะของคนแห่งความมืดบนกระดาน

คนของความสว่าง	คนของความมืด
ระว่างระไว ไม่หลับ	หลับ
ไม่เมามาย	เมา
สวมความเชื่อความรัก	เห็นแก่ตัว
ความหวังเป็นหมวกเหล็ก	อยู่ไปวันๆ
อยู่เพื่อความรอด	อยู่เพื่อพระอาชญา

ลักษณะโดยละเอียดของคนของพระเจ้าผู้ซึ่งพร้อมสำหรับการเสด็จมา นั่นคือ

1) **ไม่เมามาย** (1 เธสะโลนิกา 5:6-8) การเมามาย การหลับไหล คนที่เมาแค้นพูดเหมือนคนลึน ใก้สิ้นทรงตัวไม่อยู่นั้น เรารู้รู้ได้ว่าเป็นสภาพที่ไม่น่าดูเพียงไร บางคนเมื่อปกติก็เป็นคนน่ารัก แต่เมื่อเมาเข้าแล้วก็คุยโวโอ้อวดไม่หยุด บางคนพูดเก่งเป็นนิสัย แต่เมื่อเมาก็จะไม่พูด เอาแต่นั่งซึม บางคนเมาอาละวาดดบตีภรรยาและลูก

คำถาม...เราคิดว่าการเมาที่เปาโลกล่าวถึงใน 1 เธสะโลนิกา 5:6-8 หมายถึงอะไร? (ให้แสดงความคิดเห็น)

เราคงเคยเห็นเพื่อนของเราหรือแม่แต่ตัวเราเองสนใจอะไรบางอย่างมากๆ เช่น บางคนสนใจจักรยานผาดโผนเอามากๆ บางคนสนใจเรื่องเสื้อผ้า มีใจกังวลคิดแต่ว่าตนจะสวยไหม บางคนสนใจไปเที่ยวตามสถานที่เรีงรมย์ต่างๆ รู้สึกไม่ไปไม่ได้ บางคนสนใจดูทีวีวันละหลายชั่วโมง บางคนอาจสนใจฟังละครวิทยุจนติดงอมแงมไปไหนไม่ได้เลย บางคนคุยโทรศัพท์นานมาก บางคนเอาแต่คิดเรื่องแฟนและบางคนคิดถึงสิ่งที่เสียด้วย เช่น เรียนมาก มุ่งเรียนจนลืมการไปนมัสการพระเจ้า เราทราบไหมว่า หากเราสนใจสิ่งของโลกนี้มากกว่าพระเจ้าแล้วเท่ากับเราไม่ได้เป็นของพระองค์ แต่เราจะกลายเป็นศัตรูของพระเจ้า ไม่มีโอกาสไปกับพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จมาแน่

หากมีพยานในเรื่องนี้ เช่นว่า ในอดีตครูเคยสนใจสิ่งใดมากๆ หรือบางคนมีคำพยานส่วนตัวในเรื่องนี้ (แต่ได้กลับใจแล้ว) ก็ให้ออกมาเป็นพยานสั้นๆว่า สิ่งนั้นได้ทำลายตัวเขาเองอย่างไร

2) **เฝ้าระวังไม่หลับไหล** (2 เธสะโลนิกา 5:6-7)

คำว่า หลับไหลในที่นี้ไม่ได้หมายความว่า การพักผ่อน นอนหลับในเวลากลางคืน แต่ท่านหมายถึงการ หลับฝ่าย

วิญญาณ ท่านเอาคำนี้มาช่วยอธิบายให้เราเห็นชัดว่า การหลับฝ่ายวิญญาณนั้นมีผลเสียอย่างไรบ้าง

อาการหลับ

ฝ่ายร่างกาย	ฝ่ายวิญญาณ
หลับสนิท ไม่สามารถสนใจสิ่งรอบข้าง	ไม่สนใจสิ่งที่เป็นฝ่ายวิญญาณ
ง่วง-ขณะที่เรารู้เรื่อง	รู้เรื่องฝ่ายวิญญาณบ้างไม่รู้บ้าง
รอบข้างบ้างไม่รู้เรื่องบ้าง	ไม่รับเข้าไปในใจ

อาการหลับฝ่ายวิญญาณ คือ 'ไม่รู้ไม่เห็น' ในเรื่องของพระเจ้า พระเจ้าสั่งว่าอย่างไร? สอนอย่างไร? คนหลับก็ 'ไม่รู้' เมื่อพระเยซูเสด็จมาก็ยังหลับ ไม่พร้อมสำหรับพระองค์ น่าเสียดหากเราเข้าใจว่า ต้องเตรียมพร้อมแต่ยังหลับ ไม่สนใจเตรียมตัวต้อนรับพระองค์

คำถาม...การเฝ้าระวังตัวคืออะไร (ให้ออกความเห็น)

เรารู้แล้วว่า ศัตรูฝ่ายวิญญาณของเรานั้นทำงานตลอดวันตลอดคืน เราได้เรียนมาแล้วถึงการที่จะต้องเตรียมพร้อมที่จะต่อสู้ศัตรู เปาโลสอนเราใน 2ทิโมธี ว่าเราเป็นดั่งทหารและท่านสอนให้เราสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าไว้ ในพระธรรมเอเฟซัส การระวังตัวนั้น คือ การเฝ้าระวังไม่ให้ศัตรูฝ่ายวิญญาณล่อลวงเราได้ จำเป็นที่เราต้องใกล้ชิดพระเจ้า รู้จักพระคำของพระองค์เป็นอย่างดี และประพฤติปฏิบัติตามพระคำนั้น มิใช่หลงไหลเมามายอยู่ในสิ่งที่ไร้ค่า เป้าหมายในชีวิตที่สำคัญของเราอย่างหนึ่ง คือ พร้อมเมื่อพระองค์เสด็จมา

ดำเนินชีวิตในความจริง

คริสเตียนมีความแตกต่างจากผู้อื่น คือ เขามีเป้าหมายของชีวิตแน่นอน รู้ว่ากำลังทำอะไร จะเดินไปไหน เรารู้ว่าเราจะไปอยู่ที่ไหนเมื่อเราตายไป หากเราเป็นลูกแห่งความสว่าง เราไม่ต้องกลัวอนาคต เพราะพระเจ้าทรงให้ความรอดแก่เราแล้ว

เราพร้อมแล้วหรือยัง หากพระเยซูเสด็จมาในวันนี้? ให้เราได้สงบใจที่จะพิจารณาตัวเอง ดูว่ามีสิ่งใดยังบกพร่อง มีการเมามายหลับไหลในเรื่องใด เราเป็นคนของกลางวันหรือกลางคืน? (หากผู้เรียนที่ยังไม่ได้รับเชื่อ ขอเชิญให้เขารับเชื่อในเวลานี้) ใช้นาทีนี้สำรวจจิตใจและอธิษฐาน

บทที่ 12 ลำดับชั้น

เป้าหมาย	1) เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการยอมฟังซึ่งกันและกัน ซึ่งมีตัวอย่างชัดเจนในพระคัมภีร์
ข้อพระคัมภีร์	เอเฟซัส 5:21-6:9
ข้อควรจำ	จงยอมฟังซึ่งกันและกันด้วยความเคารพในพระคริสต์ (เอเฟซัส 5:21)
อุปกรณ์การสอน	กระดาษแผ่นใหญ่ สีเมจิก กระดาษ ดินสอ แบบฝึกหัดบทที่ 12 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ในสังคมทุกกลุ่มจะต้องมีคนหนึ่งที่เป็นผู้นำ ไม่ว่าจะกลุ่มนั้นจะเล็กหรือใหญ่ จะเป็นครอบครัวเล็กๆหรือประเทศชาติ หากสังคมกลุ่มใดขาดผู้นำ ก็จะเกิดความยุ่งยากสับสน ในห้องเรียนของเราต้องมีหัวหน้าชั้น มีรองหัวหน้าเพื่อช่วยดูแลความเรียบร้อยของห้องและคนที่นำนั้นจะเป็นผู้รับผิดชอบในสิ่งดีและร้ายที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเพื่อนที่ตนนำอยู่

ในเราลองมาดูซิว่า กลุ่มต่างๆที่ครูจะกล่าวถึงต่อไปนี้ มีใครเป็นหัวหน้าหรือผู้นำ (ให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสตอบสนอง) ... หมู่บ้าน (ผู้ใหญ่บ้าน) โรงเรียน (ครูใหญ่) สถานีตำรวจ (สารวัตร) ประเทศไทย (พระมหากษัตริย์) คริสตจักร (ศิษยาภิบาล) ครอบครัว (สามี หรือบิดา) ฯลฯ (ครูอาจถามเพิ่มเติมไปจากนี้อีกหากเห็นว่าผู้เรียนยังสนใจ)

หากหมู่บ้านไม่มีผู้ใหญ่บ้านใดๆ เราคิดว่าหมู่บ้านจะเป็นอย่างไร? หากโรงเรียนของเราไม่มีครูใหญ่ เมื่อเกิดปัญหาขึ้นเราจะไปหาใคร? หากคริสตจักรไม่มีศิษยาภิบาล มีแต่นักเทศน์ข่าจร เราจะรู้สึกอบอุ่นใจไหม? และหากครอบครัวไม่มีพ่อแม่คอยดูแล เท่ากับครอบครัวนั้นเป็นดัง “บ้านแตกสาแหรกขาด”

พระเจ้าได้ทรงวางแบบอย่างของการที่เราควรฟังซึ่งกันและกันไว้ ผู้ที่เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดคือ พระเยซูคริสต์ ผู้นำควรมีลักษณะอย่างองค์พระเยซูคริสต์เพื่อผู้ตามจะได้ตามไปอย่างมีความสุขและไว้วางใจได้อย่างเต็มที่ การยอมฟังซึ่งกันและกันนั้นช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้กับทั้งสองฝ่าย สิ่งที่เราควรทำคือ รับฟังซึ่งกันและกัน มิใช่ให้คนอื่นฟังและทำตามเราอย่างเดียว

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

ในวันนี้เราจะเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ของ 3 กลุ่มในแง่ของการนำและตาม

- 1) สามี-ภรรยา
- 2) พระคริสต์ – คริสตจักร
- 3) บิดามารดา – บุตร

1. สามीควรเป็นผู้นำ (เอเฟซัส 5:22-25)

ดูเหมือนว่ากลุ่มสมรสจะเป็นกลุ่มสังคมที่เล็กที่สุด มีเพียงสามีกับภรรยาเป็นสมาชิกของกลุ่ม เราคิดว่าใครเป็นหัวหน้ากลุ่มนี้? บางคนอาจเห็นว่าสามีกับภรรยาข้างบ้านเป็นสามีเป็นผู้นำ ส่วนอีกบ้านสามีเป็นผู้ตาม บางบ้านก็ช่วยๆกัน บางบ้านก็ต่างคนต่างอยู่ แต่พระคัมภีร์บอกไว้ว่าใครเป็นผู้นำชัดเจนทีเดียว

เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยา ดังพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้ออกรอดของคริสตจักร คริสตจักรยอมฟังพระคริสต์นั้นใด ภรรยาก็ควรยอมฟังสามีทุกประการนั้นนั่น ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตนเหมือนอย่างที่เราคริสตจักรรักคริสตจักร (เอเฟซัส 5:22)

เปรียบเทียบ

ให้ผู้เรียนได้เห็นการเปรียบเทียบจากเอเฟซัส 5:23-33 เขียนตารางบนกระดานดังนี้ (แบ่งกระดาน ชาย-ขวา)

พระคริสต์และคริสตจักร	สามีและภรรยา
คริสตจักรฟังพระคริสต์	ภรรยาฟังสามี
พระคริสต์รักคริสตจักร	สามีรักภรรยา

หนุนใจผู้เรียนได้นำเอาการเปรียบเทียบของเปาโลมาเขียนลงในด้านที่ถูกต้องตามตัวอย่าง

เราคิดว่าอาจารย์เปาโลเข้าข้างฝ่ายชายไหม? ท่านไม่ได้หมายความว่าผู้ชายเก่งกว่าผู้หญิง หรือเหนือกว่า แต่ท่านกำลังวางรากฐานแห่งความสัมพันธ์อันดีระหว่างสามีกับภรรยา หากกลุ่มสมรสต้องการจะอยู่กันด้วยความเข้าใจ ทั้งสองจะต้องรู้ว่าใครเป็นผู้นำและใครเป็นผู้ตาม ท่านไม่ได้หมายความว่าสามีอยู่เหนือภรรยา ชมเชยเธอได้ตามสบาย แต่ท่านสอนให้สามีรักภรรยาด้วยรักตนเอง ให้ทะนุถนอมเธออย่างที่เราคริสตจักรทำต่อคริสตจักร

คำถาม... พระเยซูสำแดงความรักต่อคริสตจักรอย่างไร?

ถ้าจะอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยาให้ดีขึ้น เราควรมาคุยตัวอย่างในการร้องเพลงประสานเสียง คนที่ร้องนำจะต้องร้องดังกว่า ส่วนคนประสานเสียงเป็นผู้ที่ร้องคลอ เขาจะต้องไม่พยายามเป็นผู้ร้องนำเสียเอง เพราะโน้ตของเขาถูกเขียนขึ้นเพื่อให้โน้ตทำนองโดดเด่น หากบทเพลงมีแต่ทำนอง ก็ไม่ไพเราะเท่ากับเพลงที่มีเสียงประสานด้วย สามีเปรียบเหมือนทำนอง ส่วนภรรยาเปรียบเหมือนเสียงประสาน หากไม่มีคนหนึ่งคนใดหรือคนหนึ่งไม่ทำหน้าที่ของตนให้ดี บทเพลงก็ขาดความงาม

เราอาจสงสัยว่า เหตุใดเราจึงเรียนเรื่องนี้ ทั้งๆที่เรายังไม่ถึงวัยที่จะแต่งงาน แต่การรู้ว่าความสัมพันธ์ที่ถูกต้องเป็นอย่างไรแต่ต้น จะช่วยให้เราได้เริ่มต้นถูกและหากในครอบครัวของเรายังมีสิ่งที่บกพร่อง เราจะได้ทราบว่าเราควรแก้ไขและอธิษฐานเผื่อครอบครัวและคุณพ่อคุณแม่ของเราอย่างไร

2. พระคริสต์ทรงนำคริสตจักร (เอเฟซัส 5:24-33)

ความสัมพันธ์ระหว่างพระคริสต์กับคริสตจักรเป็นตัวอย่างอันดีสำหรับกลุ่มสมรสด้วย ให้เราคิดว่า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์อย่างไรกับคริสตจักร? (คือพวกเราทุกคนที่เชื่อในพระองค์)

ข้อ 25-26 กล่าวว่า พระคริสต์ได้ประทานพระองค์เองเพื่อเรา ทรงชำระเราด้วยน้ำและพระวจนะ เพื่อเราจะบริสุทธิ์ ไม่มีตำหนิหรือรอยหรือมลทินใดๆซึ่งในที่นี้ก็คือ ไม่มีบาปนั่นเอง

เรื่องนี้อาจเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจ แต่ไม่กินความเข้าใจของเรา พระเจ้าทรงมองว่าเราเป็นเจ้าสาวของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นเจ้าบ่าวซึ่งเป็นผู้ทำให้เจ้าสาวนั้นสวย บริสุทธิ์ งดงาม เจ้าสาวที่มีแต่บาปเต็มตัวนั้นพระองค์ไม่สามารถรับได้ พระองค์ทรงประสงค์ให้เจ้าสาวของพระองค์มีสง่าราศี ไม่มีตำหนิ เมื่อเรามาเป็นของพระองค์แล้ว นอกจากที่จะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า พวกเราด้วยกันยังได้เป็นเจ้าสาวของพระคริสต์อีกด้วย

ในเมื่อเราเป็นเหมือนเจ้าสาวของพระคริสต์ เราก็ต้องฟังพระองค์ เราต้องเชื่อฟังในทุกเรื่อง ลองจินตนาการว่า หากเราไปงานสมรสแห่งหนึ่ง พบว่าเจ้าสาวคือดิงไม่ยอมฟังเจ้าบ่าว หน้าตาบูดบึ้ง มีริ้วรอยตีนกาขึ้นเต็มหน้า ชุดแต่งงานดูสกปรกเหมือนไปเล้าหมู เราจะรู้สึกอย่างไร? ฉะนั้นเราเองต้องเป็นเจ้าสาวที่เชื่อฟังพระคริสต์ ยอมให้พระองค์ชำระเราด้วยน้ำและพระวจนะของพระองค์ (ทิตัส 3:5) และอ่านพระคำของพระองค์เสมอ แล้วเราจะเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ น่ารัก ปราศจากบาป เหมาะที่จะเป็นเจ้าสาวของพระองค์

3. บุตรที่เชื่อฟังบิดามารดา (เอเฟซัส 6:1-4)

หลักที่เราเรียนจากพระคัมภีร์ คือ บุตรต้องเชื่อฟังบิดามารดา ในองค์พระผู้เป็นเจ้า และบิดามารดาจะต้องอบรมสั่งสอนเตือนสติบุตรในทางของพระองค์

สำหรับเราที่มีพ่อแม่เป็นคริสเตียนนั้น อาจมีปัญหาในเรื่องนี้น้อยกว่าพ่อแม่ที่ไม่เป็นคริสเตียน ซึ่งมักจะห้ามลูกไม่ให้เชื่อฟังพระเจ้า ซึ่งเป็นเรื่องยากสำหรับลูกๆที่ต้องตัดสินใจ หากเขาเป็นคริสเตียนแท้ และพบปัญหาการเชื่อฟังพ่อแม่กับการดำเนินชีวิตตามพระเจ้าแล้ว เราอาจจะต้องพิจารณาเป็นรายๆไปว่า เราควรจะทำอย่างไรจึงจะถูกต้องที่สุด มีทางแก้ปัญหาคือให้ดีที่สุดอย่างไร

การที่พระเจ้าสั่งเราซึ่งเป็นลูกให้เชื่อฟังนั้น พระองค์ปรารถนาให้เราตั้งใจจริงในการเชื่อฟัง และแสดงออกมาด้วยการกระทำ เราพบว่า บางครั้งเราเชื่อฟังอย่างจำใจ เรารู้สึกเบื่อในคำสั่งหรือการห้ามของพ่อแม่ ให้เรามาดูสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับตัวเรานะสิ

ละครใบ้

เตรียมล่วงหน้าให้แสดงละครใบ้ คนหนึ่งแสดงเป็นพ่อหรือแม่ อีกคนเป็นลูก พ่อ/แม่ได้สั่งให้ลูกเอาถังขยะออกไปเท ลูกทำตาม แต่ทำอย่างกระแหกกระถั่น เมื่อละครจบให้ผู้เรียนออกความเห็นถึงการเชื่อฟังทำตามแต่มีท่าทีที่ผิดนี้

โดยทั่วไปในสังคมของเรา ลูกควรเชื่อฟังพ่อแม่อยู่แล้ว แต่เมื่อลูกต้องห่างจากพ่อแม่หรือไม่มีโอกาสพบท่าน เพราะเราก็ต้องไปโรงเรียน ท่านก็ไปทำงานทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูกนั้นลดลงไป แต่เราซึ่งเป็นคริสเตียน ควรที่จะรักท่านและให้เกียรติท่าน เรารู้ว่าพ่อแม่ของเรานั้นเป็นมนุษย์คนหนึ่ง ท่านอาจจะทำผิดพลาดได้ ซึ่งสิ่งนี้เราต้องให้อภัยท่านเหมือนอย่างที่ได้ทรงอภัยเรา ความบกพร่องในส่วนของเราที่อาจเกิดขึ้น คือ เราเห็นพ่อแม่ของเราทำผิด ทำให้เราขาดความเคารพท่าน แต่ท่าทีของเรานั้นควรเปลี่ยนไป เราต้องรักท่านและอธิษฐานเพื่อท่าน เป็นพยานถึงความรักของพระเจ้าด้วยความเคารพและรับใช้ท่านอย่างที่ถูกควรทำ

คำถาม... คำสั่งในเรื่องการเคารพบิดามารดาที่มีพระสัญญาเป็นรางวัลว่าอย่างไร? (ให้ผู้เรียนตอบ)

พระเจ้าทรงสัญญาว่า เมื่อเราเคารพบิดามารดา เราก็จะมีอายุยืนนานบนแผ่นดินโลก นี่เป็นคำสั่งและคำอวยพรด้วย ให้เราเชื่อในพระสัญญานี้ และเราจะได้รับตามนั้นแน่นอน (ครุควรมีโอกาสไปคุยกับคนอาวุโสในคริสตจักรถึงความรู้สึกของเขาที่มีต่อพ่อแม่ เราจะเห็นว่าส่วนใหญ่คนสูงอายุมีความเคารพบิดามารดาจริงๆ)

ส่วนหน้าที่ของบิดามารดาต่อบุตรนั้น คือ การอบรมสั่งสอนในทางของพระเจ้า ไม่ยั่วบุตรหรือทำให้เขาห่อถอย แต่จะต้องเป็นผู้คอยให้กำลังใจแก่บุตร เป็นผู้ให้ความรักและการปรึกษา บางทีสภาพการเงินของครอบครัวอาจทำให้ไม่สามารถส่งบุตรเรียนสูงๆได้ แต่สิ่งสำคัญที่พระเจ้าทรงสอนคือ การให้ความรู้เรื่องพระเจ้าแก่ลูกๆ การเอาใจใส่สั่งสอนลูก ใช้เวลาอยู่กับเขา เล่นกับเขา มิใช่ทำแต่งงานอย่างเดียว

สนทนา

บางคนอาจสนใจเรื่องของครอบครัว หากในชั้นเรียนเหมาะที่จะคุยหรือเขียนเรียงความเรื่องครอบครัว เช่น การเลี้ยงลูก ก็ให้ผู้เรียนออกความเห็น ว่า “หากในอนาคตเขามีครอบครัว เขาจะอย่างไรกับสามี/ภรรยาหรือลูกของตน”

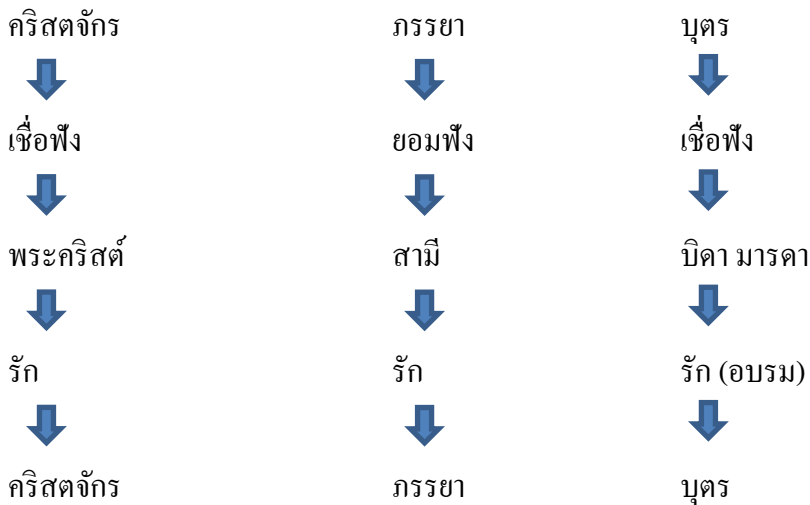
การวางแผนความคิดที่ถูกต้องในเรื่องครอบครัวคริสเตียนเป็นสิ่งจำเป็นมากในสังคมของเรา เพราะหากผู้เรียนไม่มีพ่อแม่เป็นคริสเตียน เขาจะไม่ได้เห็นตัวอย่างครอบครัวคริสเตียนเลย

ดำเนินชีวิตในความจริง

ดูเหมือนว่าเราต้องเชื่อฟังคนหลายคนทีเดียว ต้องฟังพระคริสต์ ต้องฟังศิษยาภิบาล ต้องฟังพ่อแม่ของเรา แต่ในทางกลับกันพระคริสต์ทรงรักเรา ทรงชำระเราให้บริสุทธิ์ ศิษยาภิบาลมีหน้าที่รับผิดชอบต่อชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า พ่อแม่ก็รักเราและต้องอบรมสั่งสอนเราในทางของพระเจ้า เราต่างฝ่ายต่างมีหน้าที่ต่อกันและกัน แม้กับเพื่อนของเรา เราก็ต้องรักกันและยอมฟังเสียงของกันและกันด้วย

เขียนบนกระดาน

เขียนความสัมพันธ์ที่ทั้งสองฝ่ายควรมีต่อกันบนกระดาน (โดยที่ครูเขียนบางช่องเท่านั้น ให้ผู้เรียนเติมส่วนที่เหลือ)

บางครั้งเราอาจคิดว่า เราอยากเป็นคนใหญ่คนโต เพื่อที่เราจะไม่ต้องฟังใคร แต่เราทราบไหมว่า แม้ นายกรัฐมนตรียังต้องมีผู้ร่วมงานและท่านก็ต้องฟังเสียงความเห็นของคนเหล่านั้น คือ คณะรัฐมนตรี นั่นเอง แม้พระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า แต่พระองค์ก็ทรงฟังเสียง ทรงเชื่อฟังพระบิดา จนกระทั่งได้ทรงมาสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน (ให้คนหนึ่งอ่าน สิบรู 5:7-9 และอีกคนอ่าน ฟิลิปปี 2:5-8)

พระเยซูได้ทรงยอมเชื่อฟังจนถึงความตาย เราจะไม่ตอบสนองพระองค์ด้วยการทำตามอย่างที่พระองค์ทรงสอนไว้หรือ? (หากมีผู้เรียนที่ยังไม่รับเชื่อ ให้ครูเชิญเขารับเชื่อในพระองค์) อธิษฐานร่วมกันเพื่อพระเจ้าจะทรงช่วยให้เขาเข้าใจและฟังซึ่งกันและกัน ฟังเสียงของพระเจ้า ทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ในเรื่องการเชื่อฟัง

บทที่ 13 ตามไปด้วยใจฉันเอง

เป้าหมาย 1) เพื่อให้ผู้เรียนเห็นว่า พระเจ้าทรงเรียกให้เขาติดตามพระองค์
2) และเพื่อชวนให้เขาได้ตัดสินใจตอบสนองการทรงเรียกและตั้งใจที่จะตาม
พระองค์ในทุกสถานการณ์

ข้อพระคัมภีร์ โรม 8:26-39

ข้อควรจำ เรารู้ว่าพระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกๆสิ่ง คือคนทั้งปวงที่
พระองค์ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์ (โรม 8:28)

อุปกรณ์การสอน แผนที่ถนน แผนที่กระดาษขึ้นเล็กบันทึกข้อพระคัมภีร์ หนังสือสารานุกรมพระ
คัมภีร์ กระดาษ 3x5 นิ้ว ดินสอ แบบฝึกหัดบทที่ 13 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

เราเคยเดินทางไปในที่ซึ่งไม่รู้จักไหม? หากไม่มีป้ายบอกหรือหากเราไม่มีแผนที่ เราอาจหลงทางได้ สมมติ
ว่า บ้านของครูอยู่ที่...(ครูสมมติเอา) ครูบอกบ้านเลขที่ กับซอย และถนน เราจะหาบ้านของครูได้ง่ายไหม? บางครั้ง
การบอกที่อยู่เท่านั้น ไม่เป็นการเพียงพอ แต่เราต้องการแผนที่บอกตำแหน่งบ้านที่ชัดเจนอีกด้วย เพื่อว่าจะได้ค้นหา
ได้ง่ายจริงไหม?

ครูเอาแผนที่ถนนที่เตรียมไว้ ให้ผู้เรียนดูและลองให้พวกเขาหาทางที่จะไปยังสถานที่หนึ่งซึ่งกำหนดไว้
โดยพยายามหาทางที่ใกล้ที่สุดและสะดวกที่สุด

มีคนกล่าวว่า การอ่านพระคัมภีร์เปรียบเสมือนการอ่านแผนที่ เพราะเพียงแค่อ่านแผนที่จะไม่ช่วยให้เราไป
ถึงที่หมายได้ เราต้องออกเดินทางไปด้วย เราต้องใช้เวลาเดินทางไปตามแผนที่กำหนด การอ่านพระคัมภีร์ก็เช่นกัน
เราเพียงแต่อ่านและไม่ทำตามก็ไม่มีประโยชน์อย่างใด เราต้องลงมือกระทำตามคำแนะนำของพระเจ้าซึ่งพระองค์
ได้สอนไว้ในพระคัมภีร์ เราต้องใช้เวลา ต้องยอมมอบชีวิตติดตามทางที่พระเจ้าทรงวางไว้ล่วงหน้าให้เราแล้ว

เมื่อเราติดตามพระเจ้า พระองค์จะไม่ปล่อยให้เรามาหลงพระองค์ไปคนเดียว แต่พระองค์จะทรงอยู่กับเรา
ช่วยเราเมื่อเราขาดกำลัง พระวิญญูจะทรงหนุนกำลังเราและชี้แนะถึงสิ่งที่เราควรทำ

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

การเป็นคริสเตียน คือ การที่เราได้รับการทรงเรียกของพระเจ้า ให้ติดตามพระเยซู เป็นการมีชีวิตที่น้อมสการ
พระเจ้าและปรนนิบัติพระองค์ เราอาจคิดว่าการมาโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ รับผิดชอบพิธีกรรม ก็เป็นการเพียงพอแล้ว แม้
สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดีแต่มันยังไม่พอ ชีวิตของเราต้องเป็นของพระเจ้าตลอดเวลา สำหรับเราเองอาจคิดว่า “ยากนะ ที่จะ
ให้ชีวิตของเราเป็นของพระเจ้าเสมอ” แต่พระเจ้าทรงปรารถนาเช่นนั้น และพระองค์ทรงบอกหนทางว่าจะทำได้
อย่างไร

1. พระวิญญูณทรงช่วยเรา (โรม 8:26-28)

หากเราอ่านพระคัมภีร์อย่างถี่ถ้วนแล้ว เราจะเห็นว่า พระเจ้าทรงพยายามที่จะให้มนุษย์ได้คืนดีกับพระองค์ กลับมาเป็นของพระองค์ หลังจากที่ความสัมพันธ์นั้นเสียไปในสวนเอเดน

ค้นพระคัมภีร์

แจกกระดาษซึ่งได้เขียนข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ชื่อแผ่น โดยให้แต่ละคนเปิดพระคัมภีร์เมื่ออ่านแล้ว ให้เล่าให้เพื่อน ฟังว่าตนได้อ่านเรื่องอะไร และเกี่ยวกับอะไร

ปฐมกาล 3:8-9	อาดัม
ปฐมกาล 6:12-14 , 7:1	โนอาห์
ปฐมกาล 28:10-15	ยาโคบ
ปฐมกาล 4:6-10	คาอิน
ปฐมกาล 12:1-3	อับราฮัม
อพยพ 3:1-6	โมเสส

พระเจ้าได้ตรัสกับอาดัมและคาอิน เมื่อเขาทำผิดพระเจ้าได้ตรัสกับโนอาห์ให้สร้างนาวา ทรงเรียกโมเสส จากต้นไม้ไฟ พระเจ้าทรงเป็นฝ่ายที่จะช่วยให้มนุษย์กลับมาหาพระองค์

เมื่อพระวิญญูณเสด็จมา ตั้งแต่พื้นเทออสต์พระเจ้ากับเราก็มีโอกาที่จะสนิทสนมกันมากขึ้น พระเจ้าเป็นฝ่ายเปิดทางให้กับมนุษย์อีกครั้ง พระองค์ให้พระวิญญูณประทับภายในเรา ร่างกายของเราคือ บ้านของพระองค์ (1 โครินธ์ 3:16) เมื่อเป็นเช่นนี้เท่ากับว่าเราสามารถมีชีวิตที่บริสุทธิ์จำเพาะพระเจ้าได้

(เปิดโรม 8:26-28) เมื่อเราอ่านข้อความตอนนี้ เราได้เข้าใจอะไรเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการช่วยเหลือขององค์พระวิญญูณในชีวิตของเรา? (ให้ผู้เรียนตอบ)

บางครั้งเราต้องตัดสินใจบางเรื่อง ซึ่งเราไม่รู้ว่าเราควรเลือกอะไรดีที่สุด ตัวอย่างเช่น เมื่อเราจบ ป.6 เราต้องเลือกโรงเรียนที่จะเข้าไปเรียนใหม่ แต่หากเราต้องเลือกระหว่าง 2-3 โรงเรียน เราไม่ทราบว่าจะเข้าโรงเรียนไหนดี ถ้าเป็นเช่นนี้ เราก็จำเป็นต้องขอให้พระวิญญูณของพระเจ้าทรงช่วยเราในการตัดสินใจ ช่วยนำเราไปทางที่พระองค์ทรงเห็นว่าเหมาะสมสำหรับเรามากที่สุด

เราได้กล่าวถึงสิ่งที่เราไม่รู้และเราต้องขอพระวิญญูณช่วย แต่ในข้อ 28 เปาโลได้กล่าวถึงสิ่งที่เรารู้ เรารู้อะไร? (จากโรม 8:28) เรารู้ว่าพระเจ้าทรงช่วยให้ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นผลดีแก่คนที่รักพระองค์

หากเราต้องถูกจับเพราะเราเป็นพยานเรื่องพระเยซู เราว่าเป็นผลดีไหม? (ให้มีการตอบสนอง) ปฏิกิริยาของเราที่มีต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นสำคัญมาก หากเราบ่น เราไม่พอใจ เราต่อว่าพระเจ้าผลร้ายอาจเกิดตามมา

ให้เรามาคุณคน 2 คนซึ่งต้องถูกจำคุกเพราะข่าวประเสริฐ เขาไม่เคยบ่น แต่กลับร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า แม้ต้องตกในความลำบาก

เล่าเรื่อง

เตรียมคนหนึ่งล่วงหน้าให้มาเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นกับเปาโลและซิลลาสในคุก จากกิจการ 16:16-40

คนทั้งสองรู้ว่าผลดีจะเกิดขึ้นถึงแม้ว่าขณะนี้เขาอยู่ในคุก ซึ่งก็เป็นจริงเพราะมีครอบครัวหนึ่งรับเชื่อในพระเยซูคริสต์ ฉะนั้นนี่เป็นบทเรียนอันดีสำหรับเรา จงจำไว้ว่าให้เรารักพระเจ้าและทุกสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นผลดีกับเรา แม้บางครั้งจะดูไม่น่าชื่นชม แต่พระเจ้าจะให้บทเรียนกับเราจากทุกสถานการณ์ หากเราตั้งใจที่จะเรียนรู้จากพระองค์ (หากเรามีประสบการณ์เกี่ยวกับพระคัมภีร์ข้อนี้ ก็ควรนำมาข้อธิบาย เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างจากชีวิตจริง)

2. พระเจ้าทรงเรียกเรา โรม 8:29-34

(ให้แบ่งกันอ่านดังๆ คนละข้อ) การทรงเรียกของพระเจ้าหมายความว่าอย่างไร? (ให้ผู้เรียนคิดและตอบ) เราทราบไหมว่า เมื่อเราได้รับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว เท่ากับว่าเราเป็นคนกลุ่มพิเศษ เป็นคนที่พระเจ้าทรงเรียก และได้ตอบรับการทรงเรียกนั้น มีคนหลายคนที่พระองค์ทรงเรียก แต่เขาไม่ยอมมาตามคำเรียกของพระองค์

เรามาเป็นคริสเตียนได้ไม่ใช่เพราะว่าเราดีแล้ว แต่เป็นเพราะเรารู้ว่าเราเป็นคนบาป ต้องการความรอดจากพระเจ้า พระเจ้าทรงให้เราเป็นคนกลุ่มพิเศษเป็นของพระองค์

หากเราลองหลับตานึกไปถึงครั้งที่พระเจ้าทรงสร้างโลก พระองค์ทรงสร้างเรามาตามแบบของพระองค์ พระองค์ทรงหวังให้เราเป็นอย่างพระองค์ แต่การที่อาดัมทำบาปทำให้แบบที่พระองค์ทรงดำริไว้สูญไป พระองค์จึงให้พระเยซูเสด็จมาช่วยเรา

พระเจ้าทรงเรียกเราและเราตอบสนองโดยเข้ามาหาพระองค์ รับเชื่อในพระองค์ พระองค์ก็ทรงนับว่าเราเป็นคนชอบธรรม ซึ่งจะกลายเป็นเหมือนพระเยซูผู้เป็นบุตรหัวปี เดียวนี้เราเป็นคนข้างเดียวกับพระเจ้า เป็นฝ่ายของพระองค์ (อ่าน โรม 8:31) เราเป็นผู้ติดตามพระองค์

และนี่เป็นเหตุผลว่า เหตุใดทุกสิ่งที่เกิดขึ้นจึงเป็นผลดีแก่เรา เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ควบคุมทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในโลก และจักรวาล ไม่มีสิ่งใดที่จะทำลายเราได้อย่างถาวร เพราะเราอยู่ฝ่ายพระองค์ การที่เรารู้เช่นนี้ ทำให้เรามีความมั่นใจและมีสันติสุข

มีข้อพิสูจน์อีกประการที่ทำให้เรามั่นใจได้ว่าทุกสิ่งจะเป็นผลดีต่อเรา คือ พระเจ้าได้ประทานแม้กระทั่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เช่นนี้พระเจ้าจะไม่ให้สิ่งดีอื่นๆแก่เราอีกหรือ? นี่เป็นสิ่งที่น่าคิด (โรม 8:32)

ระดมความคิด

ให้ผู้เรียนออกความคิดเห็นว่า “สิ่งสารพัดใน โรม 8:32 หมายถึงอะไร?”

3. พระเยซูจะทรงรักษาเราไว้ (โรม 8:35-39)

จากข้อความที่อ่านมาเปาโลได้ชี้ให้เห็นว่า เป็นไปไม่ได้ที่เราจะขาดจากความรักที่พระคริสต์มีต่อเรา ท่านได้เรียงลำดับสิ่งต่างๆ ไว้ เช่น ความทุกข์ ความลำบาก การถูกเคี่ยวเข็ญ การอดอาหาร การเปลือยกาย ฯลฯ ข้อความตอนนี้บอกเราว่าสิ่งร้ายอาจเกิดขึ้น แต่ไม่ได้แสดงว่าพระเจ้าห่างเห็นเราหรือไม่รักเรา

เขียนคำถาม 2 ข้อบนกระดาน ให้แบ่งกลุ่มช่วยกัน คิดหาคำตอบโดยใช้โรม 8:35-39

- 1) เมื่อเราได้ของดีแสดงว่าพระเจ้ารักเรา แต่เมื่อเราพบความทุกข์ยาก แสดงว่าพระเจ้าไม่รักเราใช่หรือไม่?
- 2) เมื่อเราพบความลำบาก พระเจ้าทรงช่วยเราอย่างไร?

เรารู้ไหมว่าปัญหาใหญ่ที่สุดและสำคัญที่สุดที่ไม่มีมนุษย์คนใดหลีกเลี่ยงได้นั้นคือ ความตาย ที่สำคัญกว่านั้นคือ ความตายฝ่ายวิญญาณ มีผู้เดียวที่เอาชนะความตายได้นั้นคือ พระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงมีชัยเหนือความตาย ซึ่งเป็นปัญหายิ่งใหญ่ของมนุษย์ เมื่อเป็นดังนี้เราจึงวางใจได้ว่า ไม่มีปัญหาใดที่พระเยซูทรงช่วยไม่ได้ ไม่มีปัญหาใดที่ใหญ่เกินพระองค์ พระองค์ทรงมีชัย เราซึ่งเป็นผู้ติดตามพระองค์จึงจะได้รับชัยชนะด้วย

ให้คนหนึ่งอ่าน โรม 8:38-39 นี่เป็นข้อความที่แสดงถึงความรักของพระคริสต์ที่มีต่อเรา ไม่มีอะไรจะทำลายความรักของพระองค์ที่มีต่อเราได้ ขอเรารู้เถิดว่า เป็นการคุ้มกันคุ้ม ที่เราจะติดตามพระเยซูไป ไม่มีอะไรจะดีไปกว่าการตามพระเจ้าอีกแล้ว

ดำเนินชีวิตในความจริง

เติมคำ

แจกกระดาษ 3x5 นิ้ว ให้ทุกคนเขียนคำว่า “ฉันตั้งใจติดตามพระเยซูเพราะ...” โดยให้เขาอ่าน โรม 8:26-29 ในใจ และเขียนเหตุผลจากพระคำตอนนี้เติมลงไปตามที่เขารู้สึก

มีเด็กชายวัยรุ่นคนหนึ่ง หนีออกจากบ้านมา เขาไม่เคยได้รับความรักจากพ่อแม่เลย ทั้งพ่อและแม่ไม่ได้ต้องการให้เขาเกิดมา คิดว่าเขาเป็นมารหัวขบ และพยายามฆ่าเขาตั้งแต่อยู่ในท้องแต่ไม่สำเร็จ เขาเกลียดพ่อแม่ของเขามาก เขาเดินทางไปทั่ว จนในที่สุด ก็มาพบศิษยาภิบาลผู้หนึ่งซึ่งเชิญให้เขามาพักที่บ้าน ซึ่งท่านและภรรยาได้ดูแลเขาและรักเขา จนกระทั่งเขาได้พบกับความรักแท้ของพระเจ้า และรับเชื่อ ถวายตัวรับใช้พระเจ้าในเวลาต่อมา

แต่มีเด็กหญิงอีกคนหนึ่ง ที่หนีออกจากบ้านเช่นกัน เธอไม่ได้รับความรักมาตั้งแต่เล็ก ลูกและป้าที่อยู่ด้วยบ่นว่าเธอทุกวัน ไม่ว่าเธอทำอะไรดูเหมือนว่าจะผิดไปหมด ทั้งลูกกับป้าไม่อยากจะเลี้ยงเธอ แต่ก็จำใจต้องทำ เมื่อเธอมาพบกับครอบครัวคริสเตียน ซึ่งได้ช่วยเหลือเธอ และแสดงความรักต่อเธอ เธออยู่กับเขาไม่นานก็หนีไปอีก เด็กหญิงคนนี้ไม่รู้จะตอบสนองความรักที่คริสเตียนมีต่อเธออย่างไร น่าสงสารจริงๆ...

เราจะเป็นเหมือนเด็กชายหรือเด็กหญิง จากเรื่องที่เราเล่ามา พระเจ้าทรงรักเรามาก ทรงปรารถนาที่จะให้พระวิญญาณของพระองค์ประทับในเรา และทรงนำเราไปในทางอันประเสริฐ พระองค์ทรงรักเรามากจนได้ส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มาสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปเรา ทรงประสงค์ที่จะให้ของดีแก่เรา เราเพียงแต่ตอบสนองความรักของพระองค์และตัดสินใจตามพระองค์จริงๆ เท่านั้น (หากมีผู้เรียนที่ยังไม่ได้รับเชื่อก็ให้เชิญเขา รับเชื่อด้วย)

ให้ร่วมใจอธิษฐานขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราเกิดความเข้าใจและตั้งใจที่จะติดตามพระองค์อย่างแน่วแน่

วิยู่ณ

จัดการกับปมด้อยของตัวเองอย่างไร?

1. รับรู้ว่าคุณก็มีความรู้สึกว่าคุณไม่ดีพอ รู้สึกตัวเองด้อยกว่าคนอื่น

ให้พยายามสังเกตวัยรุ่นคนอื่นๆ ให้ดี จะเห็นว่าอีกหลายๆ คนที่รู้สึกมีปมด้อยอยู่ในใจ พวกเขาจะอายและเงิบ หรือกลัวที่จะแสดงออก กลัวที่จะแข่งขัน พยายามกลบเกลื่อนด้วยการแสดงความโกรธ การข่มผู้อื่น การแกล้ง การยกตัวเอง การรับรู้เช่นนี้ ทำให้รู้สึกว่า เราไม่ได้เป็นคนเดียว แต่มีวัยรุ่นอีกมากมายก็เป็นเหมือนกับเรา เราได้รับรู้ว่า คนจำนวนมากกำลังอยู่ในเรือลำเดียวกับเรา และพยายามอุดรูรั่วเพื่อไม่ให้เรือจม ผู้ใหญ่จำนวนมากเมื่อสมัยเป็นวัยรุ่นก็เคยอยู่ในเรือลำดังกล่าวมาแล้ว

2. เผชิญหน้ากับปัญหา

1) เขียนปัญหาที่รบกวนจิตใจของเราคืออะไร? เขียนใส่ลงในกระดาษ เขียนให้หมดทุกรายการที่เราคิดว่าเป็นปัญหาในชีวิตของเรา เช่น ไม่ชอบส่วนใดของร่างกาย ขี้เกียจ ขี้อายเวลารายงานหน้าชั้น กลียดบางคนเป็นพิเศษ กลัวอะไรบ้าง ฯลฯ เขียนให้หมด เมื่อเขียนเสร็จแล้วให้อ่านบททวนทำเครื่องหมายตรงเรื่องที่เป็นปัญหาใหญ่สำหรับเรา

2) หากคนที่เราวางใจเป็นที่ปรึกษาของเรา แล้วแบ่งปันสิ่งที่ปัญหาตามรายการที่เขียนไว้ เพื่อรับคำแนะนำจากเขา

3) เอากระดาษที่เขียนรายการต่างๆ ที่เป็นปัญหาเผาไฟ ที่ปรึกษาอาจอยู่ร่วมด้วยก็ได้ ขณะที่เผากระดาษให้อธิษฐาน ขอมอบปัญหาเหล่านั้นไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า ขอพระเจ้าช่วยเราเปลี่ยนในสิ่งที่เปลี่ยนได้ และยอมรับในสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้

3. ขดเซยจุดอ่อนของเรา

เช่น มีปัญหาเรื่องรูปร่างหน้าตาที่ไม่สวย เราต้องพยายามพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ในตัวเราเพื่อขดเซยความไม่หล่อ ไม่สวย เช่น ฝึกฝนเป็นนักดนตรีที่เก่ง นักกีฬาเหรียญทอง เรียนให้เก่ง พัฒนามนุษย์สัมพันธ์ให้ดี สร้าง

มิตรภาพกับคนอื่น เป็นต้น มีความสำเร็จมากมายรอเราอยู่ เราสามารถดึงเอาความสามารถที่มีอยู่ในตัวออกมาใช้ นี่เป็นก้าวแรกที่สำคัญที่ทำให้มั่นใจในตัวเองและยอมรับตัวเองได้

4. หาเพื่อนแท้

เพื่อนจะช่วยเราให้เกิดความมั่นใจ โดยเริ่มต้นเป็นเพื่อนที่ดีกับคนอื่นก่อน

พระเจ้าให้คุณค่าแก่ทุกคน เพราะพระเจ้าทรงสร้างตามฉายาของพระองค์ เรามีค่า เพราะพระเจ้าสร้างเราอย่างพิเศษไม่เหมือนใครในโลก (อิสยาห์ 43:4)

(จากบทเรียนวัยรุ่นุ่นวายใจ โดย ศจ.มณูญศักดิ์ กมลมาตยากุล)

รัฐยาทิพย์

แบบฝึกหัดชั้นเยาวชน

กรมส่งเสริมการเกษตร
Y.2-3

จุดหมายจากเปาโล

นักเรียนรู้ไหมว่า
 อาจารย์เปาโลเขียนจดหมายมาจากไหน?

ท่านเขียนจากสำนักงานโดยมีเลขฯ เป็นผู้พิมพ์จดหมายให้ ใช่ไหม? หรือท่านเขียนจากบ้านที่อัครทูต?....

ท่านเขียนจดหมายส่วนใหญ่...จากคุก...ในโรม...และกว่าท่านจะเขียนจดหมายออกมาแต่ละฉบับก็แสนยาก.. ทำไมละ?...?...?

เมื่อเราอ่าน อฟ.6:20 ท่านกล่าวว่า ข้าพเจ้าเป็นทาสผู้ต้องติดโซ่อยู่... (คำกรีกซึ่งเป็นคำที่ท่านเปาโลใช้เขียนมาจากคำว่า HALUSIS ซึ่งหมายถึง โซ่สั้น ๆ และเป็นโซ่ที่ชาวโรมใช้ล่ามนักโทษติดกับผู้คุมเสียด้วย)

ลองคิดถึงใจของท่านเปาโล.. ดูซิว่าเป็นอย่างไร ที่จะถูกล่ามเช่นนั้นตลอดเวลา จะมีการเปลี่ยนตัวผู้คุมทุก 4 ชม. ท่านมีชีวิตอยู่เช่นนั้นเป็นเวลานานนับเดือน!

ท่านเปาโลรู้สึกอย่างไรต่อผู้คุมเหล่านั้น? ฟิลิปปี 1:13 บอกว่า พวกผู้คุมต่างรู้ว่าเหตุใดท่านเปาโลจึงมาอยู่ที่นี่ เพราะท่านเปาโลเองเป็นผู้ที่เล่าให้พวกเขาฟัง ท่านต้องถูกจองจำเพราะท่านรับใช้พระคริสต์

ท่านเปาโลรู้สึกอย่างไรในการต้องอยู่ในคุก อฟ.4:1 ท่านถูกจองจำเพราะเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านมั่นใจว่า พระเจ้าทรงอยู่กับท่านเสมอไม่ว่าจะเป็นอย่างไร

ขณะที่นักเรียนเรียนจดหมายของท่านเปาโลต่อไป ขอให้นักเรียนจดจำท่านไว้เป็นแบบอย่าง ถ้าเราต้องพบความลำบาก อย่ามัวเสียเวลาบ่น.. แต่ควรทำตามอย่างท่านเปาโล พระองค์จะทรงอยู่กับเราเสมอและพระองค์จะทรงช่วยเราไม่ว่าปัญหาจะหนักมากเพียงไร

บทที่ 2

นักเรียนจะเป็นอวัยวะของพระกาย
ของพระคริสต์ได้อย่างไร ??????

บัตรสมาชิก

1. ขำขมุ
2. ผั่งง่า ลขง
3. ลักขม ลักขล
4. มี ลักขม ลักขง

ให้นักเรียนเขียน
คำตอบลงไป

บัตรสมาชิก

- 1.
- 2.
- 3.

๗๑๗

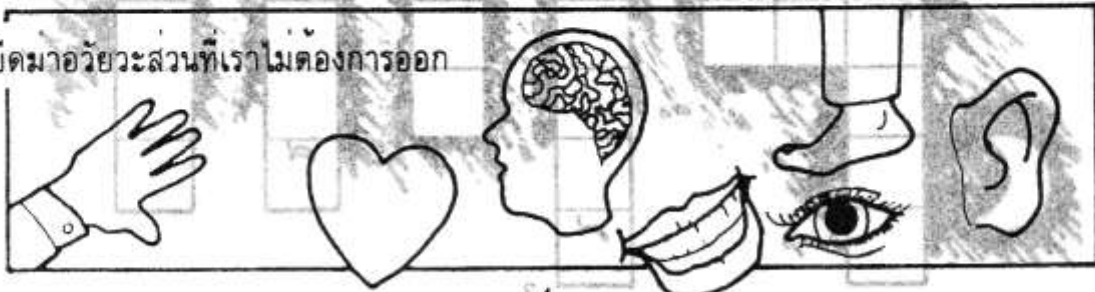
กำแพงอักษร

ให้อ่านข้อความซึ่ง
ซ่อนอยู่ โดยเริ่มอ่านจากช่องเทาอ่อน (ละตัวอักษรของขาวไว) เมื่ออ่านในช่อง
เทาจบ ก็ให้อ่านกลับมาอ่านช่องขาวโดยละช่องสีเทา

ด	ว	า	ะ	อ	ั	ร	น	ย	ท	ว	น	ะ	
ง	ั	ไ	น	ด	ท	ร	น	บ	ง	เ	เ	ก	จ
บ	บ	ร	อ	ค	ว	อ	ย	ว	ว	ย	ะ	ว	ท
ะ	ง	ท	ท	ง	ม	ท	ค	ม	ก	ค	ท	ก	ล
พ	อ	ด	ย	อ	เ	ย	จ	ช	บ	น	ด	ช	ว
ม	ย	อ	ด	น	า	ด	อ	ด	ว	ว	ย	ย	

เขียนคำตอบลงข้างล่างนี้

จงขีดมาอวัยวะส่วนที่เราไม่ต้องการออก

เติมพยัญชนะลงไป   บทที่ 3

ให้คำสมบูรณ์ แล้วขีด ✓ ในช่องด้านขวาให้ถูกต้องว่า
สิ่งนั้นเป็นคุณสมบัติของความรักหรือไม่

ความรัก...★

ความรัก**
ไม่...*

ไ...อ...า		
อ...อ...อ		
า...า...า		
อ...อ...อ		
ไ...อ...ไ		
ะ...ะ...ะ		

คำถามค..ว..า..ม..ร..ัก...

ถ้าหากคนที่เรารักทำไมติดต่อเรา

- แต่ด้วยความรัก เราจะรู้สึกอย่างไร?
- แต่ด้วยความรัก เราจะทำอะไร?

ถ้าคนที่ชอบทำไมติดต่อเรา ได้คะแนนดี ๆ

- แต่ด้วยความรัก เราจะรู้สึกอย่างไร?
- แต่ด้วยความรัก เราจะทำอะไร?

เมื่อเราจะช่วยเหลือผู้อื่นเหตุใดจึงต้องช่วยอย่างมีความรัก?

ทำไมความรักไม่มีวันสูญสิ้น?

* neurca
..ul

บทที่ 4 ปรัชญาของพระพุทธเจ้า

วัตถุประสงค์ของบทเรียน / จุดประสงค์ / วัตถุประสงค์
เมื่อศึกษาบทเรียนนี้แล้วคุณจะได้

ทำไม อ.เปาโลจึงมองดูอย่างแปลกใจอย่างนั้น อ้อ.. ก็ข้อพระคัมภีร์จาก
โรม 12 นะสิ มันว่าอย่าไปหมก โทนักเรียนเขียนใหม่ให้ออกลงได้ข้อความของ
แต่ละบรรทัด

จงโกรธด้วยใจดี จงชอบสิ่งที่น่าเกลียด จงยึดมั่นในสิ่งที่สวย

จงรักกันฉันเพื่อน ไม่ต้องให้เกียรติกันและกันไว้ แต่จงถือว่า

ตัวดีกว่าผู้อื่น จงอ่อนระอา และมีจิตใจที่แผ่ด้วยพระวิญญาณ

จงปรนนิบัติตัวเอง

จงอดคิดนึกถึงกรรมที่ตนทำ

จงระวังอกตัญญู กรรมที่ตนเคยทำ --

จงระวังอกตัญญู กรรมที่ตนเคยทำ --

จากโรมบทที่.....ข้อ.....

โอ้ย!!!

ทั้งตกหล่นและสับสน

ว่ารู้คดีของอนาถาทั่วทั้งที่ไทรอาอาชาเกบรืระหนป ว่าถ้าเขรยะ

ก่าว่าถึงจงที่โวน้ำเกสึ ระเกพาว่ารก่าทากยงนั้นนปีเรากมสุต่าน่าก

สุดใจพวไบบชคังอชชเก... จงนชะวมวคาช่วยค้ำวมคสึ.

จากโรมบทที่.....ข้อ.....

บทที่ 5

วิวัฒน์ถูกกล่าวหาว่าเป็นขโมย นักเรียนคิดว่าควรจะทำอย่างไร?

รู้อยู่แล้วว่า วิวัฒน์ถูกจับ กาน้องตาเขา

นั่นว่าวิวัฒน์ ควรได้นิสนิ กวณบริษัท ของเขา

หากวิวัฒน์เห็น ว่าไม่มีใครสนใจ ห่วงใยเขา เขา อาจทำสิ่งที่ไม่ดี ใดๆ ก็ได้

ทำอย่างไร วิวัฒน์จึงจะ รู้ว่าเขาเป็น เพื่อนแท้ ของเขา

จงเขียนคำพูดที่เหมาะสมลงใน คำพูดที่เว้นไว้

เปรียบเทียบ เรามักเปรียบเทียบสิ่งของต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอาหาร, เสื้อผ้า, คน... ท่านเปาโลสอนเราเกี่ยวกับการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น

จงประเมินผลตนเองจากคำถามต่อไปนี้ว่า คำพูดเช่นนี้ออกจากปากของนักเรียนบ่อยไหม?

ก. ประมาณเดือนละครั้ง   ข. ประมาณอาทิตย์ละครั้ง   ค. ทุกวัน

1. วินัยไม่ต้องกลับบ้านเร็ว ๆ เรื่องอะไรฉันต้องรีบกลับ
2. อานพระคัมภีร์เธอ ไม่มีใครเขาอ่านกันหรอก
3. แต่วันนี้เป็นเวรดิเรกกลางงานนะ
4. ฉันร้องเพลงไม่เพราะเท่าที่นึก ขอให้เขาร้องเดี๋ยวซิ
อย่ามาขอฉันเลย
5. เรื่องอะไรต้องถวายสับลค วิศาลัยยังไม่ถวายเลย

ท่านเปาโลกล่าวว่า ให้เราสำรวจการกระทำของเราเอง มิใช่ไปเปรียบกับผู้อื่น

บทที่ 6

เมื่อนักเรียนอ่าน โรม 5:8 แล้ว ให้ปิดพระคัมภีร์ จากนั้นจงเรียงคำต่อไปนี้ เป็นประโยคให้ถูกต้อง

เป็นศมาภยูนััน

โรม 5.8

ก็องพระที่

ได้ทรง

แต่พระเจ้า

ความรัก

พระคริสต์

เราทั้งหลาย

ของพระองค์

เรายัง

ทรงสำแดง

เพื่อเรา

ถึงพระชนม์

แก่

ตอบคำถาม

1. เราเป็นบุตรของพระเจ้าได้อย่างไร?

2. และเราจะสูญเสียสภาพการเป็นบุตรได้อย่างไร?

เรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำ ให้ถูกต้อง ซึ่งเป็นชื่อยุทธภัณฑ์

บทที่ 7

คำดังกล่าวมีความหมายพยานวิญญาณอย่างไร? เขียนลงด้านขวา

กลีบบเวกทท	_____
ลโ	_____
อาธกัณเ	_____
สิ่งที่อาดเวก	_____
นองรีเคปักกัองอ	_____

	<p>ฮานเอเฟซัส 6:17</p>	 <p>เราจะไมทพร้อมที่จะสู้รบ ตาปราศจาก</p>
<p>จะทพบว่านี่คืออะไร</p>	<p>_____</p>	<p>เอเฟซัส 6:18</p>

เราจำเป็นต้องมียุทธภัณฑ์เหล่านี้....

*เวลาใด? _____

*มีโดยวิธีใด? _____

*มีเพื่อประโยชน์อะไร? _____

เย็นวันศุกร์

บทที่ 8

ในเวลานั้น ถ้านักเรียนเป็นเพื่อนของพระเยซู นักเรียนจะทำอย่างไรต่อข่าวการสิ้นพระชนม์ของพระองค์? _____

~~~~~

เช้าวันเสาร์ ถ้านักเรียนเปิด "นิตยสารเยรูซาเล็ม" ไปที่หน้าเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ สิ่งแรกที่นักเรียนจะพบก่อนอื่นคือ... ถ้านักเรียนเป็นนักเรียน (ให้ออกความเห็นกันในชั้น)

~~~~~

เช้าวันอาทิตย์

เมื่อเหล่าสตรีได้พบว่า พระเยซูทรงพระชนม์อยู่ เขาทำอะไรบ้าง?

1. _____
2. _____
3. _____

การทรงพระชนม์อยู่ของพระเยซูมีความสำคัญต่อนักเรียนอย่างไร??

_____

_____

บทที่ 10

เขียนสิ่งที่เราควรรู้อันที่ท่านเปาโลได้เรียนรู้มาแล้วใน พป. 4:11

จงวงกลมล้อมรอบคำตอบที่ถูกต้อง อ.เปาโลเขียนจดหมายจากคุกว่า

- ข้าพเจ้าพอใจกับ (เงินมาก ๆ, เงินน้อย ๆ) เริ่มต้น
- ข้าพเจ้าพอใจขณะเมื่อ (อดอยาก, อิ่มท้อง)
- ข้าพเจ้าพอใจเมื่อ (ตกต่ำ, อุดมสมบูรณ์)

ค	ด	ต	ท	ศ	
ถ	ไ	โน	ริ	ธ	
ช	ศ	ค	ง	ถ	า
า	ง	ด	ค	ม	จ
ค	ส	น	ร	ก	น
พ	ก	ย	ท	น	เ
น	ท	ถ	ผ	า	ถ
เ	ญ	พ	ค	ล	พ
จ	น	ร	ถ	ง	ศ
า	ถ	ะ	ง	ศ	า
ผ	จ	ค	อ	ช	น

มาหาขอพระคัมภีร์กัน

คำเดือน ซิดมาอักษร ศ, ถ, น, ออกเสียงก่อนที่จะเริ่ม
เดินตามลูกศรไป

อ่านออกแล้วเขียนลงที่นี่

อ.เปาโลรู้สึกยินดีกับสิ่งของที่พี่น้องคริสตจักรเมืองฟิลิปปีส่งมาให้ท่าน ซึ่งท่านรู้ว่าสิ่งของเหล่านี้ได้มาโดยการรวมกันเสียสละของเขาทั้งหลาย สิ่งเหล่านี้....

☐	1. พระเจ้าพอพระทัย	☐	ใช่	☐	ไม่ใช่
☐	2. เป็นสิ่งที่เขาไม่ต้องการแล้ว	☐	ใช่	☐	ไม่ใช่
☐	3. สำแดงความรักแก่ อ.เปาโล	☐	ใช่	☐	ไม่ใช่
☐	4. เป็นเสมือนเครื่องหอมบูชา	☐	ใช่	☐	ไม่ใช่

พระสัญญาของพระเจ้าบอกเราอย่างไร จงวงคำตอบที่ถูกต้อง

“และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทาน (บางสิ่ง, เกือบทุกสิ่ง, สิ่งสารพัด) ที่พวกท่านขาดอยู่นั้น จากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูคริสต์”

บทที่ 11

ให้นักเรียนหาคุณสมบัตินี้ 12 อย่าง ที่ให้ไว้ข้างล่างจากชีวิตน่านีซึ่งคำเหล่านี้อาจจะอยู่ในแนว
นอน, แนวตั้งและแนวทะแยงก็ได้

มีคำตอบเฉลยอยู่หน้า 25-15:2 ฉบับย่อ

ส	ร	ท	ธ	ว	อ	า	ก	ใ	ง	ห	ฐ	ห	น	า	ด					
ด	า	อ	ด	ร	ี	ด	ล	เ	ม	ง	บ	ก	ง	ใ	บ	ก	ย	อ		
ด	เ	ห	ง	ย	น		ต	ร	จ	ก	อ	ใ	ง	า	ด	ด	น			
จ	อ	ล	ม	เ	ย	ว	ก	ท	น	อ	ว	ง	อ	า	ย	ก	แ			
า	ห	ว	อ	น	พ	ง	ง	ย	า	ด	ท	บ	ด	ท	ง	ง	มี			
จ	า	มี	เ	ส	ม	ล	ก	บ	ง	น	ง	ย	ท	ใ	ด	า	ด			
ใ	ท	ด	ช	ู	ก	ำ	ล	ง	ค	น	อ	ี	น	ท	ี	น	า	ร	บ	ว
จ	า	ว	ส	ะ	ห	น	า	ส	ท	น	เ	น	ุ	ย	บ	ใ	ง	า		
ช	ง	า	น	ก	ย	ร	แ	ค	ร	จ	ท	ไ	ย	น	ม	ั	ย	ม		
ก	ท	ม	ท	า	ง	ล	ก	ท	ก	ร	ง	า	ร	ม	เ	น	ร			
ง	ำ	ห	ว	ี	น	บ	า	น	อ	ุ	ย	เ	ส	ม	อ	ม	ด	ก		
ค	ด	ี	ว	ี	ม	ี	ค	ว	า	ม	เ	ี	อ	ว	ส	ง	ย	า	ง	น
ผ	ใ	ง	ป	ด	ท	า	น	น	พ	ร	ก	บ	ร	ิ	จ	ม	น	ร		
ป	ร	ะ	ก	อ	บ	ด	ั	ว	ย	พ	ระ	ว	ิ	ญ	ญ	า	ก	ค		
ป	า	ข	อ	า	ง	ง	ด	ั	ว	มี	น	ส	ด	จ	อ	ย	เ	ม		

หาทางทำดี	มีใจอดทน	นับถือคนอื่น	ประกอบด้วยพระวิญญาณ หนุนใจกัน ชูกำลังใจคนอื่น
มีความหวัง	ชื่นบานอยู่เสมอ	มีความรัก	
ไม่เมามาย	ร้องเพลงสรรเสริญ	มีความเชื่อ	

ท่านเปาโลบอกให้เราทำอะไร?
ให้บอกมา 1 อย่างจากข้อพระคำต่อไปนี้

เอเฟซัส 5:3 _____

เอเฟซัส 5:4 _____

เอเฟซัส 5:11 _____

เอเฟซัส 5:18 _____

บทที่ 12

ให้นักเรียนเขียนสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วกับพระคริสต์ และคริสตจักรจาก
เอเฟซัส 5:21-25 ลงในช่องด้านล่างนี้

พระคริสต์ ★★ - ศิษยาภิบาลคริสตจักร	คริสตจักร ★★ - ภายของพระคริสต์

ทำไมคริสเตียนควรเชื่อฟังผู้มีอำนาจเหนือเขา?

ทำไมการให้เกียรติแก่บิดามารดาจึงเป็นสิ่งสำคัญ?

นักเรียนจะแสดงออกได้อย่างไร นักเรียนให้เกียรติแก่บิดามารดา?

เหตุการณ์ต่าง ๆ นี้แสดงให้เห็นอะไร กาเครื่องหมายลงในตารางข้างล่างนี้

1.

ครุฑิกไม่มีทาง
รู้เลยว่า เขารีว
ทางลัด

2.

แม่จะคิดว่า
เราทำกรรม
สกปรกของแล้ว

3.

เราต้องทำให้
ดีที่สกปรกเพื่อ
ทางที่เจ้านาย
จะข้ามที่ถนนฮือ

	1.	2.	3.
การเชื่อฟัง			
การยอมฟัง			
ให้กรรมแก่เรา			
ความสวดขอส			

บทที่ 13

พระวิญญานบริษัททรงนำเราไป
ถึงพระเยซู ดังนั้นเราจึงได้รับความ
รอดและ...

(ทำเครื่องหมายหน้าข้อที่ถูก)

- พระองค์ทรงช่วยเราอธิษฐาน
- พระองค์ตรวจจิตใจเรา
- พระองค์ทำให้เราเป็นคนดี
- พระองค์ทรงลืมนเรา
- พระองค์โกรธถ้าเราทำผิด
- พระองค์สำแดงให้เห็นน้ำ-
พระทัยพระเจ้า

ตัดคำเหล่านี้ออกจะพบข้อความ

ทุกคำที่ขึ้นต้นด้วย "ส" ออกในช่อง ข, ง, ฉ, ช
คำว่า "พระเจ้า" ออกในบรรทัดที่ 1, 3, 5, 7, 9
คำที่เกี่ยวกับ "กีฬา" ออกในช่อง ก, ข, ง, จ, ช
คำว่า "เขา" ที่มีอยู่ในปริศนาออกทั้งหมด
ทุกคำที่เป็นชื่อแมลง ในบรรทัดที่ 2, 3, 4, 6, 8
ทุกคำที่มี "น" และทุกคำที่มี "ล" ออก

	ก	ข	ค	ง	จ	ฉ	ช
1	ว่ายน้	เขา	นั้น	ถ้า	แล้ว	พระเจ้า	ป้องกัน
2	ใน	ยุง	หลาน	สาว	วิ่ง	เขา	พระเจ้า
3	ทรง	พระเจ้า	แมลงวัน	เขา	และ	อยู่	ฝั่ง
4	มอด	ฟุตบอล	ฝ่าย	มวย	ปลวก	ใน	ส้ม
5	พระเจ้า	ฉัน	นอน	สร้าง	หลาย	เรา	พระเจ้า
6	ตะกร้อ	สนุก	แมงทับ	ใคร	เขา	แมลงหวี่	วิ่งเปี้ยว
7	จะ	นม	พระเจ้า	ลอย	แข่งเรือ	นวด	สวย
8	ผีเสื้อ	เขา	ชักชวน	ชักเย่อ	นัด	สอน	แมลงปอ
9	พระเจ้า	สอน	บ้าน	เล่น	เรา	พระเจ้า	เขา

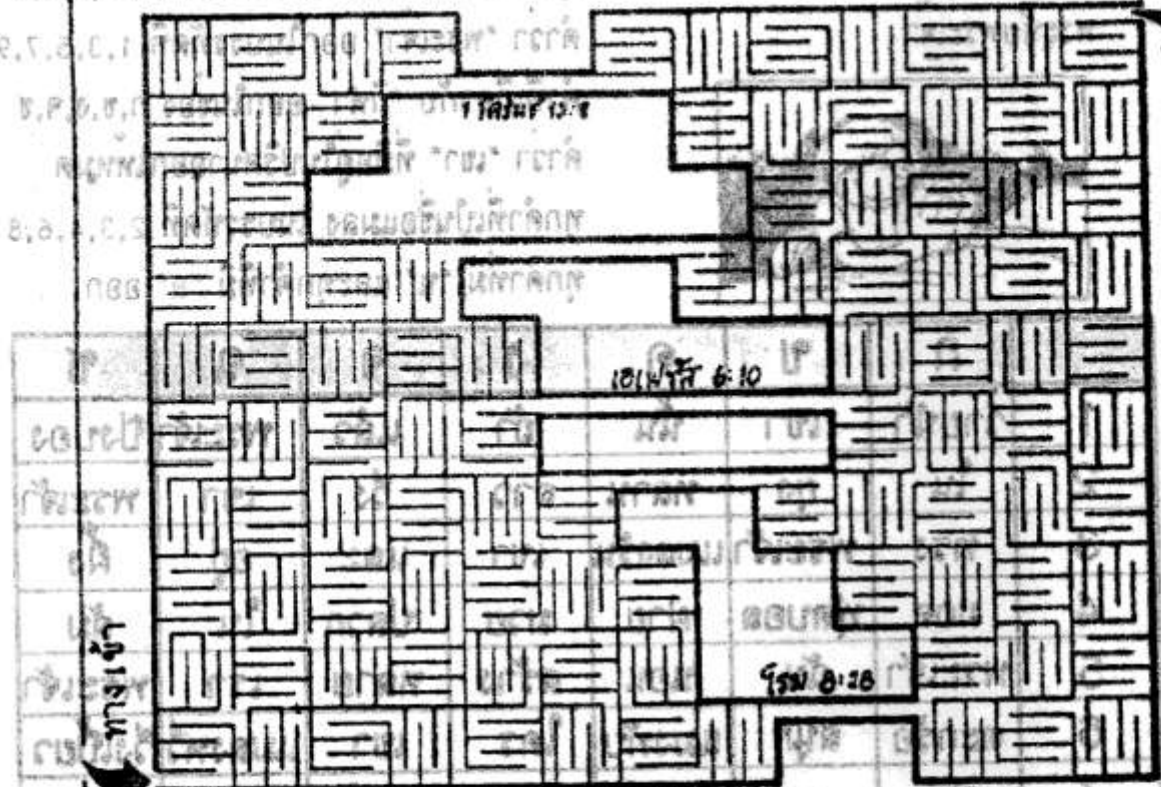
เขียนคำตอบลงข้างล่างนี้

หน้าบ้านที่รีบคนเก่ง

เอ... เข้าได้
แต่จะออกอย่างไร?!

เคล็ดลับ นักเรียนต้องพยายามเดินผ่านช่องที่มีข้อพระคำที่ 1, 2 และที่ 3 โดยนักเรียน
ต้องหาก่อนว่า แต่ละช่องมีข้อความอย่างไร จึงจะรู้ลำดับ 1, 2, 3 แน่แน่นอน แล้วจึงเดินมุ่ง
ไปตามนั้นเพื่อออกจะมีกรรมกัลลสี

1. พระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง
2. ขอบาทจงมีกำลังขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในฤทธิ์เดชอันมหัศจรรย์ของพระองค์

3. ความรักไม่มีวันสูญสิ้น